

Fremsat den 28. januar 2015 af klima-, energi- og bygningsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund¹

(Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet, subsidiært ansvar for afvikling af anlæg, plan for afvikling af anlæg, sikkerhedsstillelse, forlængelse af geotermi-tilladelser, beredskab for forsyningsmæssige forhold, forsikring, digital kommunikation m.v.)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, si-

de 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »råstoffer og« til: »råstoffer.«

3. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »virksomhed.« til: »virksomhed og«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

4. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) beredskab vedrørende tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie til sikring af samfundets forsyning af kulbrinter.«

5. I § 1, stk. 3, indsættes efter »gælder også i«: »dansk territorialfarvand,«.

6. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) Operatør: Den, som i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov udfører aktiviteter på vegne af rettighedshaveren eller sole risk-aktiviteter på vegne af nogle af deltagerne i en tilladelse.
- 2) Havområdet: Dansk territorialfarvand, dansk eksklusiv økonomisk zone eller dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forende Nationers Havretskonvention.
- 3) Rettighedshaver: Den eller de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bistandydere.«

7. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 12 a, stk. 1, litra a, ændres »ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet«.

9. I § 17, stk. 2, indsættes efter »dimensioner,«: »transportkapacitet,«.

10. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen. Rettighedshavere og ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

Stk. 2. Hvis rettighedshaveren eller ejeren består af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, gælder stk. 1 for hver enkelt af disse.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om varetagelse af de opgaver, som er anført i stk. 1, herunder om fremsendelse af oplysninger af re-

levans for dette arbejde til ministeren, og nærmere regler om gennemførelse af EU-regler.«

11. I § 18 b, stk. 1, litra a, ændres »ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgernes tekniske og finansielle kapacitet«.

12. § 18 c, stk. 1, affattes således:

»Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan kun undtagelsesvis overstige 10 år.«

13. I § 18 c indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Det tidsrum for indvinding, der er fastsat i medfør af stk. 2 eller i den pågældende tilladelse, kan forlænges, når særlige omstændigheder taler herfor. Såfremt det samlede tidsrum for tilladelsen dermed vil overstige 50 år, finder reglerne i § 6 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

14. I § 23 c, stk. 1, litra a, ændres »ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgernes tekniske og finansielle kapacitet«.

15. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Krav til teknisk og finansiel kapacitet, udpegning og godkendelse af operatører, forsikring, sikkerhedsstillelse og opdeling af tilladelser m.v.

§ 24 a. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal have fornøden teknisk og finansiel kapacitet og kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

Stk. 2. Den tekniske kapacitet hos rettighedshaveren, jf. stk. 1, skal være tilstrækkelig til, at virksomheden kan drives på en ressourcemæssigt forsvarlig måde, og til at uforudsete hændelser kan håndteres på sikker og betryggende vis. Rettighedshaveren skal herved bl.a. have den fornødne tekniske kapacitet til at kunne sikre en forsvarlig forberedelse, øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Stk. 3. Den finansielle kapacitet hos rettighedshaveren, jf. stk. 1, skal være tilstrækkelig til, at rettighedshaveren kan udføre alle aktiviteter, som indgår i den forestående fase af virksomheden i henhold til tilladelsen, herunder med en reserve til uforudsete udgifter og finansiel sikkerhedsstillelse til at dække et muligt erstatningsansvar som følge af aktiviteterne. Den finansielle kapacitet skal herved bl.a. omfatte midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning, herunder fjernelse af anlæg, når produktionen er tilendebragt.

§ 24 b. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal, hvis virksomheden i henhold til tilladelsen er opdelt i faser, forud for overgang til en ny fase i et program for arbejdsforpligtelserne, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet til at kunne udføre den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen.

Stk. 2. Såfremt en rettighedshaver til en tilladelse ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, jf. stk. 1, kan forundersøgelser-, efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteter i henhold til tilladelsen ikke videreføres, og godkendelser og tilladelser efter § 10, stk. 2 og 3, §§ 17 og 28 ikke meddeles. Rettighedshaveren kan i et sådant tilfælde efter ansøgning få fastsat en frist på op til 3 måneder med henblik på afhjælpning af forholdet. Under særlige omstændigheder kan perioden yderligere forlænges. Kan forholdet ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, tilbagekaldes tilladelsen, jf. § 30.

Stk. 3. Såfremt rettighedshaveren meddeles frist for indhentelse af fornøden dokumentation efter stk. 2, kan klima-, energi- og bygningsministeren tillade udførelse af visse aktiviteter. Der kan fastsættes vilkår herfor.

§ 24 c. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 om at dokumentere, at denne er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, jf. § 24 a.

Stk. 1. Kan en eller flere af de deltagere, der i forening udgør en rettighedshaver til en tilladelse, jf. stk. 1, ikke dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og bygningsministeren give påbud om, at forholdet afhjælpes inden en nærmere fastsat frist. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvist at indstille virksomheden.

§ 24 d. Klima-, energi- og bygningsministeren udpeger en operatør i forbindelse med meddelelse af tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24. Alene operatører, der vurderes at besidde den nødvendige tekniske og finansielle kapacitet, kan udpeges som operatører. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for udpegning. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der udpeges en operatør.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender en efterfølgende udskiftning af operatøren. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der godkendes en operatør.

Stk. 3. Rettighedshaveren skal løbende sikre, at operatøren udpeget eller godkendt efter stk. 1 eller 2 har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for rammerne af tilladelsen, herunder tage alle rimelige skridt for at sikre,

at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser.

Stk. 4. Træffer tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, underretter den klima-, energi- og bygningsministeren herom. Klima-, energi- og bygningsministeren underretter rettighedshaveren til den pågældende tilladelse om afgørelsen.

Stk. 5. I situationer, hvor der er truffet afgørelse om, at en operatør ikke har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for rammerne af en tilladelse, jf. stk. 4, 1. pkt., overtager rettighedshaveren til den pågældende tilladelse ansvaret for operatørens forpligtelser fra det tidspunkt, hvor underretningen efter stk. 4, 2. pkt., er kommet frem. Rettighedshaveren skal straks foreslå en anden operatør til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Rettighedshaveren til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, hvor der ikke er udpeget en operatør af klima-, energi- og bygningsministeren, skal inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden indsende ansøgning om godkendelse af en operatør til klima-, energi- og bygningsministeren. Operatøren skal opfylde kravene til teknisk og finansiell kapacitet, jf. stk. 1. Kan klima-, energi- og bygningsministeren ikke godkende den operatør, der er indstillet af rettighedshaveren, skal rettighedshaveren inden en nærmere angivet frist foreslå klima-, energi- og bygningsministeren en anden operatør til ministerens godkendelse. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der godkendes en operatør. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

§ 24 e. En rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov skal være dækket af forsikring. Forsikringen skal give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse og præmieomkostningerne.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan stille krav om, at yderligere forsikringer tegnes. Klima-, energi- og bygningsministeren kan godkende, at der i stedet for forsikring stilles sikkerhed.

Stk. 3. En rettighedshaver til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal etablere en procedure til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Stk. 4. Proceduren efter stk. 3 skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshaveren skal bekendtgøre proceduren efter stk. 3 for offentligheden.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om forsikring og sikkerhedsstillelse af den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen, procedurer og bekendtgørelse heraf samt meddelelse af oplysninger om gæl-

dende forsikringer til brug for ministerens tilsyn med virksomheden.

§ 24 f. I tilladelser efter denne lov kan der fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed til opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen. Sikkerheden kan kræves ændret eller suppleret med et varsel. Sikkerhedsstillelsen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

§ 24 g. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter ansøgning fra en rettighedshaver godkende, at en tilladelse meddelt i henhold til §§ 5 eller 23 opdeles i to eller flere tilladelser omfattende områder inden for den oprindelige tilladelses areal. Tilladelsens vilkår og betingelser vil være gældende for de enkelte områder efter opdelingen.

Stk. 2. Opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 må ikke føre til deling af en forekomst eller til deling af en geologisk struktur, der kan benyttes eller benyttes til lagring eller til andre formål end indvinding af råstoffer, hvis opdelingen vanskeliggør en hensigtsmæssig udnyttelse af den pågældende forekomst eller anvendelse af den pågældende geologiske struktur.«

16. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Det kan i tilladelser efter denne lov bestemmes, at repræsentanter for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaverens besluttende organer og andre samarbejdsorganer, der oprettes i forbindelse med virksomhed, der er omfattet af tilladelsen. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.«

17. I § 28 indsættes efter »tilfælde«: », jf. dog stk. 2 og 3«.

18. I § 28 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 er ikke omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 må kun iværksættes, såfremt klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 1 og 3.«

19. Efter § 28 c indsættes:

»§ 28 d. Udførelse af en efterforskningsboring på havområdet, hvor efterforskningsmålet er kulbrinter, fra anlæg, som ikke benyttes til indvinding, må kun iværksættes, hvis der forinden har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte aktiviteter på miljøet i henhold til regler, som gennemfører andre EU-regler end direktiv 2013/30/EU af 12.

juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet eller 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Stk. 2. Er der ikke iværksat foranstaltninger som anført i stk. 1, sikrer klima-, energi- og bygningsministeren, at der sker offentlig inddragelse. Ministeren fastsætter regler om underretning og høring af offentligheden, de berørte myndigheder og organisationer, herunder om tidsrammer herfor.«

20. I § 29 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan alene godkende overdragelser som nævnt i stk. 1, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

21. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig over for de øvrige deltagere med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Den overdragende deltager er subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten, hvis de udgifter, der er nævnt i første punktum, ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen.

Stk. 2. En overdragende deltager er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten for de i stk. 1 omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Stk. 3. Det økonomiske ansvar efter stk. 1 og 2 beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andels del af omkostningerne til gennemførelse af afviklingen.

Stk. 4. Den overdragende deltagers økonomiske ansvar gælder uanset, om andelen eller dele heraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest overdrog andelen.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende erklæringer efter stk. 5 og kan fastsætte vilkår herfor.«

22. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10, 17, 23 eller 28 skal ledsages af en plan for afvikling

af samtlige anlæg og installationer m.v. omfattet af ansøgningen samt alle eventuelt tidligere godkendte anlæg og installationer m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som ansøgningen vedrører.

Stk. 2. I afviklingsplanen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen, samt hvorledes der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed. Afviklingsplanen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 3. Godkendelse efter § 28, stk. 1 eller 3, af et program for midlertidigt at efterlade en efterforsknings- eller vurderingsboring kan kun meddeles, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning.

Stk. 4. Rettighedshavere til tilladelser omfattende anlæg og installationer m.v. til brug for virksomhed omfattet af loven, som er etableret inden den 19. juli 2015, og anlæg og installationer m.v., som er godkendt efter §§ 10, 17 eller 23, men som endnu ikke er etableret på dette tidspunkt, skal inden den 19. juli 2018 fremsende afviklingsplaner for deres anlæg til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Afviklingsplaner skal dog fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner for så vidt angår anlæg fra Nordsoen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 6. Afviklingsplaner efter stk. 1 og 3 skal omfatte afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. og en opgørelse af forventede udgifter til gennemførelse af planen. I afviklingsplanen skal indgå, hvordan og på hvilke tidspunkter der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanerne er til rådighed.

Stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af en afviklingsplan, herun-

der om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg og installationer m.v., opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om opgørelse af udgifter og krav til etablering af sikkerhed for midler til permanent lukning af efterforsknings- og vurderingsboringer.«

23. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministeren om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

24. I § 37 a, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, ændres »§§ 28 a og 28 b« til: »§§ 28 a eller 28 b«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015.

§ 3

Stk. 1. § 28, stk. 2 og 3, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, finder anvendelse for arbejder, som er under udførelse eller påbegyndes den 19. juli 2016 eller senere.

Stk. 2. § 28 d, stk. 1, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder ikke anvendelse på efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt inden den 18. juli 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 21, finder anvendelse på overdragelser godkendt efter § 29, stk. 1, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, hvis godkendelsen er givet efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
  - 1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold
  - 1.2. Lovforslagets baggrund
    - 1.2.1 Offshoresikkerhedsdirektivet
      - 1.2.1.1 Formål og indhold
      - 1.2.1.2 Tidsfrister for gennemførelse
      - 1.2.1.3 Relevant lovgivning
      - 1.2.1.4 Gældende retstilstand og behov for lovændringer
    - 1.2.2 Krav, der går videre end offshoresikkerhedsdirektivets krav, og andre ændringer
  - 1.3 Hovedlinjerne i lovforberedelsen
2. Hovedpunkter i lovforslaget
  - 2.1. Sikkerhedsmæssige forhold ved arbejder i borer, teknisk og finansiell kapacitet hos rettighedshaveren, afviklingsplaner og offentlig inddragelse ved efterforskningsboringer.
    - 2.1.1 Gældende ret
    - 2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Beredskab til sikring af energiforsyning
    - 2.2.1 Gældende ret
    - 2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Forlængelse af geotermi tilladelser
    - 2.3.1 Gældende ret
    - 2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.4. Repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshavers såvel tekniske som besluttende samarbejdsorganer
    - 2.4.1 Gældende ret
    - 2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.5. Subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.
    - 2.5.1 Gældende ret
    - 2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.6. Opdeling af tilladelser
    - 2.6.1 Gældende ret
    - 2.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.7. Forsikringer og lign.
    - 2.7.1 Gældende ret
    - 2.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.8. Digital kommunikation
    - 2.8.1 Gældende ret
    - 2.8.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1 Lovforslagets formål og hovedindhold

Hovedformålet med de foreslåede ændringer i Lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse

med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet har som formål at forebygge større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænse konsekvenserne for personer og havmiljø, hvis der alligevel sker en ulykke. Gennemførelsen af direktivet sker bl.a. ved ændringer i undergrundsloven. Direktivet er medtaget som bi-

lag 2 til lovforslaget. Om den øvrige gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet henvises til afsnit 1.2.1.2.

Det foreslås at udstrække visse af direktivets krav til også at gælde for andre aktiviteter efter undergrundsloven end olie/gas-aktiviteter på havområdet. Der vil således være tale om en overopfyldelse af enkelte af direktivets bestemmelser. Overopfyldelsen består i, at direktivets krav til olieselskaber med aktiviteter på havområdet i medfør af undergrundsloven udvides til også at omfatte selskaber med aktiviteter på land. Overopfyldelsen vedrører krav til rettighedshaveres sagkundskab og finansielle kapacitet, krav om udarbejdelse af afviklingsplaner for udtjente anlæg samt etablering af procedurer for sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav. Lovforslaget har endvidere til formål at foretage nogle justeringer af den gældende lovgivning ud fra de hidtidige erfaringer med lovens bestemmelser vedrørende mulighed for at forlænge geotermittilladelser, tilsynets mulighed for at overvære møder, subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v., afviklingsplaner, præcisering af rammer ved opdeling af tilladelser, præcisering af rammer vedrørende forsikring, samt indførelse af hjemmel om digital kommunikation. Endelig indføres en bestemmelse om beredskabsplanlægning til sikring af energiforsyning.

1.2 Lovforslagets baggrund

1.2.1 Offshoresikkerhedsdirektivet

1.2.1.1 Formål og indhold

Offshoresikkerhedsdirektivet, som trådte i kraft den 18. juli 2013, fastsætter en række krav til sikkerheds- og miljømæssig regulering af olie- og gasaktiviteter på havområdet i medlemsstaterne, herunder regulering af myndighedsfunktionen. Sigtet hermed er at skabe et ensartet retsgrundlag, der kan danne grundlag for en effektiv forebyggelse af større uheld i forbindelse med kulbrinteaktiviteter på havområdet, uanset i hvilke EU-farvande, de indtræffer, at begrænse følgerne af disse og at sikre, at det står klart, hvem erstatningsansvaret påhviler ved et sådant større uheld. Direktivet fastsætter bl.a., at den myndighed, der varetager opgaver vedrørende sikkerhed og miljø (benævnt den kompetente myndighed) ikke må være en del af den myndighed, der regulerer de økonomiske aspekter af aktiviteterne, herunder giver tilladelser til udnyttelse af undergrunden (benævnt ressourcemyndigheden). Af forarbejderne til direktivet og i betragtningerne fremgår det, at dette adskillelsesprincip er en lære fra store ulykker på havområdet, senest Macondo-ulykken i Den Mexicanske Golf.

I Danmark varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen (den i direktivets forstand såkaldte kompetente myndighed), som også varetager de økonomiske myndighedsopgaver herunder tildeling af tilladelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet og på land (ressourcemyn-

digheden). Beredskab i forbindelse med spild af olie og kemikalier varetages af Miljøstyrelsen.

Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet vil medføre en adskillelse af den kompetente myndighed fra ressourcemyndigheden. Det sker konkret med en overflytning af de sikkerhedsmæssige opgaver på havområdet til Arbejdstilsynet fra Energistyrelsen, som så bevarer opgaverne som ressourcemyndighed.

Af speciel relevans for undergrundsloven er direktivets bestemmelser om definitioner (artikel 2), sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner, herunder ansøgeres tekniske og finansielle kapacitet til at udføre aktiviteterne indenfor rammerne af tilladelsen (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningsboringer virkninger på miljøet (artikel 5), dele af krav til drift og operatører i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6), erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) og krav om sanktioner (artikel 34).

Direktivet indeholder i artikel 2 en række definitioner, som er relevante for de af direktivets bestemmelser, som gennemføres ved ændringen af undergrundsloven. Artikel 2, nr. 2, 5 og 11, er herefter medtaget i lovforslaget, dog med sproglige ændringer. Således er direktivets betegnelse offshore i lovforslaget betegnet som på havområdet, direktivets betegnelse operatør er bredere defineret i lovforslaget, da undergrundsloven omhandler andre aktiviteter end olie- og gasaktiviteter og direktivets betegnelse koncessionshaver er i lovforslaget betegnet rettighedshaver, da undergrundsloven i forvejen benytter sig af sidstnævnte betegnelse. Definitionsmæssigt dækker koncessionshaver og rettighedshaver over det samme. De relevante definitioner i direktivet, som det ikke er fundet hensigtsmæssigt at medtage i lovforslaget, gennemgås nærmere under de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6.

Direktivets artikel 4, stk. 1, kræver, at medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig offshoresikkerhedsdirektivet. Der stilles i direktivets artikel 4, stk. 2, krav om, at ved vurdering af en ansøgers tekniske og finansielle kapacitet, som i undergrundsloven har været benævnt fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, i særdeleshed inddrages: a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF, b) den relevante fase af olie- og gasaktiviteterne, c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et

sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret, d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Det følger af artikel 4, stk. 3, i direktivet, at medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne skal kræve, at ansøgere på passende vis forelægges dokumentation for teknisk og finansiel kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Det følger af artikel 4, stk. 3, at medlemsstaterne kræver, at medlemsstaterne desuden skal fremme anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå koncessionsansøgere med at påvise, at de har en tilstrækkelig finansiell kapacitet.

Koncessionshavere skal endvidere opretholde en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

Efter stk. 3 kræves endvidere, at medlemsstaterne som minimum indfører procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Direktivets artikel 4, stk. 4, fastsætter, at den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren skal udpege den operatør, som skal udføre de aktiviteter, som tilladelsen omfatter. Hvis koncessionshaveren udpeger operatøren, skal myndigheden på forhånd underrettes herom. I disse tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelser mod udpegelsen og kræve, at der udpeges en anden egnet operatør eller at koncessionshaveren selv påtager sig forpligtelsen til at udføre aktiviteterne i medfør af tilladelsen.

Ved vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet skal der efter direktivets artikel 4, stk. 6, lægges særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, særlige beskyttede områder i henhold til Europe-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle og beskyttede havområder som aftalt af Unionen

eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

Det følger af direktivets artikel 5, stk. 1, at såfremt efterforskningsboringer ikke har været underkastet en offentlig høring i henhold til andre EU-regler, navnlig direktiv 2001/42/EF eller direktiv 2011/92/EU, skal medlemsstaterne sørge for, at der træffes foranstaltninger for offentlighedens inddragelse efter de nærmere regler i artikel 5, stk. 2. Dette gælder dog efter direktivets artikel 5, stk. 3, ikke for efterforskningsboringer i områder, der var omfattet af en tilladelse inden direktivets ikrafttrædelse den 18. juli 2013.

Det fremgår af direktivets artikel 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at produktionsanlæg og tilknyttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4. Det kan i den forbindelse nævnes, at der efter gældende ret for nærmere bestemte områder meddeles tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer og efterfølgende etablering af anlæg og tilknyttet infrastruktur. Artikel 6, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal kræve, at koncessionshavere sikrer, at operatører har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inde for koncessionens rammer. Artikel 6, stk. 3, fastsætter desuden krav om, at medlemsstaterne skal kræve, at koncessionshavere i forbindelse med alle olie- og gasaktiviteter tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatørerne opfylder kravene, udfører deres funktioner og lever op til deres forpligtelser fastsat i henhold til direktivet. Artikel 6, stk. 4, fastsætter krav om, at såfremt den kompetente myndighed beslutter, at en operatør ikke opfylder de relevante krav i direktivet, skal den koncessionsgivende myndighed underrettes herom. Den koncessionsgivende myndighed skal herefter kontakte koncessionshaveren, som herefter skal sørge for udførelsen af operatørens forpligtelser, og straks foreslå en anden operatør til den koncessionsgivende myndigheds godkendelse.

Direktivets artikel 7 fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at koncessionshavere er økonomisk ansvarlige for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i direktiv 2004/35/EF. Erstatningsansvaret omfatter miljøskader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Endelig kræver direktivets artikel 34, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de bestemmelser i direktivet som gennemføres ved loven. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og af afskrækkende virkning.

1.2.1.2 Tidsfrister for gennemførelse

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 19. juli 2015. Offshoresikkerhedsdirektivet gennemføres delvis ved en ændring af undergrundsloven ved dette lovforslag. De resterende dele af direktivet er gennemført dels ved en ændring i 2014 af lov om sikkerhed m.v. på offshoreanlæg (offshoresikkerhedsloven), lov om beskyttelse af havmiljøet

(havmiljøloven), og lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), jf. lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven, dels ved bestemmelser på bekendtgørelsesniveau i medfør af disse love.

1.2.1.3 Relevant lovgivning

Dele af offshoresikkerhedsdirektivets krav om sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningsboringer virkninger på miljøet (artikel 5) samt offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6) gennemføres i undergrundsløven. Direktivets krav om erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) og om sanktioner (artikel 34) er allerede omfattet af undergrundsløvens bestemmelser.

1.2.1.4 Gældende retstilstand og behov for lovændringer

De grundlæggende principper i direktivet ligger tæt op ad den eksisterende lovgivning på området, men der er behov for ændringer som følge af nye krav til forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker.

På visse områder er undergrundsløvens regler allerede på højde med de bestemmelser, som offshoresikkerhedsdirektivet fastsætter. Det drejer sig om bestemmelserne vedrørende krav til at produktionsanlæg og tilknyttet infrastruktur i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kun kan drives i et koncessionsområde (artikel 6, stk. 1), erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) og om sanktioner (artikel 34).

Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet kræver herudover i et vist omfang lovændringer. Direktivets bestemmelser om sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningsboringer virkninger på miljøet (artikel 5) samt offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6) medfører således, at det er nødvendigt at ændre eller udvide de eksisterende bestemmelser i loven og i et vist omfang indføre nye bestemmelser.

Enkelte af de ændringer, der er nødvendige for at gennemføre direktivets artikel 5, vil kunne gennemføres administrativt ved ændringer af reglerne i VVM-bekendtgørelsen. Det drejer sig om fastsættelse af regler om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om fastsættelse af tidsrammer herfor. Klima-, energi- og bygningsministeren vil foretage de nødvendige ændringer i denne bekendtgørelse inden gennemførelsesfristens udløb.

1.2.2 Krav, der går videre end offshoresikkerhedsdirektivets krav, og andre ændringer

Offshoresikkerhedsdirektivet er et såkaldt minimumsdirektiv, hvilket indebærer, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at den nationale retstilstand som minimum opfylder direktivets krav, men samtidigt har ret til at indføre krav, der går videre end direktivets.

Offshoresikkerhedsdirektivet foreskriver i artikel 4, at rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i forbindelse med udstedelse eller overførsel af tilladelser skal have vurderet deres tekniske og finansielle kapacitet i forhold til hver fase i offshore olie og gasaktiviteter. Offshoresikkerhedsdirektivet omhandler aktiviteter, anlæg m.v. på havområdet. I Danmark er sådanne tilladelser meddelt efter undergrundsløven.

Efter de gældende bestemmelser i undergrundsløvens § 5 skal der forud for tildeling af en tilladelse foretages en vurdering af om ansøgere til tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund til at kunne udøve den virksomhed, som omfattes af tilladelsen. Dette gælder såvel for ansøgere til tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas som ansøgere til tilladelser til efterforskning og indvinding af andre råstoffer. Bestemmelsen gælder desuden både på land og på havområdet. Den nuværende bestemmelse har imidlertid i praksis givet anledning til problemer, da mindre selskaber, som har ansøgt om tilladelse kun har kunnet dokumentere finansiell kapacitet til færdiggørelse af første fase af efterforskningsaktiviteterne. Ligeledes ville disse selskaber næppe selv have teknisk kapacitet til at stå for udførelse af en boring sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Selskabernes hensigt har været at sælge deres andel i tilladelsen til større selskaber, hvis der identificeres interessante prospekter. Den nuværende udformning af loven giver ikke direkte mulighed for at give tilladelse til den indledende efterforskning og forbeholde sig stillingtagen til efterfølgende faser.

Det foreslås, at de krav, der i medfør af offshoresikkerhedsdirektivet skal stilles til olieselskaber med aktiviteter på havområdet ligeledes kommer til at omfatte selskaber med aktiviteter på land, hvilket kan karakteriseres som en overopfyldelse af direktivet. Det foreslås endvidere, at der indsættes bestemmelser i loven, der sikrer, at der fremover vil kunne stilles krav til teknisk og finansiell formåen på linje med direktivets krav til alle rettighedshavere, og ikke kun til rettighedshavere til kulbrintetilladelser. Krav af denne karakter til rettighedshavere til tilladelser, der omfatter de øvrige råstoffer og rørledninger, der er omfattet af undergrundsløven, kan ligeledes karakteriseres som en overopfyldelse af direktivet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og de specielle bemærkninger hertil.

Baggrunden for forslaget er, at eventuelle skadevirkninger fra aktiviteter på land, f.eks. boringer og lagring i undergrunden, vil kunne være lige så omfattende og alvorlige som skadevirkninger fra aktiviteter på havområdet. Hertil kommer, at der generelt er flere interessenter og konkurrerende interesser på landområdet. Endelig er det lige så vigtigt at

sikre, at selskaberne har kapacitet til at afvikle udtjente anlæg på land som på havområdet.

Direktivets krav om indførelse af procedurer til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav for så vidt angår tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på havområdet udstrækkes til at gælde for alle tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, og dette uanset om der er tale om aktiviteter på land eller på havområdet. Der er således tale om en overopfyldelse af direktivets bestemmelser. Overopfyldelsen er dog velbegrundet, da det er vigtigt, at eventuelle skadelidte har en enkel og gennemskuelig adgang til at få behandlet erstatningskrav, uanset hvilken bestemmelse i undergrundsloven tilladelsen er meddelt efter. Da der allerede i dag i de fleste tilladelser er krav om, at aktiviteterne i medfør af tilladelsen er forsikrede, vil udarbejdelsen af en procedure være en begrænset opgave for rettighedshaverne.

Generelt er aktivitetsniveauet på land langt mindre end aktivitetsniveauet på havområdet. Undergrundslovens §§ 5 og 23 indeholder i dag bestemmelser, hvorefter tilladelser kun kan meddeles ansøgere, som har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Dette omfatter også andre tilladelser end efterforskning og indvinding af kulbrinter som f.eks. efterforskning og indvinding af andre råstoffer eller lagring eller anden anvendelse af undergrunden. Ved meddelelse af tilladelser til etablering og drift af rørledninger i medfør af § 17 kan der stilles vilkår herom i tilladelsen. Det vurderes på denne baggrund, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af overopfyldelsen er begrænsede.

Herudover indebærer lovforslaget, at der vil blive fastsat krav om beredskab til sikring af samfundets energiforsyning af kulbrinter. Der er ikke her tale om direktivopfyldelse, men om udmøntning af krav i beredskabsloven. Kravene vil blive rettet dels mod rettighedshavere til tilladelser til henholdsvis efterforskning og indvinding af kulbrinter eller etablering og drift af rørledningsanlæg dels mod ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg. Hvis rettighedshaveren eller ejeren består af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, gælder kravet for hver enkelt af disse. Forslaget er en konsekvens af, at offshoresikkerhedsloven, der til dels indeholder tilsvarende bestemmelser, flyttes fra klima-, energi- og bygningsministerens ressort til beskæftigelsesministerens ressort. Herudover er der tale om en udbygning af de gældende bestemmelser for at sikre, at loven indeholder en opdateret bestemmelse om beredskab, som dækker hele værdikæden af produktion, rørledningstransport, separations- eller terminalvirksomhed m.v. for råolie og naturgas. Den foreslåede bestemmelse komplementerer tilsvarende bestemmelser om beredskab i andre forsyningslove på energiområdet, herunder elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven.

Endelig foreslås indført bestemmelser om mulighed for at forlænge geotermittilladelser og enkelte andre ændringer, som ikke relaterer sig til gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet.

1.3 Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Som led i lovforberedelsen har Energistyrelsen været i kontakt med de myndigheder i bl.a. UK, Irland, Nederlandene og Frankrig, der har ansvaret for gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet.

Endvidere har Energistyrelsen afholdt møde med brancheforeningen Olie Gas Danmark, hvor hovedlinjerne i udkastet til lovforslag blev præsenteret.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Sikkerhedsmæssige forhold ved arbejder i borer, teknisk og finansiell kapacitet hos rettighedshaveren, afviklingsplaner og offentlig inddragelse ved efterforskningsboringer.

2.1.1 Gældende ret

For aktiviteter omfattet af undergrundsloven varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen. Dette gælder også godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde af boringer både på land og på havområdet i medfør af lovens § 28. Dog varetager Arbejdstilsynet de sikkerhedsmæssige forhold for udstyr over jordoverfladen ved boringer og seismikindsamling på land.

For tilladelser til virksomhed omfattet af undergrundsloven godkender Energistyrelsen i dag den operatør, som skal udføre arbejdet på rettighedshavers vegne. Undergrundsloven indeholder ikke procedurer til sikring af, at der udpeges en ny operatør, hvis der træffes afgørelse om, at operatøren ikke har kapacitet til at opfylde krav fastsat i medfør af loven.

I medfør af lovens § 5, stk. 3, kan tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer omfattet af loven alene tildeles ansøgere, der skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Lovforslaget vil give hjemmel til at der ved hver overgang til en fase med nye aktiviteter i tilladelsen skal foretages en vurdering af om der er den fornødne tekniske og finansielle kapacitet hos de deltagere, som udgør rettighedshaveren til en tilladelse.

I medfør af lovens § 33 fastsættes der i tilladelser efter loven nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, der er etableret af rettighedshaveren, samt om, hvorledes der skal forholdes med anlæg, der forinden har udtjent deres formål. Der er ingen finansielle krav til sikring af midler til afvikling af anlæg, som er etableret i medfør af tilladelsen.

Efter gældende ret, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 632 af 11. juni 2012 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore fremgår,

er det Energistyrelsen, der afgør, om der skal udarbejdes en VVM-redegørelse i forbindelse med ansøgning om godkendelse af en efterforskningsboring efter § 4, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelsen. Såfremt der ikke skal udarbejdes VVM-redegørelse, offentliggøres afgørelsen herom senest samtidig med, at godkendelse eller tilladelse meddeles ansøgeren. Såfremt Energistyrelsen afgør, at der skal udarbejdes en VVM-redegørelse vil der ske offentlig inddragelse i forhold til de eventuelle miljøpåvirkninger i form af en høring. Det skal i den forbindelse nævnes, at der i 2012 i forbindelse med udarbejdelse af en strategisk miljøvurdering (SMV) for bl.a. efterforskning og indvinding af olie og gas i rundeområdet vest for 6° 15' østlig længde, blev foretaget en offentlig høring. Åben-dør-området, som omfatter resten af det danske område har ikke været underkastet en SMV for efterforskning og indvinding af olie og gas.

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Offshoresikkerhedsdirektivet fastsætter bl.a., at den myndighed, der varetager opgaver vedrørende sikkerhed og miljø (den kompetente myndighed) ikke må være en del af den myndighed, der regulerer de økonomiske aspekter af aktiviteterne, herunder giver tilladelse til udnyttelse af undergrunden (den koncessionsgivende myndighed), jf. direktivets betragtning 20. I medfør af direktivets artikel 6, stk. 6, skal den kompetente myndighed acceptere en rapport om større farer, før brøndaktiviteter (i lovforslaget benævnt arbejder i borer) eller kombineret drift kan påbegyndes eller fortsættes. Brøndaktiviteter eller kombineret drift skal desuden anmeldes til den kompetente myndighed inden disse aktiviteter påbegyndes eller fortsættes.

Med henblik på gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet er der indført nye bestemmelser i offshoresikkerhedsloven om godkendelse af arbejder i borer, som anvendes til efterforskning og indvinding af olie og gas på havområdet, jf. lov nr. 1499 af 23. december 2014. Bestemmelserne, der finder anvendelse fra den 19. juli 2016 omfatter blandt andet godkendelse af udstyr og udførelsesmåde for arbejder i sådanne borer. Forhold af sikkerhedsmæssig karakter vedrørende udførelse af arbejder i borer, der anvendes til efterforskning og indvinding af olie og gas på havområdet, reguleres således fremover i offshoresikkerhedsloven og skal ikke længere være omfattet af godkendelser efter bestemmelserne i undergrundsloven. Der er dog fortsat behov for godkendelser af programmer for arbejder i borer på havområdet omfattende blandt andet godkendelse af borerens placering, indretning og anvendelse samt programmer for indhentning af oplysninger om undergrunden. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen efter undergrundslovens § 37.

Godkendelse af ressourcemæssige forhold for borer på havet skal fortsat reguleres af undergrundsloven. Det samme gælder andre aktiviteter på havområdet, såsom borestedundersøgelser og seismiske undersøgelser m.v. Borer på land skal ligeledes fortsat reguleres i undergrundsloven for så vidt angår såvel ressourcemæssige som sikkerhedsmæssige

forhold under jordoverfladen. Miljø- og sikkerhedsmæssige forhold udenfor boringen, altså på overfladen, vil som hidtil blive varetaget af anden lovgivning.

Det foreslås, at den koncessionsgivende myndighed (Energistyrelsen) også fremover skal godkende den operatør, som udfører arbejder på vegne af en rettighedshaver, og at Energistyrelsen underretter rettighedshaveren, hvis den kompetente myndighed (tilsynsmyndigheden) i medfør af offshore-sikkerhedslovgivningen træffer afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde direktivets krav, jf. forslaget § 1, nr. 15. Rettighedshaveren skal herefter tage ansvaret for operatørforpligtelserne og skal desuden straks foreslå en anden operatør til Energistylens godkendelse. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den til enhver tid aktuelle operatør for en tilladelse har kompetence til at varetage operatørskabet på betryggende vis. Inden Energistyrelsen godkender en ny operatør for en tilladelse, vil styrelsen høre den kompetente myndighed.

Med henblik på at gennemføre direktivets krav til rettighedshavere og operatører foreslås endvidere indført bestemmelser i §§ 24 a - d i undergrundsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, der sikrer, at der ikke blot ved tildeling af en tilladelse, men også ved hver overgang til en fase med nye aktiviteter i tilladelsen, foretages en vurdering af om der er den fornødne tekniske og finansielle kapacitet hos de deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren til en tilladelse. Vurderingen foretages i relation til den kommende aktivitet.

Direktivet fastsætter endvidere en række finansielle krav til rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på havområdet. Disse krav foreslås gennemført i undergrundsloven. De finansielle krav vil omfatte sikring af midler til afvikling af anlæg til indvinding og transport, som er etableret i medfør af tilladelsen. Det foreslås endvidere, at en række af de nye bestemmelser også omfatter andre tilladelser efter undergrundsloven, da det er naturligt at stille tilsvarende krav til rettighedshavere til f.eks. kulbrintetilladelser på land. Her er i et vist omfang tale om en overopfyldelse af visse af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser.

I forbindelse med udførelse af efterforskningsboringer på havområdet, hvor efterforskningsmålet er kulbrinter, foreslås der med dette lovforslag og med henblik på gennemførelse af direktivet, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, krav om inddragelse af offentligheden, hvis sådanne efterforskningsarbejder ikke har været underkastet en strategisk miljøvurdering (SMV) eller der ikke er udarbejdet en vurdering af virkninger på miljøet (VVM) for det konkrete arbejde. I rundeområdet vest for 6° 15' østlig længde blev der i 2012 udarbejdet en SMV for bl.a. efterforskning og indvinding af olie og gas. Da denne også omfattede efterforskningsboringer, bliver den foreslåede bestemmelse om offentlig inddragelse i forbindelse med udførelse af efterforskningsboringer ikke er aktuel for dette område. Åben dør-området, som omfatter resten af det danske område har ikke været underkastet en SMV for efterforskning og indvinding af olie og gas.

Efterforskningsboringer på havet i dette område vil således skulle underkastes en offentlig høring for så vidt angår aktivitetens eventuelle virkninger på miljøet, inden de iværksættes. Hvis en VVM skal udarbejdes for det konkrete arbejde, vil der i den forbindelse også foretages en høring af offentligheden. Forslaget om krav om offentlig høring gælder dog ikke for efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt inden den 18. juli 2013.

2.2. Beredskab til sikring af energiforsyning

2.2.1 Gældende ret

I henhold til § 24 i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009 som ændret ved lov nr. 514 af 26. maj 2014 om ændring af beredskabsloven, skal den enkelte minister inden for sit område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner. Planerne skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år. Planerne og revisioner heraf sendes til Beredskabsstyrelsen. I henhold hertil skal klima-, energi- og bygningsministeren således sikre, at der foretages en beredskabsplanlægning for at sikre opretholdelse og videreførelse af samfundets energiforsyning. Denne bestemmelse fastlægger de enkelte ministers ansvar som led i det samlede nationale beredskab. Det er derfor nødvendigt, at der i lovgivningen om de enkelte energisektorer er de fornødne bestemmelser om dette beredskabsarbejde.

Samfundets energiforsyning foretages af virksomheder inden for de enkelte energisektorer. Der er derfor i flere forsyningslove på energiområdet, herunder elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, fastsat bestemmelser om beredskab til sikring af, dels at virksomhederne har pligt til at foretage beredskabsplanlægning, dels at klima-, energi- og bygningsministeren har hjemmel til at fastsætte regler herom. Sådanne bestemmelser indgår i den gældende offshore-sikkerhedslovs § 45, stk. 4 og 5.

2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne i offshore-sikkerhedsloven vedrørende virksomhedernes pligt til beredskabsplanlægning vil med virkning fra den 19. juli 2015 udgå som følge af, at opgaver i medfør af offshore-sikkerhedsloven fra denne dato overføres fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren.

Den foreslåede bestemmelse i undergrundslovens § 17 a (jf. forslaget § 1, nr. 10) har til formål at sikre, at klima-, energi- og bygningsministeren som hidtil kan varetage det ressortmæssige ansvar for forhold om beredskab om samfundets energiforsyning af kulbrinter for virksomhed, både på land og til havs, der udføres i medfør af undergrundsloven og tilknyttet virksomhed i form af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter eller terminalanlæg. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere sikre, at ministeren som hidtil har hjemmel til at fastsætte regler om

disse opgaver, og at de relevante virksomheder forpligtes til at etablere beredskaber, der er med til at sikre samfundets forsyning af kulbrinter. Forslaget indeholder ikke kun ændringer som følge af den nævnte ressortændring, men indeholder også en udvidelse i forhold til gældende lovgivning, idet hensigten er, at bestemmelsen i den foreslåede § 17 a skal omfatte den samlede råolie- og naturgasvirksomhed, modsat offshore-sikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5, som kun omfatter indvinding til havs. Endvidere omfatter den foreslåede § 17 a tilknyttet virksomhed i form af rørledninger, separationsfaciliteter og terminalanlæg etableret efter anden lovgivning end undergrundsloven. Yderligere vil den foreslåede § 17 a omfatte forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet og om cyber- og informationssikkerhed. Disse forhold er ikke på en klar måde omfattet af den gældende bestemmelse i offshore-sikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 a skal således sikre et beredskab for forsyningsmæssige forhold omfattende følgende virksomhed, som udgør en samlet værdikæde:

- Virksomhed efter undergrundslovens § 5 vedrørende efterforskning og indvinding, både på land og til havs.
- Virksomhed efter undergrundslovens § 17 vedrørende etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter.
- Virksomhed vedrørende råolierørledningen fra Nordsøen til Fredericia i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014.
- Virksomhed vedrørende naturgasrørledninger fra Nordsøen til naturgasbehandlingsanlægget i Nybro i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005.
- Virksomhed vedrørende separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, p.t. kun i Fredericia.

2.3. Forlængelse af geotermi tilladelser

2.3.1 Gældende ret

I september 2013 blev der indgået en politisk aftale mellem den daværende regering, Enhedslisten og Dansk Folkeparti om harmonisering af beskattningen i Nordsøen. Et element i den politiske aftale fra september 2013, at hvis der konkret er særlige omstændigheder til stede, vil Klima-, Energi- og Bygningsministeriet forlænge kulbrintetilladelserne til rettidshaverne med henblik på optimal langsigtet udnyttelse af felterne. Med aftalen gives der tilsagn om, at kulbrintetilladelser vil blive forlænget, hvis saglige hensyn taler herfor. Undergrundslovens § 13 giver allerede i dag mulighed for at forlænge kulbrintetilladelser ud over den almindelige indvindingsperiode på 30 år, hvis der er tale om særlige omstændigheder. En tilsvarende forlængelsesmulighed findes imidlertid ikke for geotermi tilladelser.

2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås etableret mulighed for i visse situationer at forlænge geotermiltilladelser, sådan at der er en høj grad af parallelitet mellem tilladelser til efterforskning og indvinding af forskellige typer af råstoffer, og til at foretage justeringer i den bestemmelse, der regulerer varigheden af tilladelser til efterforskning og indvinding af geotermisk energi. Der sigtes således mod parallelitet mellem tilladelser til efterforskning og indvinding af forskellige typer af råstoffer i det omfang, det er meningsfuldt. Hvis særlige omstændigheder ud fra hensynet til en hensigtsmæssig udnyttelse af geotermiressourcerne i Danmarks undergrund samt rettighedshaverens langsigtede investeringer konkret er til stede, vil indvindingsperioden kunne forlænges på samme måde, som det gælder for kulbrintetilladelser. Det kan navnlig ske i de situationer, hvor indvinding allerede foregår og forventes at ville kunne opretholdes længere end oprindeligt forudsat. Gennemførelse af den foreslåede bestemmelse indebærer, at forlængelser, der medfører, at varigheden af tilladelsen overstiger 50 år, skal forelægges for et af Folketinget nedsat udvalg på samme måde, som det allerede gælder for kulbrintetilladelser.

2.4 Repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshavers såvel tekniske som besluttende samarbejdsorganer

2.4.1 Gældende ret

I medfør af den gældende § 27, stk. 2, i undergrundsloven kan der i tilladelser meddelt efter lovens § 5 bestemmes, at en repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaveres besluttende organer. Der kan ikke i tilladelser efter andre bestemmelser i loven fastsættes tilsvarende bestemmelser.

2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I gennem en længere årrække, har det været praksis, at tilsynet har deltaget i såvel tekniske som besluttende samarbejdsorganer i de fleste tilladelser til efterforskning og indvinding. Hensigten med den foreslåede ændring er at præcisere lovgrundlaget, så det er i overensstemmelse med den praksis, som har været fulgt. Endvidere er det fundet hensigtsmæssigt at beføjelsen udvides til at omfatte alle tilladelser efter loven, især fordi deltagelse i møderne vil lette tilsynets opgave, øge tilsynets informationsniveau og desuden medvirke til at nedbringe antallet af separate møder mellem rettighedshaver og tilsynet.

2.5 Subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.

2.5.1 Gældende ret

Der findes ikke regler i undergrundsloven vedrørende subsidiært ansvar.

2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Virksomhed med indvinding af olie og gas i Nordsølandene har i høj grad været domineret af selskaber med stor finansiel kapacitet. I takt med at området har udviklet sig til et modent område for efterforskning og indvinding af kulbrinter, er der sket ændring i retning af, at også mindre selskaber etablerer sig som aktører.

Nye aktører kan gennem deltagelse i eksisterende tilladelser udfordre og supplere de etablerede selskaber og dermed bidrage til en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne i området omfattet af en tilladelse. De kan også øge konkurrencen om udbudte arealer, udvikle nye efterforskningsmodeller og fokusere på områder, som de etablerede selskaber ikke prioriterer. Et bredere aktørbillede kan være positivt for ressourceudnyttelsen, men kan på den anden side også indebære, at selskaber med svagere finansiel styrke etablerer sig.

Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter er siden 1984 givet med vilkår om statsdeltagelse. Siden 2005 er tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt med vilkår om statsdeltagelse på 20 % gennem Nordsøfonden. Gennem statsdeltagelsen kan staten selv blive udsat for en øget risiko, hvis et eller flere af de andre deltagere i en tilladelse ikke er i stand til at opfylde deres forpligtelser. Nordsøfonden deltager ligeledes på grundlag af Nordsøaftalen fra 2003 i Dansk Undergrunds Consortium (DUC), som står for efterforskning og indvinding af olie og gas i eneretsbevillingen.

Af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt efter den nuværende undergrundslov fremgår, at hvis tilladelsen er meddelt flere i forening, hæfter de solidarisk for opfyldelsen af forpligtelser over for staten i henhold til tilladelsen, herunder forpligtelser vedrørende afvikling. Det er ligeledes udbredt, at de samarbejdsaftaler, der indgås mellem deltagere i en tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, indeholder bestemmelser om afvikling.

Når indvindingsvirksomheden ophører, skal der tages stilling til, hvad der skal ske med de anlæg m.v., der er benyttet i forbindelse med indvindingen. Hvis sådanne anlæg ikke længere skal anvendes, kan Energistyrelsen i medfør af tilladelsen pålægge rettighedshaveren helt eller delvist at fjerne alle anlæg m.v. i henhold til en afviklingsplan, jf. den foreslåede § 32 a.

Omkostningerne i forbindelse med afvikling af anlæg kan være betydelige.

I Norge er der i dag bestemmelser, som indebærer, at en deltager i en tilladelse, som overdrager en tilladelse eller en del af en tilladelse, forbliver subsidiært økonomisk ansvarlig for forpligtelser vedrørende afvikling af anlæg m.v. knyttet til den overdragede andel. I Storbritannien kan tilsvarende gøres gældende afhængig af de økonomiske forhold for de fremtidige deltagere med andele i tilladelsen. En beslutning om, at en udtrædende deltager ikke fremover hæfter subsidiært for afviklingsudgifter, kan omgøres, hvis de økonomiske forhold for de aktuelle deltagere ændres.

På den baggrund foreslås det at gøre udtrædende deltagere subsidiært ansvarlige, hvilket vil sige, at de i et vist omfang forbliver ansvarlige også efter, at de har afhændet deres andele i tilladelser. Den foreslåede bestemmelse i undergrundslovens § 29 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, indebærer således, at en deltager i en tilladelse forbliver subsidiært økonomisk ansvarlig for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v., når vedkommende helt eller delvist overdrager tilladelsen.

Dette betyder, at hvis der på tidspunktet for overdragelsen findes anlæg m.v., vil det overdragende selskab efter overdragelsen være subsidiært økonomisk ansvarligt for den del af afviklingsomkostningerne til disse anlæg, som knytter sig til overdragede andel. Hvis en deltager, som i forening med en eller flere andre deltagere udgør rettighedshaveren i en tilladelse, således ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser, kan de tilbageværende deltagere kræve, at den oprindelige deltager indfrir sin andel af forpligtelsen. De tilbageværende deltagere i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

En overdragende deltager vil ligeledes være subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten, hvis staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Med lovforslagets § 32 a foreslås det endvidere, at en ansøgning om godkendelse af anlæg i forbindelse med godkendelse af en plan for indvindingsvirksomheden (indvindingsforanstaltninger m.m.), herunder etablering af rørledninger, jf. §§ 10 og 17, skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg m.v. i forbindelse med den tilladelse ansøgningen vedrører. I planen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen. I afviklingsplanen skal endvidere indgå, hvordan der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed.

2.6 Opdeling af tilladelser

2.6.1 Gældende ret

Tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer eller til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding meddeles til et geografisk afgrænset område. Dette område kan reduceres ved tilbagelevering af delarealer. Det er forekommet, at rettighedshavere har ansøgt om at få delt en tilladelses område i flere dele, som efter godkendelse skulle udgøre selvstændige dele af tilladelser. Formålet har været at kunne inddrage nye deltagere i et eller flere af delområderne. De nye deltagere har ikke ønsket, at deltage i aktiviteter i hele tilladelses område. Ligeledes er det sket, at nogle deltagere i en tilladelse ikke har ønsket at deltage i aktiviteter i et eller flere delområder, som en tilladelse omfattede.

I medfør af §§ 5, 17 og 23 kan der i forbindelse med meddelelse af tilladelse fastsættes vilkår. Det er praksis, at en tilladelse

indeholder vilkår om, at deltagerne skal indgå en samarbejdsaftale om udøvelsen af den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen. Det er endvidere normalt, at samarbejdsaftaler indeholder såkaldte sole risk-bestemmelser, der regulerer mulighederne for at gennemføre visse aktiviteter såsom geofysiske undersøgelser, boring af efterforsknings- eller vurderingsboringer, uddybning eller visse andre aktiviteter i en brønd samt udbygning af et fund i en situation, hvor det ikke er alle deltagerne i tilladelsen, der ønsker at deltage. I de ansøgte situationer har det imidlertid ikke været hensigtsmæssigt at anvende sole risk-bestemmelserne, som grundlag for tilrettelæggelsen af den fremtidige virksomhed.

2.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at præcisere, at ministeren kan godkende en sådan opdeling af en tilladelse foreslås rammerne for dette i en ny § 24 g. Da delingen kun omfatter område, som indgår i arealet for den tilladelse, som ønskes delt, sker der ikke tildelelse af nye områder, hvilket ville have krævet gennemførelse af procedure i henhold til undergrundslovens §§ 12 og 12 a. Ligeledes sker der ingen ændring af vilkår og betingelser. Vilkårene for tilladelsen, som deles, vil være gældende for hver enkelt af de nye tilladelser.

2.7 Forsikringer og lign.

2.7.1 Gældende ret

Det fremgår af undergrundslovens § 35, stk. 1, at rettighedshavere til tilladelser efter undergrundsløven skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed, der er udøvet i henhold til en tilladelse, selv om skaden er hændelig. Tilladelser efter undergrundslovens §§ 5, 17 og 23 kan meddeles på vilkår, og i de fleste tilladelser efter undergrundsløven er det fastsat, at rettighedshaveres erstatningsansvar efter undergrundsløven skal være dækket af forsikring.

2.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forhold til rettighedshaverens erstatningspligt efter undergrundsløvens § 35 foreslås indført en bestemmelse i undergrundsløven med krav om, at rettighedshaveres virksomhed er forsikret, jf. forslaget til en ny bestemmelse i undergrundsløvens § 24 e (lovforslagets § 1, nr. 15).

Det fremgår således af artikel 4, stk. 3, nr. 4, i offshoresikkerhedsdirektivet, at medlemsstaterne som et minimum skal indføre procedurer, der sikrer omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skaderstatning for grænseoverskridende hændelser. Da en rettighedshaver i henhold til § 35 i undergrundsløven skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed i medfør af tilladelser efter undergrundsløven, uanset om skaden er hændelig, og da der med forslaget vil stilles krav om, at aktiviteter i medfør af tilladelser efter undergrundsløven skal være forsikrede, vil direktivets krav om procedurer til behandling af erstatningskrav hermed være opfyldt. Skadelidte vil således skulle henvende sig til den relevante operatør med henblik på behandling af eventuelle erstatningskrav.

2. 8 Digital kommunikation

2.8.1 Gældende ret

Undergrundsloven indeholder bestemmelser, som pålægger rettighedshavere, operatører m.fl. at indsende en række oplysninger til myndighederne. Det drejer sig bl.a. om oplysninger til brug for tilsyn med virksomhed omfattet af loven og indsendelse af prøver og andre oplysninger om undergrunden, der tilvejebringes under udøvelsen af virksomhed omfattet af loven. Loven indeholder i dag ingen hjemmel til at beslutte, at nævnte oplysninger m.v. skal indsendes digitalt eller i bestemte formater.

Forvaltningslovens § 32 a giver mulighed for, at vedkommende minister kan fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation. Forvaltningslovens § 32 a åbner imidlertid alene op for, at der kan fastsættes regler, der giver en ret til at kommunikere digitalt med det offentlige, men ikke mulighed for at fastsætte en pligt til at kommunikere digitalt. Derfor foreslås det med dette lovforslag at etablere hjemmel til at kræve, at det bliver obligatorisk for borgere og virksomheder at benytte digital kommunikation ved henvendelser om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

2.8.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lovforslagets § 1, nr. 23, indeholder forslag til en bestemmelse i undergrundslovens § 34 b, som giver klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med kommunikation om forhold, som er omfattet af loven. Det kan f.eks. dreje sig om indsendelse af ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter loven, rapportering i medfør af tilladelser eller godkendelser udstedt i medfør af loven, indsendelse af oplysninger om Danmarks undergrund eller indsendelse af oplysninger til brug for ministerens tilsyn med virksomhed omfattet af loven. Bemyndigelsen gælder også for oplysninger, som operatører eller rettighedshavere m.v. skal indgive i medfør af regler udstedt i medfør af loven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede krav om etablering af sikkerhed for udgifter til gennemførelse af afviklingsplaner m.v. for anlæg etableret på grundlag af tilladelser efter undergrundsloven samt etablering af subsidiært ansvar for selskaber, som sælger andele i en tilladelse, vil reducere risikoen for, at staten kommer til skulle afholde udgifter til afhjælpning af miljømæssige konsekvenser af efterforskning og indvinding af kulbrinter ved manglende fjernelse af udtjente anlæg. Energistyrelsen vil dog skulle udføre en række nye opgaver som følge af lovforslaget særligt i relation til løbende vurdering af selska-

bers tekniske og finansielle formåen samt i relation til løbende vurdering af afviklingsplaner. Der vil således være behov for et ekstra årsværk i Energistyrelsen til løsning af de yderligere opgaver, lovforslaget vil indebære. Dette årsværk vil være refusionsberettiget, sådan at erhvervet bærer omkostningerne hertil.

Forslaget om beredskab til sikring af energiforsyningen ventes at have begrænsede konsekvenser for det offentlige, dog afhængigt af det fremadrettede arbejde om cyber- og informationsikkerhed. Fremtidige øgede krav til det offentlige og til de relevante virksomheder kan således medføre øgede opgaver for det offentlige.

Forslagene om offentlig høring i forbindelse med efterforskningsboringer og om digital kommunikation vurderes ikke at have væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indebærer, at rettighedshavere til visse tilladelser efter undergrundsloven skal stille sikkerhed for midler til gennemførelse af en afvikling af anlæg m.v. Denne sikkerhedsstillelse medfører omkostninger, men giver samtidig sikkerhed for at fysiske og juridiske personer med andel i en tilladelse ikke skal afholde udgifter for de andre deltagere i tilladelsen. Der er i dag indgået en række aftaler mellem selskaber med andel i tilladelser med blandt andet dette sigte. Principperne for opgørelse af udgifter til sikkerhedsstillelse og krav til sikkerhed varierer mellem aftalerne. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil derfor være forskellen mellem udgifterne ved de nuværende aftaler og udgifterne ved efterlevelse af de fremtidige regler. Udgifter til etablering af sikkerhed afhænger af den enkelte deltagers økonomiske soliditet. De foreslåede bestemmelser vil tage udgangspunkt i eksisterende aftaler med en meget høj grad af sikkerhed for, at midler er til rådighed. Sikkerhedsstillelse vil skulle etableres i en periode forud for gennemførelse af afviklingsplanen. Teoretisk beregnet vil de nuværende felter i Nordsøen under et blive afviklet i 2038, hvor produktionsværdi under et forventes at svare til driftsomkostningerne. I gennemsnit vil der skulle stilles sikkerhed i en 8 års periode forud. I praksis forventes afviklingen at blive indledt i de nærmeste år.

Det foreslås, at de krav, der i medfør af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 4 skal stilles til olieselskaber med aktiviteter på havområdet også kommer til at omfatte selskaber med aktiviteter på land, hvilket kan karakteriseres som en overopfyldelse af direktivet.

Generelt er der dog færre aktiviteter i medfør af undergrundsloven på land end på havområdet. Hertil kommer, at landaktiviteternes omfang ofte vil være mindre. Undergrundsloven indeholder allerede i dag bestemmelser, hvorefter tilla-

delser kun kan meddeles ansøgere, som har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Dette omfatter også andre tilladelser end efterforskning og indvinding af kulbrinter. Ved meddelelse af tilladelser til etablering og drift af rørledninger kan der desuden stilles vilkår herom i tilladelsen. Det vurderes på denne baggrund, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af overopfyldelsen er begrænsede.

Forslaget om beredskab i § 17 a ventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, dog afhængigt af det fremadrettede arbejde om cyber- og informationssikkerhed. Fremtidige øgede krav til de relevante virksomheder kan således medføre merudgifter for erhvervslivet.

Lovforslagets bestemmelser vedrørende forsikring, subsidiært økonomisk ansvar, offentlig høring i forbindelse med efterforskningsboringer og digital kommunikation vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Dokumentation af fornøden teknisk og finansiell kapacitet, som hidtil kun har skullet forelægges ved ansøgning om tilladelse, skal fremover fremlægges ved overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelser, inden godkendelser af boringer, inden godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg, hvilket vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet. For deltagere i tilladelse, der opererer i flere EU-lande, vil dokumentationen i et vist omfang være den samme i alle landene. Deltagere, der har certificerede ledelsessystemer, vil i et vist omfang kunne anvende materiale fra dette. Undergrundsloven indeholder allerede i dag bestemmelser, hvorefter tilladelser kun kan meddeles ansøgere, som har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Dette omfatter også andre tilladelser end efterforskning og indvinding af kulbrinter. Ved meddelelse af tilladelser til etablering og drift af rørledninger kan der desuden stilles vilkår herom i tilladelsen. Det vurderes på denne baggrund, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet af overopfyldelsen er begrænsede.

Deltagerne i tilladelserne skal udarbejde afviklingsplaner og estimere omkostninger til gennemførelse heraf. Det vil allerede i dag skulle foretages efter hovedparten af de gældende tilladelser efter § 5 og efter de indbyrdes samarbejdsaftaler, der er indgået. Loven vil fremrykke tidspunktet for udarbejdelse af planer og estimater over omkostninger i forhold til den i tilladelserne fastsatte frist herfor.

Lovforslaget vil i visse tilfælde kunne fremrykke tidspunktet for udarbejdelse af planer og estimater over omkostninger i forhold til den i tilladelserne fastsatte frist herfor.

Forslaget om beredskab til sikring af energiforsyningen ventes at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, dog afhængigt af det fremadrettede arbejde om cyber- og informationssikkerhed. Fremtidige øgede krav til de relevante virksomheder kan således medføre øgede administrative opgaver for erhvervslivet.

Lovforslagets bestemmelser vedrørende forsikring, subsidiært økonomisk ansvar, offentlig høring i forbindelse med efterforskningsboringer og digital kommunikation vurderes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet forventes ikke at ville overstige 10.000 timer/år.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har blandt andet til formål at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivet, som skal mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening. Lovforslaget vil derfor medvirke til at mindske sandsynligheden for uheld og de miljømæssige konsekvenserne af sådanne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 19. juli 2015.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden 31. oktober til 21. november 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

92-gruppen for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, A. P. Møller - Mærsk A/S, Aquacircle, Bayerngas Danmark ApS, Bayerngas Petroleum Danmark AS, Center for Miljø, Chevron Denmark Inc., Dana Petroleum Denmark B. V., Danica Jutland ApS, Danica Resources ApS, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Akvakultur, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri - Danish Offshore Industry, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Advokater, Danske Maritime, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DONG E&P A/S, DONG E&P DK A/S, DONG E&P (Siri) UK Limited, DONG Energy A/S, DONG Naturgas A/S, DONG Oil Pipe A/S, DTU-Aqua, Energi- og olieforum.dk, Energinet.dk, EnviNa, ESP Oil & Gas ApS, EWE Energie AG, Finansrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Forsikring og Pension - Brancheorganisation, Friluftsrådet, Green Network, Greenpeace Danmark, Havarikommissionen, Hess Denmark ApS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Jutland Petroleum, Kyst, Land & Fjord, Landsforeningen Levende Hav, Mærsk

Olie og Gas A/S, Natur og Ungdom, New World Jutland ApS, New World Operations ApS, New World Resources Operations ApS, NOAH, Noreco Denmark A/S, Noreco Petroleum Denmark A/S, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, PA Resources Denmark ApS, PA Resources UK Ltd., RWE Dea AG, Shell Olie- og Gasudvinding Danmark B. V.

Holland, Spyker Energy ApS, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Total E&P Denmark B. V., Verdens Skove, VNG Danmark ApS, Wintershall Noordzee B. V. og WWF Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Risikoen for, at staten vil skulle afholde udgifter til afhjælpning af miljømæssige konsekvenser af efterforskning og indvinding af kulbrinter, herunder til fjernelse af udtjente anlæg, reduceres.	Der vil være behov for et ekstra årsværk i Energistyrelsen til løsning af de yderligere opgaver, lovforslaget vil indebære. Dette årsværk vil være refusionsberettiget, sådan at erhvervet bærer omkostningen hertil.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer, at en række nye opgaver skal varetages af Energistyrelsen, herunder løbende opgaver med stillingtagen til om rettighedshavere har fornøden teknisk og finansiell kapacitet og til afviklingsplaner og sikkerhed for midler til gennemførelse af disse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den sikkerhed, der ifølge lovforslaget skal stilles til gennemførelse af afvikling af anlæg m.v., giver selskaberne større sikkerhed for ikke at skulle afholde de øvrige selskabers udgifter.	Lovforslaget indebærer, at der skal stilles sikkerhed for midler til gennemførelse af en afvikling af anlæg m.v. Denne sikkerhedsstillelse medfører omkostninger, men giver samtidig sikkerhed for at de øvrige deltagere ikke skal afholde udgifter for andre deltagere i en tilladelse. Der er i dag indgået en række aftaler mellem selskaber med andel i tilladelser med blandt andet dette sigte. Principperne for opgørelse af udgifter til sikkerhedsstillelse og krav til sikkerhed varierer mellem aftalerne. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil derfor være forskellen mellem udgifterne ved de nuværende aftaler og udgifterne ved efterlevelse af de fremtidige regler.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Dokumentation af fornøden teknisk og finansiell kapacitet, som hidtil kun har skullet forelægges ved ansøgning om tilladelse, skal fremover fremlægges ved overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelser, inden godkendelser af borer, inden godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed, inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Deltagerne i tilladelserne skal udarbejde afviklingsplaner og estimere omkostninger til gennemførelse. Det vil også skulle gøres i relation til hovedparten af de gældende tilladelser efter § 5 og deltagerens indbyrdes aftaler. Loven vil kunne fremrykke tidspunktet for udarbejdelse af planer og estimater over om-

		kostninger i forhold til den i tilladelserne fastsatte frist herfor.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har blandt andet til formål at gennemføre dele af offshore-sikkerhedsdirektivet, som skal mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie og gasaktiviteter og begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening. Lovforslaget vil derfor medvirke til at reducere sandsynligheden for uheld og de miljømæssige konsekvenserne af sådanne.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel foreslås ændret, således at det kommer til at fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europarlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF. Det foreslås desuden, at titlerne for samtlige direktiver, som fremgår af fodnoten, skrives helt ud.

Til nr. 2 - 4

De foreslåede ændringer i lovens § 1, stk. 2, nr. 2 og 3, der vedrører lovens anvendelsesområde, er lovtekniske konsekvenser af tilføjelsen af det foreslåede nr. 4. Den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 1, stk. 2, nr. 4, er en udvidelse af undergrundslovens anvendelsesområde. Forslaget er dels en konsekvens af, at offshore-sikkerhedsområdet er blevet ressortomlagt fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren pr. 1. januar 2015, dels en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 17 a vedrørende beredskab til sikring af energiforsyningen. Dette indebærer, at loven fremover ligeledes vil finde anvendelse på tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie i tilknytning til kulbrintevirksomhed, som har fysisk sammenhæng med den indvinding af råolie og naturgas, som foretages i henhold til loven. Disse tilstødende anlæg og faciliteter er også reguleret af anden lovgivning, da de omfatter anlæg etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, og rørledninger, der ikke er transitrørledninger, etableret i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005. For råolie vil forslagens § 1, stk. 2, nr. 4, således omfatte anlæg til rørledningstransport, separation og udskibning, der ikke indgår som en del af indvindingsanlæggene. For naturgas vil forslagens § 1, stk. 2, nr. 4, tilsvarende omfatte anlæg

til rørledningstransport til landanlæg eller til udlandet, idet behandlingsanlæg i Danmark vil være omfattet af naturgasforsyningsloven.

Til nr. 5

I den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, der vedrører undergrundslovens anvendelsesområde er det fastsat, at loven også gælder i dansk eksklusiv økonomisk zone og på dansk kontinental sokkelområde.

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 2, definerer begrebet offshore som »beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention«.

I undergrundsloven benyttes begrebet havområdet i stedet for begrebet offshore. Begreberne dækker dog over det samme område.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i lovens § 1, stk. 3, indebærer en tydeliggørelse af, at dansk territorialfarvand er omfattet af lovens anvendelsesområde og dermed er i overensstemmelse med offshore-sikkerhedsdirektivets definition af begrebet offshore.

Til nr. 6

Den gældende undergrundslov indeholder ikke definitioner, som er gældende for loven generelt. Lovens kapitel 6 a, som omfatter særlige bestemmelser om geologisk lagring og rørført transport af kuldioxid, indeholder dog definitioner, som er afgrænset til at gælde for det konkrete kapitel i loven.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1 a i undergrundsloven indføres enkelte af de definitioner fra offshore-sikkerhedsdirektivet, som er relevante for undergrundsloven.

Definitionerne, der foreslås, svarer med sproglige tilpasninger til de definitioner, der er anført i artikel 2, nr. 2, 5 og 11. Hvor undergrundsloven har et bredere anvendelsesområde end direktivet, udvides definitionerne tilsvarende.

Definitionerne i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1, 3, 9-10, 13-14, 17-18, 20-21 og 24, der alle er af betydning for de direktivbestemmelser, der gennemføres i undergrundsloven foreslås ikke medtaget af følgende grunde:

Nr. 1 »større uheld«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. Ved den foreslåede ændring i § 28 lægges alle sikkerhedsmæssige godkendelser vedrørende olie og gasaktiviteter på havområdet over i offshoresikkerhedsloven og ikke kun godkendelser, hvor der er risiko for større uheld.

Nr. 3 »offshore olie- og gasaktiviteter«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. En række af de krav, som stilles i medfør af direktivet, er således i lovforslaget udvidet til også at omfatte andre aktiviteter i medfør af loven, f.eks. indvinding af andre råstoffer end olie og gas. Det er således ikke relevant, at indsnævre disse krav til kun at omfatte offshore olie- og gasaktiviteter.

Nr. 9 »koncession«: Offshoresikkerhedsdirektivet definerer koncession som værende en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF. Undergrundsloven benytter begrebet tilladelse, hvilket dækker over det samme i direktivets forstand.

Nr. 10. »koncessionsområde«: I medfør af undergrundsloven kan der meddeles tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer for et nærmere bestemt område. Dette svarer til direktivets begreb koncessionsområde.

Nr. 13. »koncessionsgivende myndighed«: Begrebet anvendes i offshoresikkerhedsdirektivet som betegnelse for den myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser til udnyttelse af undergrunden (koncessioner). I Danmark er det klima-, energi- og bygningsministeren, der giver sådanne tilladelser i medfør af undergrundsloven. I forslaget til lovtæksten anvendes i stedet for koncessionsgivende myndighed betegnelsen klima-, energi og bygningsministeren og forklaringen på begrebet udmøntes i stedet i lovens bestemmelser om ministerens beføjelser.

Nr. 14. »kompetent myndighed«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. I stedet anvendes betegnelsen tilsynsmyndighed. Tilsynsmyndigheden dækker over de myndigheder, som er kompetent myndighed i medfør af offshoresikkerhedsdirektivet.

Nr. 17. »ikkeproduktionsanlæg«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. I den bestemmelse i lovforslaget, der gennemfører den bestemmelse i direktivet, jf. artikel 5, stk. 1, hvor udtrykket er anvendt af relevans for undergrundsloven, er der anvendt formuleringen anlæg, som ikke benyttes til indvinding, der dækker direktivets definition.

Nr. 18. »offentligheden«: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Nr. 20. »produktionsanlæg«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. Artikel 6 i direktivet fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at produktionsanlæg og tilknyttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4. Loven indeholder allerede i dag bestemmelser, hvorefter der ikke kan etableres og drives anlæg eller infrastrukt

tur uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren. Disse anlæg dækker blandt andet direktivets definition.

Nr. 21. »tilsluttede infrastruktur«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. Artikel 6 i direktivet fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at produktionsanlæg og tilknyttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4. Loven indeholder allerede i dag bestemmelser, hvorefter der ikke kan etableres og drives anlæg eller infrastruktur uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren. Disse infrastrukturer dækker blandt andet direktivets definition.

Nr. 24. »brøndaktiviteter«: Begrebet anvendes ikke i forslaget til lovtæksten. Definitionen er ikke medtaget i lovforslaget, da brøndaktiviteter i lighed med gældende praksis også omfatter aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der ikke er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til et større ulykke.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres den terminologi, som har været anvendt siden undergrundsloven trådte i kraft. Af hensyn til de nye bestemmelser til gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet er det nødvendigt, at dette klargøres.

Den foreslåede § 1 a, nr. 1, definerer en operatør som værende den enhed, som udfører aktiviteter på rettighedshavers vegne eller sole risk aktiviteter på vegne af nogle af deltagerne i en tilladelse. Ved sole risk aktiviteter menes her de tilfælde, hvor visse efterforskningsaktiviteter og udbygninger kun udføres af nogle af deltagerne i en tilladelse. Aktiviteterne vil være afgrænset i den tilladelse, som rettighedshaver har fået meddelt i medfør af loven. Definitionen omfatter definitionen i direktivets artikel 2, nr. 5, af operatør. Undergrundsloven regulerer imidlertid ikke kun offshore olie- og gasaktiviteter. Det er således ikke fundet hensigtsmæssigt at indsnævre operatørbegrebet til kun at gælde operatører indenfor dette område.

Den foreslåede § 1 a, nr. 2, definerer havområdet som omfattende både dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone samt dansk kontinentalsokkel. Definitionen svarer til direktivets i artikel 2, nr. 2, definition af begrebet offshore. Den geografiske afgrænsning af loven svarer således til den afgrænsning, som defineres i De Forenede Nationers Havretskonvention.

Den foreslåede § 1 a, nr. 3, definerer en rettighedshaver som værende den eller de, som er tildelt en tilladelse efter undergrundslovens §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, herunder bevilningshavere og bistandydere. Definitionen omfatter definitionen i direktivets artikel 2, nr. 11, af en koncessionshaver, dog med den præcisering, at der også kan være tale om rettighedshavere til andre typer virksomhed end olie- og gas efterforskning og -indvinding. Tilladelser tildeles normalt til juridiske personer. Det er ofte videnskabelige forskningsinstitutioner, som tildeles tilladelse til videnskabelige undersøgelser, jf. § 24, mens tilladelser til forundersøgelser, jf. § 3, tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, jf. § 5, tilladelser til etablering og drift af rørledninger ved virk-

somhed omfattet af undergrundsloven, jf. § 17, tilladelser med eneret til efterforskning og anvendelser af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding, jf. § 23, normalt tildeles selskaber, som er registreret i Danmark eller udlandet. Hvis tilladelser gives til en gruppe bestående af flere fysiske eller juridiske personer, udgør disse i forening rettighedshaveren til tilladelsen.

Til nr. 7

Det foreslås, at § 5, stk. 3, ophæves. Forslaget er en konsekvens af, at bestemmelsen i § 3, stk. 3, flyttes over i en ny bestemmelse i § 24 a i det foreslåede kapitel 7 a, jf. forslaget § 1, nr. 15.

Fremover vil lovkravet om fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund - der herefter benævnes teknisk og finansiel kapacitet som i offshoresikkerhedsdirektivet - komme til at gælde ikke alene for tilladelser meddelt i medfør af § 5, men også for tilladelser efter §§ 3, 17, 23 eller 24. Tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24 kan herudover alene meddeles til ansøgere, som kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Det er naturligt og hensigtsmæssigt, at der også stilles lovkrav om fornøden teknisk og finansiel kapacitet til rettighedshavere til f.eks. forundersøgelsestilladelser og tilladelser til lagring af naturgas. Der henvises herved til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 15.

Til nr. 8

Det foreslås, at de udvælgelseskriterier om ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund, der ifølge undergrundslovens § 12 a, stk. 1, litra a), kan lægges vægt på, fremover benævnes tekniske og finansielle kapacitet. Terminologien i den foreslåede ændring svarer til den, der benyttes i offshoresikkerhedsdirektivet, og som fremover foreslås benyttet i undergrundsloven. Der er ikke hermed tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i undergrundslovens § 17, stk. 2, kan en tilladelse til etablering og drift af rørledningsanlæg til brug ved virksomhed, der er omfattet af loven, meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at »[d]er vil kunne indsættes nærmere vilkår i tilladelsen om ledningens kapacitet med henblik på transport for tredjemand, såfremt dette kan gennemføres på en økonomisk forsvarlig måde.«, jf. Folketingstidende 1980-81, Tillæg A, spalte 4490.

I forhold til den nuværende udformning af bestemmelsen foreslås det præciseret i lovteksten i *stk. 2*, at der ved meddelelse af tilladelse vil kunne fastsættes vilkår ikke blot om rørledningens linjeføring, dimensioner, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v., men også om andre forhold i forbindelse med rørledningen, der har betydning for rørledningens transportkapacitet.

Der vil herefter også kunne indsættes nærmere vilkår i tilladelsen efter *stk. 1* om ledningens transportkapacitet med henblik på transport for tredjemand, hvis dette kan gennemføres på en økonomisk forsvarlig måde. Det sikres herved, at rørledningsanlæg i størst mulig udstrækning anlægges og drives på en sådan måde, at de giver mulighed for at samordne infrastruktur til indvinding af olie og gas.

Det bemærkes, at selvom der ikke i en tilladelse til etablering og drift af en rørledning er fastsat vilkår om ret for andre til at benytte rørledningen og betaling herfor, vil der til enhver tid efter bestemmelserne i lovens § 16 kunne meddeles påbud om, at rørledninger skal kunne bruges af andre rettighedshavere. Dette gælder dog ikke opstrømsrørledningsnet til naturgas, jf. undergrundslovens § 16, stk. 6.

Til nr. 10

Forslaget til § 17 a, *stk. 1*, er baseret på den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2014, som omfatter indvinding til havs, men er i forhold til denne bestemmelse udvidet ved at omfatte dels den samlede værdikæde af råolie- og naturgasvirksomhed på land og på havområdet og dels forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet og om cyber- og informationssikkerhed. Forslaget omfatter derfor mere end den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5.

Forslaget vedrører det beredskab, der følger af § 24 i beredskabsloven, hvorefter de enkelte ministre hver inden for eget område skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner. Disse planer skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år. Planer og revisioner af disse skal sendes til Beredskabsstyrelsen. Endvidere vil der være en dialog med Beredskabsstyrelsen om disse planer.

Beredskabsarbejde efter offshoresikkerhedsloven vedrørende personsikkerhed i forbindelse med ulykker m.v. varetages fra 1. januar 2015 af beskæftigelsesministeren, hvorimod beredskabsarbejde vedrørende samfundets energiforsyning gennem indvinding, rørledningstransport m.v. af råolie og naturgas forbliver hos klima-, energi- og bygningsministeren. Indvinding, rørledningstransport m.v. efter undergrundsloven og anden lovgivning medfører således forsyninger af naturgas, råolie m.v., som er centrale for landets naturgasberedskab efter naturgasforsyningsloven og for landets forsyning af råolie og dermed for olieberedskabet efter olieberedskabsloven.

Forslaget indebærer, at der vil blive fastsat krav om beredskab til sikring af samfundets energiforsyning af kulbrinter. Kravene vil blive rettet dels mod rettighedshavere til tilladelser til henholdsvis efterforskning og indvinding af kulbrinter eller etablering og drift af rørledningsanlæg samt, jf. undergrundslovens §§ 5 og 17, dels til ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter eller terminalanlæg, som er etableret efter anden lovgivning. De nævnte tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg

omfatter således anlæg etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, og rørledninger, der ikke er transitrørledninger, etableret i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005.

Forslaget i stk. 1 omfatter alle former for krisesituationer med potentielt alvorlige konsekvenser for samfundets energiforsyning, herunder

- storm, orkan, oversvømmelser, skybrud og anden naturgiven skade,
- brand og eksplosioner,
- alvorlige tekniske svigt,
- indbrud, hærværk, sabotage og uautoriseret adgang til anlæg, systemer m.v. samt anden kriminel handling, eller
- angreb og andre uønskede hændelser vedrørende virksomhedens kritiske it-systemer og digitale data.

Hvad angår sådanne situationer skal rettighedshavere henholdsvis ejere gennemføre nødvendige foranstaltninger for i muligt omfang at forhindre situationen i at opstå eller at udvikle sig yderligere, at beskytte energiforsyningen mod sådanne situationer, at håndtere situationen, især for at reducere dens konsekvenser og udbedre eventuelle skader, sådan at samfundets energiforsyning genoprettes bedst muligt under de konkrete forhold.

Den beredskabsplanlægning, som efter forslaget skal foretages af rettighedshavere og ejere, omfatter relevant forebyggelse, udarbejdelse og regelmæssig opdatering af risiko- og sårbarhedsvurderinger og beredskabsplaner, træning af involverede medarbejdere, rapportering om relevante hændelser, afholdelse af øvelser om brug af beredskabsplaner m.v. samt forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur og om cyber- og informationssikkerhed.

Virksomhedernes beredskabsarbejde skal indgå i deres planlægning og driftsopgaver med henblik på

- at reducere forsyningssystemets sårbarheder og risici,
- at sikre et hensigtsmæssigt beredskab over for disse sårbarheder og risici,
- at sikre en koordineret og effektiv krisehåndtering, og
- at sikre den nødvendige kommunikation og informationsudveksling i forbindelse hermed.

Forslaget vil have sammenhæng med beredskabet efter anden lovgivning, herunder offshoresikkerhedsloven. For at undgå utilsigtede sammenfald foreslås det i bestemmelsen fastsat, at en rettighedshaver skal koordinere sit beredskabsarbejde efter § 17 a med beredskab efter anden lovgivning:

- For aktiviteter til havs, som ligeledes er omfattet af offshoresikkerhedsloven, skal beredskabsarbejdet efter § 17 a således koordineres med rettighedshaverens egne forebyggende foranstaltninger om sikkerhed og sundhed og rettighedshaverens interne beredskabsplan, jf. § 45 i offshoresikkerhedsloven. Endvidere skal beredskabsarbejdet efter § 17 a koordineres med myndighedernes eksterne beredskabsplan, som fra den 19. juni 2015 udarbejdes i medfør af § 45 b i offshoresikkerhedsloven og § 34 b i havmiljøloven, og som skal forhindre eskalering eller

begrænsning af følgerne af en større ulykke i forbindelse med olie- og gasaktiviteter til havs.

- For aktiviteter på land skal beredskabsarbejdet efter § 17 a koordineres med den lovgivning, som gælder for sådanne aktiviteter, herunder bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen).

Forslaget er rettet mod forsyningsmæssige forhold og supplerer rettighedshaverens forebyggende foranstaltninger og beredskabsplaner, som udarbejdes efter anden lovgivning. Forslaget omfatter endvidere særlige beredskabsopgaver som f.eks. beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet samt cyber- og informationssikkerhed.

Forslaget til § 17 a, stk. 2, sikrer, at såfremt rettighedshaveren eller ejeren efter stk.1, består af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, påhviler pligten til at udarbejde beredskabsplaner hver enkelte fysiske og juridiske person. Det sikres således, at hver enkelte deltager foretager den fornødne beredskabsplanlægning ift. sine konkrete aktiviteter. Der er ikke noget til hinder for at de enkelte fysiske eller juridiske personer koordinerer deres beredskabsplanlægning såfremt der er foretaget der er foretaget den fornødne beredskabsplanlægning ift. deltagerens konkrete aktiviteter.

Forslaget til § 17 a, stk. 3, indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om varetagelse af de opgaver, der fremgår af forslagets stk. 1, herunder om indsendelse af oplysninger som er fornødne for varetagelsen af opgaverne.

Forslagets stk. 3 er ligeledes baseret på den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for de beredskabsforanstaltninger, som er angivet i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4, herunder regler for samordning af det enkelte offshoreanlægs beredskab med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger og med det nationale beredskab til sikring af samfundets energiforsyning. Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 indeholder dog en udvidelse i forhold til offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 5, idet forslagets stk. 1, som beskrevet ovenfor, indeholder en udvidelse af beredskabsarbejdet i forhold til offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4.

Det er hensigten at anvende bemyndigelsen i forslagets stk. 3 til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold af betydning for samfundets energiforsyning:

- Virksomhedernes beredskabsplanlægning. Det er hensigten at fastsætte regler om den beredskabsplanlægning, som skal foretages af virksomhederne. Denne beredskabsplanlægning vil især omfatte forhold om udarbejdelse af risiko- og sårbarhedsvurderinger, udarbejdelse af beredskabsplaner, afholdelse af øvelser om de væsentligste dele af beredskabsplanerne, evaluering af hændelser af betydning for dette beredskab samt medvirken i myndighedernes beredskab på energiområdet.
- Virksomhedernes fremsendelse af oplysninger til myndighederne. Det er hensigten at fastsætte regler herom, idet sådanne oplysninger, primært om kritiske situatio-

ner samt deres udvikling og håndtering, er centrale for myndighedernes beredskab efter den nationale beredskabsplan. Tilsvarende er det centralt, at virksomhederne på en effektiv måde kan modtage oplysninger herom fra myndighederne.

- Identifikation af kritisk infrastruktur. Det er hensigten at fastsætte regler herom, idet en central del af beredskabsarbejdet er identifikation af anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v., som har kritisk betydning for samfundets energiforsyning.
- Sikring af kritisk infrastruktur. Det er hensigten at fastsætte regler om sikring af kritisk infrastruktur over for naturgivne og menneskabte hændelser som led i beredskabsarbejdet.
- Virksomhedernes arbejde om cyber- og informationssikkerhed. Det er hensigten at fastsætte regler om virksomhedernes arbejde med beskyttelse af deres centrale aktiviteter over for cyber trusler samt deres beskyttelse af kritiske informationer, både på digital form og på anden form.

Hjemlen vil også blive anvendt til gennemførelse af EU-regler om beredskab af betydning for de nævnte forsyningsmæssige forhold. Den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 5, er således anvendt som hjemmel til fastsættelse af bekendtgørelse nr. 11 af 7. januar 2011 om identifikation og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur på energiområdet og vurdering af behovet for bedre beskyttelse (EPCIP-direktivet). Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 75).

Regler i medfør af stk. 3 vil blive udarbejdet i samarbejde med oliebranchen.

Til nr. 11

Det foreslås, at de udvælgelseskriterier om ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund, der ifølge undergrundslovens § 18 b, stk. 1, litra a), kan lægges vægt på, fremover benævnes »tekniske og finansielle kapacitet«. Terminologien i den foreslåede ændring svarer til den, der benyttes i offshoresikkerhedsdirektivet, og som foreslås benyttet i undergrundsløven fremover. Der er ikke hermed tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 12

Den foreslåede nyaffattelse af § 18 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at på samme måde, som det allerede gælder for kulbrintetilladelser efter undergrundslovens § 13, stk. 1, vil tilladelser til efterforskning og indvinding af geotermisk energi kunne forlænges med indtil 2 år ad gangen med henblik på efterforskning. Forlængelse kan dog kun ske, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, eksempelvis hvis det på tilfredsstillende vis kan begrundes, at det inden for det oprindelige tidsrum ikke har været muligt at afklare, om gjorte fund af geotermisk energi er kommercielt udnyttelige. En tilladelse til efterforskning og indvinding af geotermisk

energi vil som hovedregel indeholde bestemmelser om, hvilke arbejdsforpligtelser (arbejdsprogram) rettighedshaveren skal opfylde i dette tidsrum. Som vilkår for en forlængelse af efterforskningsperioden kan der stilles krav om gennemførelse af et yderligere arbejdsprogram i lighed med praksis for kulbrintetilladelse. Forlængelsen vil også kunne meddeles for en begrænset del af tilladelsesområdet.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 c, stk. 1, 2. pkt. indebærer, at som det gælder for kulbrintetilladelser, vil der undtagelsesvist kunne meddeles forlængelse ud over tilladelsens 10. år. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis væsentlige uforudsete forhold har medført en forsinket vurdering af mulighederne for at udnytte den geotermiske energi.

Til nr. 13

Med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 18 c, stk. 3, gives der mulighed i særlige tilfælde at forlænge geotermi-tilladelser ud over den periode, der er fastsat i medfør af den periode, der er fastsat i medfør af det gældende stk. 2 eller den pågældende tilladelse.

Almindeligvis sigtes der mod en så høj grad af parallelitet mellem tilladelserne til efterforskning og indvinding af de forskellige råstoffer, der er omfattet af loven, som muligt. Imidlertid findes en forlængelsesbestemmelse svarende til bestemmelsen i undergrundslovens § 13, stk. 4, der gør det muligt at forlænge kulbrintetilladelser ud over 30 år med henblik på indvinding, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ikke i undergrundslovens gældende bestemmelser om geotermi. Der kan derfor blive tale om uens procedurer i forbindelse med forlængelse af henholdsvis kulbrintetilladelser og geotermi-tilladelser. På den baggrund findes det hensigtsmæssigt med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i lovens § 18 c, stk. 3, 1. pkt., at etablere en tilsvarende adgang til forlængelse af geotermi-tilladelser. Hvis særlige omstændigheder ud fra hensynet til en hensigtsmæssig udnyttelse af geotermiressourcerne i Danmarks undergrund samt rettighedshavernes langsigtede investeringer konkret er til stede, vil ministeren kunne forlænge indvindingsperioden længde på samme måde, som det gælder for kulbrintetilladelser.

Den foreslåede bestemmelse skal give mulighed for i særlige tilfælde at forlænge geotermi-tilladelser ud over den periode, der er fastsat i medfør af den gældende stk. 2 eller den pågældende tilladelse. Det kan navnlig ske i de situationer, hvor indvinding allerede foregår og forventes at ville kunne opretholdes længere end oprindeligt forudsat.

Gennemførelse af den foreslåede bestemmelse i § 18 c, stk. 3, 2. pkt. indebærer, at forlængelser, der medfører, at varigheden af tilladelsen overstiger 50 år, skal forelægges for et af Folketinget nedsat udvalg på samme måde, som det allerede gælder for kulbrintetilladelser, jf. undergrundslovens § 6.

Til nr. 14

Det foreslås, at de udvælgelseskriterier om ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund, der ifølge undergrundslovens § 23 c, stk. 1, litra a), kan lægges vægt på,

fremover benævnes tekniske og finansielle kapacitet. Terminologien i den foreslåede ændring svarer til den, der benyttes i offshoresikkerhedsdirektivet, og som foreslås benyttet i undergrundsloven fremover. Der er ikke hermed tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 15

(§ 24 a)

Efter den gældende bestemmelse i undergrundslovens § 5 stilles der krav om, at tilladelser med eneret til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer kun kan meddeles til ansøgere, som skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

I de invitationsskrivelser, ifølge hvilke der indkaldes ansøgninger om tilladelser til efterforskning og indvinding af f. eks. kulbrinter, vil det være beskrevet, hvad ansøgere skal dokumentere for at være teknisk og finansielt kvalificeret til at kunne meddeles en tilladelse.

Krav om, at en rettighedshaver skal have de nødvendige tekniske og finansielle forudsætninger, fremgår endvidere af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 4.

I direktivets artikel 4, stk. 1, stilles således krav om, at medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter.

Medlemsstaterne skal endvidere ifølge direktivets artikel 4, stk. 3, fremme anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet. Offshoresikkerhedsdirektivet stiller endvidere krav om, at der ved vurdering af en ansøgers tekniske og finansielle kapacitet, som i undergrundsloven i dag benævnes fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, i særdeleshed inddrages: a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF, b) den relevante fase af olie- og gasaktiviteterne på havområdet, c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret, d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i lovens § 24 a, stk. 1, indebærer i forhold til gældende ret, at kravet om dokumentation af fornøden sagkundskab og økonomisk

baggrund, der i overensstemmelse med direktivets terminologi foreslås benævnt teknisk og finansiell kapacitet, udvides til også at omfatte de rettighedshavere, der meddeles tilladelser efter §§ 3, 17, 23 eller 24, hvilket kan karakteriseres som en overopfyldelse af direktivets bestemmelser. Overopfyldelsen er imidlertid velbegrunnet, eftersom rettighedshavere ikke bør bestå af deltagere, der ikke har de nødvendige tekniske og finansielle forudsætninger. Det foreslås endvidere, at det gældende krav til tilladelser efter § 5 om, at disse alene kan meddeles til ansøgere, som kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne, videreføres og udvides til også at gælde de øvrige tilladelser omfattet af den foreslåede § 24 a. Det er naturligt og hensigtsmæssigt, at der som foreslået også stilles lovkrav om fornøden teknisk og finansiell kapacitet til indehavere af eksempelvis forundersøgelsestilladelser med henblik på indsamling af seismiske data og tilladelser til lagring af for eksempel naturgas, sådan at indehavere af alle tilladelser har de relevante forudsætninger for at kunne håndtere tilladelsen på en tilfredsstillende måde.

Kravet til dokumentation af fornøden teknisk kapacitet, jf. det foreslåede § 24 a, stk. 2, vil blandt andet indebære, at en deltager kan blive bedt om at forelægge oplysninger om sin organisation til udførelse af aktiviteter i forbindelse med tilladelsen til efterforskning og indvinding, de ansattes faglige kompetencer og dokumentation for erfaringer med lignende aktiviteter.

Rettighedshavere skal kunne udføre efterforskning og indvinding på et højt fagligt niveau både i relation til ressource- og sikkerhedsmæssigt hensyn. Det er nødvendigt for at kunne udføre aktiviteten med størst mulig sandsynlighed for at finde kommercielt indvindelige ressourcer, og for at kunne maksimere indvindingen af de tilstedeværende mængder. En høj faglig kompetence er også en forudsætning for at kunne udføre aktiviteterne sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sådan at risikoen for uheld reduceres mest muligt. Det er ofte hensigtsmæssigt, at sammensætningen af selskaber i en tilladelse er sådan, at mindst et andet selskab udover operatøren og statsdeltageren i kulbrintetilladelser, Nordsøfonden, har fornøden teknisk kapacitet, da det giver mulighed for en faglig dialog ved planlægning af aktiviteter i tilladelsen.

Dokumentation af fornøden teknisk kapacitet vil blandt andet indebære, at et selskab skal forelægge oplysninger om selskabets organisation til udførelse af aktiviteter i forbindelse med tilladelsen til efterforskning og indvinding, de ansattes faglige kompetencer og dokumentation for erfaringer med lignende aktiviteter.

Dokumentationen vil skulle beskrive de krav til faglige kompetencer, som medarbejderne i forening skal kunne opfylde i de enkelte elementer i organisationen. Rettighedshaveren skal sikre og kunne dokumentere, at der til enhver tid er ansatte i de enkelte funktioner, som er i besiddelse af de beskrevne faglige kompetencer. Hvis en rettighedshaver ikke selv råder over de fornødne faglige kompetencer, skal det ved dokumenterbar aftale sikres, at eksternt sagkyndig bistand med de fornødne faglige kompetencer indgår i udfyl-

delse af funktionerne. Anvendelse af ekstern faglig bistand kan finde sted, men skal beskrives i dokumentationen.

Vurderingen af den tekniske kapacitet vil dog altid skulle ses i forhold til de konkrete aktiviteter, som skal udføres i medfør af tilladelsen.

Den finansielle kapacitet, jf. forslaget § 24 a, stk. 3, for den enkelte deltager i en tilladelse vil skulle vurderes under hensyn til deltagerens andel i tilladelsen og størrelsen af de økonomiske forpligtelser i forbindelse med de planlagte aktiviteter i den aktuelle fase for tilladelsen. Det vil normalt være et krav, at egenkapitalen er positiv og står i rimelig forhold til balancens størrelse, og pengestrømmen skal være rimelig i forhold til aktivitetsniveauet. Endvidere skal deltageren i tilladelsen kunne dokumentere at have rådighed over sin andel af de krævede midler med en passende margin til dækning af uforudsete hændelser i den aktuelle fase.

Dokumentation af finansiell kapacitet vil blandt andet indebære, at en deltager i en tilladelse skal fremlægge de senere års årsrapporter og eventuelle sikkerhedsstillelser med relevans for tilladelsen til efterforskning og indvinding m.v. samt kunne redegøre for andre relevante forhold herunder planlagte aktiviteter, som har betydning for vurderingen af den finansielle kapacitet. Disse vil kunne omfatte deltagerens planer og forpligtelser med finansielle konsekvenser, f.eks. efterforsknings- og udbygningsaktiviteter i Danmark og udlandet samt finansielle konsekvenser af anden ikke-kulbrinterelateret virksomhed, som kan få betydning for vurderingen af den finansielle kapacitet. På baggrund af årsrapporterne vil der kunne beregnes en række nøgletal til belysning af en deltagers finansielle forhold.

Med henblik på at sikre øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning, skal en rimelig del af den finansielle kapacitet foreligge i form af kontanter, anfordringsindskud eller andre aktiver, som er let omsættelige til kontanter med meget kort varsel. Sikkerhed for det potentielle erstatningsansvar vil kunne omfatte forsikringer, jf. den foreslåede § 24 e.

(§24 b)

Det er ikke hensigtsmæssigt, at kravene til ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet alene gælder ved meddelelsen af tilladelsen, da ansøgerens eller rettighedshaverens tekniske og finansielle kapacitet ofte ændrer sig over tid. Der er der flere gange modtaget ansøgninger fra selskaber eller grupper af selskaber, som på ansøgningstidspunktet har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre den eller de indledende faser af en efterforskning, men ikke på ansøgningstidspunktet vil have fornøden teknisk og finansiell kapacitet til at kunne stå for udførelse af senere aktiviteter i forbindelse med efterforskning, udbygning og produktion. Ansøgnernes hensigt kan være, dersom et efterforskningsprospekt modnes til et boremaal, at afhænde deres andel af en tilladelse helt eller delvis til selskaber, som teknisk og finansielt vil kunne forestå udførelse af en boring. Tilsvarende gør sig gældende ved overgang fra efterforskning til udbygning af et felt. Disse forhold har gjort sig gældende i

forbindelse med ansøgninger til tilladelser inden for hele lovens anvendelsesområde, dvs. på land, på kontinentalsokkelområdet og i den eksklusive økonomiske zone.

Det foreslås derfor med bestemmelsen i § 24 b, stk. 1, at såfremt virksomheden i henhold til tilladelsen indeholder et arbejdsprogram, som er opdelt i faser, skal der forud for overgang til en ny fase i arbejdsprogrammet foretages en fornyet vurdering af ansøgeren eller de deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren, som skal dokumentere fornøden teknisk og finansiell kapacitet.

Omfanget og karakteren af en sådan vurdering vil blive tilpasset den aktuelle situation. Er der foretaget en vurdering ved overgang til en fase i efterforskningsprogrammet, som omfatter udførelse af en efterforskningsboring, vil vurderingen af det samme ske under hensyn hertil i forbindelse med godkendelse efter § 28. Ligeledes vil vurderingen blive tilpasset i forbindelse med en plan for videreudbygning af et felt med aktiviteter af begrænset omfang og af samme karakter, som nyligt måtte være blevet godkendt.

Rettighedshavere skal kunne udføre efterforskning og indvinding på et højt fagligt niveau både i relation til ressource- og sikkerhedsmæssigt hensyn. Det er nødvendigt for at kunne udføre aktiviteten med størst mulig sandsynlighed for at finde kommercielt indvindelige ressourcer, og for at kunne maksimere indvindingen af de tilstedeværende mængder. En høj faglig kompetence er også en forudsætning for at kunne udføre aktiviteterne sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sådan at risikoen for uheld reduceres mest mulig. Forslaget indebærer, at de deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren til en tilladelse til efterforskning og indvinding, på en række tidspunkter i tilladelsens levetid skal dokumentere at være i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet.

I overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 2 vil konsekvensen af manglende teknisk og finansiell kapacitet være, at aktiviteterne i den efterfølgende fase af arbejdsprogrammet for arbejdsforpligtelserne ikke kan indledes. Tilsvarende vil det føre til, at en planlagt efterforsknings- eller vurderingsboring, plan for indvindingsvirksomheden eller iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg ikke kan godkendes og dermed iværksættes. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der efter ansøgning fra rettighedshaveren kan fastsættes en frist på op til 3 måneder med henblik afhjælpning af forholdet. Under særlige omstændigheder kan perioden forlænges yderligere. Der vil dog være tale om en kortere forlængelse i størrelsesordenen et mindre antal måneder. Det vil i visse tilfælde kunne være vanskeligt at gennemføre en afhjælpning inden for en sådan frist, men så længe tilladelsen er gældende, vil den afskære andre fra at søge om tilladelse til det pågældende område. Hvis det kun er én enkelt deltager i en tilladelse med flere deltagere, der har mangler, vil det eksempelvis kunne medføre en forsinkelse af aktiviteten også for de deltagere, der har en tilfredsstillende teknisk og finansiell kapacitet. Kan rettighedshaveren ikke afhjælpe forholdet vil tilladelsen blive tilbagekaldt i medfør af § 30.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil under disse omstændigheder kunne tillade, at visse aktiviteter udføres,

jf. det foreslåede § 24 b, stk. 3. Det vil være aktiviteter, hvor ministeren finder, at rettighedshaveren har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Der kan fastsættes vilkår for udførelse af sådanne aktiviteter.

(§ 24 c)

Den foreslåede bestemmelse i § 24 c, stk. 1, indebærer, at klima-, energi- og bygningsministeren til enhver tid kan anmode deltagerne i en tilladelse om at dokumentere, at de er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Et sådan behov kan eksempelvis opstå, fordi der er sket eller forventes at ske ændringer i organisatoriske, personalemæssige eller finansielle forhold for en eller flere deltagere i en tilladelse. Forhold i forbindelse med udførte eller planlagte aktiviteter vil ligeledes kunne give anledning til, at der er behov for en dokumentation. Det vil være rettighedshaverens ansvar at forsyne myndighederne med den relevante dokumentation.

Hvis et eller flere af de deltagere, der i forening udgør en rettighedshaver, ikke kan dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og bygningsministeren give påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere fastsat frist, jf. forslaget til § 24 c, stk. 2. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvis at indstille virksomheden i henhold til tilladelsen, f.eks. hvis alle andre udveje er undersøgt og der ikke er udsigt til, at fornøden teknisk og finansiell kapacitet kan opnås. Ved vurderingen af den finansielle baggrund vil det blive lagt til grund, at deltageren skal kunne forventes at finansiere sin andel af udgifterne i forbindelse med den aktuelle fase i tilladelsen. Det vil således blive forudsat, at en deltagers forpligtelser ikke skal betales af andre deltagere, herunder den statslige deltager, Nordsøfonden, på grundlag af det solidariske ansvar. Hvis rettighedshaveren ikke overholder de i undergrundsloven eller de i medfør af loven fastsatte bestemmelser, vilkår eller påbud, vil ministeren endvidere kunne tilbagekalde en tilladelse efter undergrundslovens § 30, stk. 1. En sådan tilbagekaldelse kan ske, såfremt et påbud om at afhjælpe forholdet ikke er efterkommet, jf. undergrundslovens § 30, stk. 2.

(§ 24 d)

De fleste tilladelser efter undergrundsloven har i dag en operatør.

Det foreslås, at udpegning m.v. af operatører reguleres på lovgivningsniveau, og at der i undergrundslovens § 24 d, stk. 1, indføres en bestemmelse om, at der skal udpeges operatører for tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, som på rettighedshaverens vegne udfører aktiviteterne i henhold til tilladelsen. Operatøren udpeges samtidig med tilladelsens meddelelse.

Klima-, energi og bygningsministeren skal ifølge den foreslåede bestemmelse i § 24 d, stk. 2 godkende udskiftninger af operatører. I de samarbejdsaftaler, som indgås mellem deltagere i tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt efter § 5, er der mulighed for, at visse efterforskningsaktiviteter og udbygninger kan udføres af nogle af

deltagerne i tilladelse. Disse aktiviteter, kaldet sole risk-operationer, hvor ikke alle deltagere med andel i tilladelse deltager, kan udføres af operatøren for tilladelsen. Der er imidlertid også mulighed for, at en anden operatør skal forestå aktiviteterne. En sådan operatør for sole risk-operationer vil skulle kunne godkendes efter de foreslåede regler i § 24 d.

Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der udpeges eller godkendes en operatør. Klima-, energi- og bygningsministeren vil kunne fastsætte vilkår for udpegning og godkendelse. Vilkårene vil f. eks. kunne omhandle kompetencer og kapacitet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 24 d, stk. 3 gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 2 og 3. Det fremgår heraf, at rettighedshaveren skal sikre, at operatøren for en tilladelse har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for rammerne af tilladelse, herunder tage alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til direktivet. Kravene til specifik drift vil f. eks. kunne omhandle kapacitet eller kompetence,

I offshoresikkerhedsdirektivet skelnes mellem den koncessionsgivende myndighed og den kompetente myndighed. Den koncessionsgivende myndighed er her klima-, energi- og bygningsministeren, som er den myndighed, der er ansvarlig for at tildele tilladelser eller for at overvåge udnyttelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF (koncessionsdirektivet). Den kompetente myndighed, som i Danmark benævnes tilsynsmyndigheden, og hvori bl.a. Arbejdstilsynet indgår, har ansvar for at føre tilsyn med de sikkerhedsmæssige forhold.

Hvis tilsynsmyndigheden træffer afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i offshoresikkerhedsdirektivet, underrettes klima-, energi- og bygningsministeren herom. Inden tilsynsmyndigheden træffer en sådan afgørelse, vil myndigheden have været i dialog med operatøren om afhjælpning og have givet påbud i medfør af offshoresikkerhedslovens § 32 c, ligesom alle andre muligheder for at opgradere eller forbedre den eksisterende operatør til et niveau, der kan accepteres, vil være udtømte.

Klima-, energi- og bygningsministeren skal herefter ifølge den foreslåede bestemmelse i § 24 d, stk. 4 underrette rettighedshaveren til tilladelsen om tilsynsmyndighedens afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 24 d, stk. 5 indebærer, at udførelsen af operatørens forpligtelser herefter påhviler rettighedshaveren, der straks skal foreslå en ny operatør til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Kravet om, at det skal ske straks, indebærer, at rettighedshaveren efter underretningen uden unødigt ophold vil skulle foreslå en ny operatør.

Der findes i dag enkelte tilladelser meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, hvor der ikke er udpeget en operatør. Den foreslåede bestemmelse i § 24 d, stk. 6 indebærer, at rettighedshaverne til sådanne allerede eksisterende tilladelser in-

den 6 måneder efter lovens ikrafttræden skal indsende en ansøgning om godkendelse af en operatør til klima-, energi- og bygningsministeren. Operatøren skal opfylde de krav til teknisk og finansiell kapacitet, der er anført i § 24 d, stk. 1. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen af operatøren.

(§ 24 e)

Det fremgår af undergrundslovens § 35, at rettighedshavere til tilladelser efter undergrundsløven skal erstatte skader, der forvoldes ved den virksomhed, der udøves i henhold til tilladelsen, også selv om skaden er hændelig.

Tilladelser efter §§ 5, 17 og 23 kan efter gældende ret meddeles på vilkår. Efter fast praksis er det et vilkår i en række tilladelser efter undergrundsløven, at rettighedshaveres erstatningsansvar i henhold til undergrundsløven skal være dækket af forsikring.

Der foreslås indført en bestemmelse i undergrundsløvens § 24 e, stk. 1, med krav om, at rettighedshaveres erstatningsansvar er forsikret. Forsikringen vil skulle give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse. Den foreslåede bestemmelse er med til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets krav i artikel 4, stk. 2, litra c, om finansiell kapacitet til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet.

Den foreslåede bestemmelse i § 24 e, stk. 2, 1. pkt., indebærer, at ministeren vil kunne kræve, at yderligere forsikringer tegnes, hvilket f.eks. vil kunne ske, hvis der er forhold, der bevirker, at risikoen ved virksomheden er forøget.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil endvidere ifølge det foreslåede § 24 e, stk. 2, 2. pkt., kunne godkende flere former for forsikring, hvilket i praksis vil kunne være f.eks. selvforsikring, hvis der er tale om et større selskab. Ved vurderingen heraf vil der blive lagt vægt på, om der efter omstændighederne er en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen i forbindelse med de berørte aktiviteter. Der kan også tænkes at foreligge særlige forhold i forbindelse med f.eks. tilladelser til videnskabelige undersøgelser, der kan danne grundlag for, at sikkerhedsstillelse i stedet for forsikring kan accepteres.

Det fremgår af artikel 4, stk. 3, nr. 4, i offshoresikkerhedsdirektivet, at medlemsstaterne som et minimum indfører procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser. Da en rettighedshaver skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed i medfør af tilladelser efter undergrundsløven, uanset om skaden er hændelig, og da der stilles krav om, at aktiviteter i medfør af tilladelser efter undergrundsløven skal være forsikrede, vil direktivets krav om procedurer til behandling af erstatningskrav være opfyldt hermed. Skadelidte vil således kunne henvende sig til den relevante operatør med henblik på behandling af eventuelle erstatningskrav.

Den foreslåede bestemmelse i § 24 e, stk. 3 skal sikre, at der etableres en procedure, så skadelidte kan få viden om,

hvor og hvordan de skal anmelde en skade. Proceduren skal indeholde oplysninger om, hvortil der skal ske anmeldelse. Proceduren vil endvidere blandt andet komme til at omfatte oplysninger om, hvordan man anmelder en skade og hvilke oplysninger, der skal angives i en anmeldelse af skade.

Med det foreslåede § 24 e, stk. 4 sikres det, at procedurer efter § 24 e, stk. 3 som udarbejdes af rettighedshavere, skal indsendes til klima-, energi-, og bygningsministerens godkendelse. Bemyndigelsen til at foretage denne godkendelse forudses delegeret til Energistyrelsen jf. undergrundsløvens § 37.

De foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4, indebærer at direktivets krav om indførelse af procedurer til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav for så vidt angår tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på havområdet udstrækkes til at gælde for alle tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, og dette uanset om der er tale om aktiviteter på land eller på havområdet. Der er således tale om en overopfyldelse af direktivets bestemmelser. Overopfyldelsen er dog velbegrunderet, da det er vigtigt, at eventuelle skadelidte har en enkel og gennemskuelig adgang til at få behandlet erstatningskrav, uanset hvilken bestemmelse i undergrundsløven tilladelsen er meddelt efter. Da der allerede i dag i de fleste tilladelser er krav om, at aktiviteterne i medfør af tilladelserne er forsikrede, vil udarbejdelsen af en procedure være en begrænset opgave for rettighedshaverne. Hertil kommer, at de fleste rettighedshavere være dækket af en forsikring uanset om det er et krav eller ej.

Bestemmelsen i det foreslåede § 24 e, stk. 5 indebærer, at procedurer efter § 24 e, stk. 3, skal gøres offentligt tilgængelige, sådan at skadelidte kan få oplysninger om, hvordan der kan ske anmeldelse af skader. Offentliggørelse kan eksempelvis ske på rettighedshavers hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i § 24 e, stk. 6 bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til at kunne fastsætte regler om forsikring og sikkerhedsstillelse, om meddelelse af oplysninger om gældende forsikringer m.v. til brug for ministerens tilsyn med virksomheden og om procedurer og bekendtgørelse herom til offentligheden. Reglerne vil blandt andet kunne omfatte bestemmelser om indhold, offentliggørelse og revision af procedurerne efter stk. 3 eller forhold vedrørende supplerende forsikringer. Ved fastlæggelse af krav til rettighedshaveres forsikringsmæssige dækninger er det for så vidt angår rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter hensigten at tage udgangspunkt i tilsvarende krav i andre relevante Nordsølande, så som Norge og Storbritannien, som ligesom Danmark har olie og gasindvinding. Ved fastlæggelse af krav til andre rettighedshaveres forsikringsmæssige dækninger kan der fastsættes nærmere regler med udgangspunkt i den aktivitet, som tilladelsen omfatter.

(§ 24 f)

Tilladelser efter §§ 5, 17 og 23 kan efter gældende ret meddeles på vilkår. I dag stilles der i forbindelse med meddelelse af tilladelser efter de nævnte bestemmelser hyppigt vilkår om, at rettighedshaveren til tilladelsen til opfyldelse

af samtlige forpligtelse stiller sikkerhed af en sådan form og beskaffenhed, som kan godkendes af Energistyrelsen. Det er således allerede i dag et standardkrav i forbindelse med udbud af f.eks. tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, og der foreligger en standardgaranti, der omfatter samtlige forpligtelser. Det er sædvanligt, at der stilles sikkerhed i form af moderselskabsgaranti, men det forudsætter, at moderselskabets økonomiske situation giver grundlag for dette. Dette kan eksempelvis være dokumenteret ved en tilfredsstillende rating fra et anerkendt ratingfirma, f.eks. Standard & Poor's, Moody's og Fitch Ratings. Alternativt skal anden form for sikkerhed stilles. En anden form for sikkerhed kan for eksempel være et indestående på en klausuleret bankkonto, bankgaranti fra en bank med tilfredsstillende rating eller sikkerhedsstillelse fra andre organer med en tilfredsstillende rating.

(§ 24 g)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 24 g, hvorefter klima-, energi- og bygningsministeren efter ansøgning fra en rettighedshaver kan godkende, at en tilladelse meddelt efter §§ 5 og 23 deles i to eller flere tilladelser. De tilladelser, opdelingen resulterer i, kan udelukkende omfatte områder, der allerede er omfattet af den tilladelse, som ønskes delt. Den oprindelige tilladelses vilkår og betingelser vil være gældende for tilladelserne, der omfatter de enkelte delområder. Det vil være muligt at ansøge om godkendelse af overdragelse af andele i tilladelser for de enkelte delområder.

Det angives i undergrundslovens § 1, at der ved loven tilstræbes en hensigtsmæssig anvendelse og udnyttelse af Danmarks undergrund og dens naturforekomster. Deling af området for en tilladelse må derfor, jf. den foreslåede bestemmelse i § 24 g, stk. 2 ikke føre til deling af en forekomst eller til deling af en geologisk struktur, der kan benyttes eller benyttes til lagring eller til andre formål end indvinding af råstoffer. En ansøgning om godkendelse af deling af en tilladelse skal derfor indeholde en begrundelse for opdelingen for hvert delområde, som opdelingen af tilladelsen vil resultere i. Ansøgningen vil skulle beskrive udstrækningen, efterforskningsmuligheder, forekomster, lagringsmuligheder og andre forhold i undergrunden af betydning for den konkrete tilladelse. Endvidere vil der skulle oplyses om fordelingen af udestående arbejdsforpligtelser mellem de dele af tilladelsen, opdelingen fører til.

Til nr. 16

Det fremgår af den gældende § 27, stk. 2, at det i en tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding kan bestemmes, at en repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaveres besluttende samarbejdsorganer, ligesom tilladelser efter § 5 i øvrigt kan meddeles på nærmere fastsatte vilkår. Ifølge den nuværende praksis forekommer det ofte, at repræsentanter for tilsynet overværer møder også i tekniske samarbejdsorganer oprettet i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed, og altså ikke alene møder i besluttende organer. Der er gode praktiske erfaringer med, at repræsentanter for tilsynet også overværer møder i

tekniske samarbejdsorganer og dermed får større indsigt i og viden om den virksomhed, der er omfattet af tilladelserne. Det er på denne baggrund vurderingen, at det er hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes som vilkår i en tilladelse, at tilsynet skal have mulighed for at overvære møder også i tekniske samarbejdsorganer.

Formålet med den foreslåede ændring af § 27, stk. 2, er at præcisere lovgrundlaget, så det bliver i overensstemmelse med den praksis, der har været fulgt gennem en længere årrække for de fleste tilladelser til efterforskning og indvinding. Repræsentanter for tilsynet har efter den foreslåede bestemmelse ret til som observatør at deltage i møder i såvel besluttende organer som andre samarbejdsorganer hos rettighedshavere til tilladelser efter loven. Det er hensigten at videreføre den nuværende praksis, hvor tilsynets repræsentanter kan forlade møder, hvis der for eksempel skal drøftes besvarelse af henvendelser fra tilsynet. Det er alene tilsynsmyndighedens deltagelse i varslede møder i samarbejdsorganer, der er oprettet i henhold til tilladelsen, der vil være omhandlet af den foreslåede bestemmelse, og ikke den adgang uden retskendelse til virksomheden, tilsynsmyndighedens medarbejdere har ifølge § 27, stk. 1.

Hvis rettighedshaveren alene består af en enkelt deltager, oprettes der almindeligvis ikke samarbejdsorganer i henhold til tilladelsen. I sådanne tilfælde vil tilsynet også fremover holde separate møde med rettighedshaveren.

Det foreslås endvidere, at beføjelsen for tilsynet til at kunne deltage i samarbejdsorganer oprettet i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed udvides til at omfatte alle tilladelser efter loven, og ikke alene tilladelser efter § 5. Begrundelsen herfor er især, at deltagelse i møderne letter tilsynets opgave, øger tilsynets informationsniveau og kan medvirke til at nedbringe antallet af separate møder mellem rettighedshaveren og tilsynet.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i § 28 skal arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af loven, herunder borer og m.v. godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren inden arbejdet iværksættes. Forslaget til ændringen af bestemmelsen i § 28, stk. 1, er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 2 og stk. 3 i § 28, jf. forslaget § 1, nr. 18. Den foreslåede henvisning til disse nye bestemmelser indebærer en tydeliggørelse af, at godkendelse af sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med udførelse eller ændring af borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter ikke er omfattet af stk. 1, men at godkendelse af ressourcemæssige forhold i forbindelse hermed fortsat skal ske i medfør af stk. 1. Der henvises i øvrigt til forslaget bemærkninger til § 1, nr. 18.

Til nr. 18

For aktiviteter omfattet af undergrundsloven varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen. Dog varetager Arbejdstilsynet de sikkerhedsmæssige forhold for udstyr

over jordoverfladen ved boringer og seismikindsamling på land. Energistyrelsen varetager også myndighedsopgaver i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet og på land.

Af bemærkningerne til den gældende § 28 fremgår: »Denne bestemmelse fastslår, at arbejder der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov kræver godkendelse af energiministeren. En rettighedshaver, der i medfør af en tilladelse eksempelvis ønsker at gennemføre en boring inden for det område, tilladelsen omfatter, er forpligtet til at ansøge om godkendelse heraf. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen, jfr. § 37. Vurderingen af en konkret ansøgning vil omfatte udstyr, program og udførelsesmåde. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at påbyde de ændringer i forhold til det forelagte materiale og de sikkerhedsforanstaltninger i øvrigt omkring aktiviteten, der anses for nødvendige for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af aktiviteterne og forhindre, at der forårsages skader på personer eller ejendom, omgivende miljø og materiel. Godkendelse i medfør af denne bestemmelse fritager ikke for at indhente eventuelle andre tilladelser, der kræves i henhold til anden lovgivning.«

Godkendelse af sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med olie- og gasboringer på havområdet reguleres således i offshoresikkerhedsloven som direkte følge af offshoresikkerhedsdirektivet. Godkendelse af ressourcemæssige forhold for boringer på havområdet skal fortsat reguleres af undergrundsloven, og også andre aktiviteter på havområdet (borestedsundersøgelser og seismiske undersøgelser m.v.) skal fortsat reguleres af undergrundsloven. Boringer på land skal også fremover reguleres af § 28, stk. 1. Efter gældende praksis reguleres sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med boringer på land sådan, at forhold over jordoverfladen reguleres efter arbejdsmiljøloven, mens forhold i boringen under jordoverfladen reguleres efter undergrundsloven.

Direktivets artikel 2, nr. 24, definerer begrebet brøndaktiviteter som aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Dette begreb er ikke anvendt i forslaget til lovtæksten, da brøndaktiviteter, som i lovforslaget benævnes arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer, i lighed med gældende praksis også omfatter aktiviteter i forbindelse med en boring, hvor der ikke er den ovenfor nævnte risiko.

Bestemmelsen i den foreslåede § 28, stk. 2, fastslår, at arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter udført i tilladelser udstedt i medfør af § 5, ikke er omfattet af § 28, stk. 1, idet det af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at der i grundlaget for godkendelsen indgår en vurdering af de sikkerhedsmæssige forhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 3, fastslår, at godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde for arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter udført i tilladelser udstedt i medfør af § 5, skal indhentes i hvert en-

kelt tilfælde. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen, jf. undergrundslovens § 37. Vurderingen af en konkret ansøgning vil blandt andet omfatte program for boringens placering, indretning og anvendelse, samt program for indhentning af oplysninger. Vurderingen vil endvidere omfatte udstyrets og udførelsesmådens betydning for at sikre en i ressourcemæssig henseende hensigtsmæssig gennemførelse af boringen. Vurderingen gennemføres med henblik på at sikre en hensigtsmæssig efterforskning og eventuel udnyttelse af de ressourcer, der planlægges anført og indvundet med brug af boringen. Desuden skal der ved vurderingen i givet fald tages stilling til, om en boring kan efterlades uden permanent lukning med henblik på senere anvendelse til produktion, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 32 a, stk. 3. Godkendelse i medfør af denne bestemmelse fritager ikke rettighedshaveren for at indhente eventuelle andre tilladelser eller godkendelser, der kræves i henhold til lovgivningen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 4, kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte vilkår for godkendelser i medfør af lovens § 28. Siden vedtagelse af undergrundsloven i 1981 har været stigende fokus på hjemmelkravet til at fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser. Der er derfor behov for at modernisere og præcisere bestemmelsen om fastsættelse af vilkår i medfør af godkendelser udstedt med hjemmel i lovens § 28, stk. 1 og 3. Ved godkendelse af arbejder omfattet af den foreslåede § 28, stk. 3, kan det være nødvendigt at fastsætte vilkår i forbindelse hermed. Det kan eksempelvis dreje sig om vilkår om indsamling af oplysninger om undergrunden, placering og indretning af en boring eller om dennes anvendelse m.v.

Til nr. 19

Direktivets artikel 5 foreskriver, at offentligheden skal have været inddraget før en efterforskningsboring på havområdet, hvor efterforskningsmålet er olie og gas, fra anlæg, som ikke bruges til indvirkningsvirksomhed (ikke-produktionsanlæg), kan påbegyndes. I medfør af lov om miljøvurdering af planer og programmer (miljøvurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 3. juli 2013 med senere ændringer, skal offentligheden inddrages ved en offentlig høring når der udarbejdes en strategisk miljøvurdering (SMV) i forbindelse med planer eller programmer. Der blev i 2012 udarbejdet en SMV for en plan for efterforskning af olie og gas samt injektion af CO₂ i eksisterende oliefelter med henblik på forøget olieindvinding i det såkaldte rundeområde (vest for 6 15' østlig længde) i den danske del af Nordsøen. I denne forbindelse blev der således også foretaget en offentlig høring af planen.

Der er ikke udarbejdet en SMV for en plan for efterforskning af olie og gas m.v. i den resterende del af det danske havområde.

I medfør af bekendtgørelse nr. 632 af 11. juni 2012 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledning, m.v. offshore (VVM-bekendtgørel-

sen) bliver offentligheden inddraget ved en høring af VVM-redegørelser i forbindelse med projekter om etablering af anlæg til indvinding af olie og gas på havområdet, når indvinding i kommercielt øjemed overstiger mere end 500 tons råolie pr dag eller mere end 500.000 m³ naturgas pr. dag.

I forbindelse med godkendelse af efterforskningsboringer bliver der foretaget en såkaldt VVM-screening, hvor myndigheden vurderer, hvorvidt der for den konkrete efterforskningsboring skal udarbejdes en VVM-redegørelse. Hvis det vurderes, at der ikke er behov for en VVM-redegørelse, bliver offentligheden ikke inddraget ved en høring, men en afgørelse herom offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside www.ens.dk.

I forslaget til § 28 d, stk. 1, foreslås det, at en efterforskningsboring på havområdet fra anlæg, som ikke benyttes til indvindingsvirksomhed, ikke kan iværksættes, medmindre der har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til regler udstedt i medfør af andre EU-regler, navnlig direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet (SMV) eller 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM).

Dette vil medføre, at dersom en efterforskningsboring skal foretages i et område, hvor der ikke allerede er udført en offentlig høring efter reglerne om SMV eller VVM, skal der foretages en offentlig høring vedrørende boringens eventuelle virkninger på miljøet efter direktivets artikel 5, stk. 2.

I medfør af forslaget til § 28 d, stk. 2, 1. pkt., skal ministeren sikre, at der sker offentlig inddragelse, såfremt der ikke har været iværksat foranstaltninger som anført i stk. 1. Skal efterforskningsboringen udføres i et område, hvor der er udført en SMV, eller er boringen omfattet af en VVM, skal der ikke foretages en yderligere høring af offentligheden. Begrundelsen herfor er, at der som nævnt både ved SMV og VVM foretages en høring af offentligheden om de eventuelle miljøpåvirkninger. Forslaget til § 28 d, stk. 2, 2. pkt., bemyndiger ministeren til at fastsætte bestemmelser om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om tidsrammer herfor. Bestemmelsen anvendes til at gennemføre høringsreglerne i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 5, stk. 2. Det er hensigten, at bestemmelserne indarbejdes i VVM-bekendtgørelsen.

Til nr. 20

Efter gældende ret er det en forudsætning og en gyldighedsbetingelse, at direkte eller indirekte overdragelser af tilladelser efter undergrundsloven godkendes i medfør af undergrundslovens § 29, stk. 1.

Med lovforslagets § 29, stk. 2 præciseres det, at overdragelser alene kan godkendes, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet samt må kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Indførelse af den foreslåede bestemmelse vil

bidrage til at sikre, at rettighedshaveren til enhver tid har den fornødne kapacitet. Endvidere foreslås indført en hjemmel til at stille vilkår for godkendelse af overdragelser. Der vil f.eks. kunne være tale om vilkår om sikkerhedsstillelse, subsidiær hæftelse, jf. forslagens § 29 a, indgåelse af samarbejdsaftaler m.v.

Endvidere gennemføres dele af bestemmelsen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 4, stk. 1, med denne bestemmelse. Det fremgår af artikel 4, stk. 1, i direktivet, at medlemsstaterne sikrer, at der ved afgørelse om udstedelse eller overdragelse af en kulbrintetilladelse skal tages hensyn til den kapacitet, som ansøgerne har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af tilladelsen.

Af direktivets artikel 4, stk. 2, fremgår endvidere, at den koncessionsgivende myndighed forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hvis det er hensigtsmæssigt, hører den kompetente myndighed i relation til offshoresikkerhedsdirektivets. På den baggrund vil Energistyrelsen høre den kompetente myndighed, forud for meddelelse eller overførsel af en tilladelse, hvis det er hensigtsmæssigt.

Til nr. 21

Bestemmelsen i den foreslåede § 29 a, stk. 1, i undergrundsloven indebærer, at en deltager i en tilladelse, som overdrager en tilladelse eller en andel af en tilladelse, fremover vil forblive subsidiært økonomisk ansvarlig for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.

Med subsidiært økonomisk ansvarlig menes et ansvar, som indtræder, når en deltager efter påkrav har misligholdt sin betalingsforpligtelse for udgifter ved udførelse af en besluttet afvikling af anlæg m.v. og samarbejdsaftalen mellem deltagerne med andele i tilladelsen ikke giver mulighed for dækning af kravet. Hvis en andel er overdraget flere gange, må de øvrige deltagere rette krav mod de overdragende deltagere i successiv rækkefølge, sådan at krav først rettes mod den deltager, som senest har overdraget andelen, og derefter mod den næste deltager, når den forrige deltager har misligholdt sin betalingsforpligtelse. I tilfælde, hvor flere deltagere har overdraget andele til den misligholdende deltager, kan de tilbageværende deltagere søge dækning parallelt hos disse for deres respektive andele. Det samme gælder i det tilfælde, hvor flere deltagere tidligere har overdraget andele til en tidligere deltager, som ikke kan opfylde sit subsidiære ansvar, og hvor disse andele er overdraget videre samlet. I tilfælde hvor andelen, som er overdraget videre, er mindre end summen af de overdragede andele fra tidligere deltagere, vil de tilbageværende deltagere kunne søge dækning parallelt hos de tidligere deltagere for en forholdsvis del af den overdragede andel. Deltagerne skal anses for at have misligholdt deres forpligtelse, hvis de ikke har dækket deres ansvar senest tre måneder efter at påkrav har været dem i hænde.

Den foreslåede bestemmelse gælder deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren i en tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer efter lovens § 5, stk. 1, til en tilladelse efter lovens § 17 til etablering og drift af rørled-

ningsanlæg samt til en tilladelse efter lovens § 23, stk. 1, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding.

Den foreslåede bestemmelse gælder ikke for rettighedshaveren til en tilladelse til forundersøgelse efter undergrundslovens § 3 og rettighedshaveren til en tilladelse til videnskabelig undersøgelse efter lovens § 24, da tilladelser efter disse bestemmelser normalt har en anden karakter end tilladelser efter §§ 5, 17 og 23, og da der kun undtagelsesvis etableres anlæg m.v. i forbindelse med denne type tilladelser. For så vidt angår eneretsbevillingen, hvor der udover bevillingshaverne, som er et A. P. Møller-Mærsk selskab, er deltagelse af andre selskaber som bistandydere, vil bestemmelsen omfatte både bevillingshaverne og bistandyderne.

Rettighedshavere til en tilladelse er i henhold til den foreslåede § 32 a ansvarlige for afviklingen af anlæg m.v. Hvis en deltager, som i forening med en eller flere andre deltagere udgør rettighedshaveren i en tilladelse, ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser, kan de tilbageværende deltagere kræve, at den deltager, der ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser indfried sin andel af forpligtelsen. De øvrige deltagere i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

Med anlæg m.v., som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen, jf. § 29 a, stk. 1, menes anlæg, installationer og indretninger m.v., herunder borer, som eksisterer fysisk på tidspunktet for overdragelsen, og som på dette tidspunkt er placeret på stedet for deres anvendelse. Det subsidiære ansvar gælder også påbegyndte anlæg m.v., herunder borer, som er under udførelse inden for tilladelsens område, eller, hvis der er tale om rørledninger under etablering i medfør af tilladelse efter lovens § 17, under anbringelse i den godkendte tracé. Hvis en overdragelse er sket, inden anlæg er placeret, kan den overdragende deltager ikke blive ansvarlig for en eventuel senere afviklingsforpligtelse.

Det subsidiære ansvar for anlæg m.v. som eksisterede på overdragelsestidspunktet, knytter sig til anlæg m.v. som sådan og er uafhængig af senere videreudbygning. Dette skyldes, at efterfølgende ændringer af et anlæg vil have lille eller ingen betydning for den senere afviklingsomkostning for anlægget. Der er heller ikke umiddelbart sammenhæng mellem investering i nyt udstyr på anlægget og øgede afviklingsomkostninger. Nyt udstyr på et anlæg kan både øge og reducere afviklingsomkostningerne. Det subsidiære ansvar vil ikke kunne øges efter overdragelsestidspunktet som følge af senere videreudbygning, som den subsidiært ansvarlige ikke har indflydelse på. Det subsidiære ansvar i forbindelse med anlæg m.v., som eksisterede på tidspunktet for overdragelsen, vil således være begrænset til maksimalt det, den subsidiært ansvarliges andel af udgifterne ville have været på det endelige tidspunkt for afvikling af anlæg m.v., sådan som det var på overdragelsestidspunktet.

Det subsidiære ansvar for tidligere deltagere er alene et økonomisk ansvar. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at pålægge sådanne tidligere deltagere et ansvar for at gennemfø-

re selve afviklingen, da den tidligere deltager ikke nødvendigvis har opretholdt en relevant organisation.

Med tidspunktet for overdragelsen i lovforslagets *stk. 1* menes det tidspunkt, som Energistyrelsen efter § 29 har godkendt, at overdragelsen af andelen har virkning fra. Typisk indgår køber og sælger af en andel en aftale om salget. Denne aftale fremsendes sammen med ansøgning om godkendelse af overdragelsen til Energistyrelsens godkendelse. Af aftalen fremgår, hvornår overdragelsen ønskes gennemført, hvilket kan være både forud eller efter aftalens indgåelse. Normalt vil Energistyrelsen kunne godkende det ansøgte tidspunkt for overdragelsen.

Til sikkerhed for en udtrædende deltager subsidiære ansvar overfor de tilbageværende deltagere med andel i tilladelsen skal der indgås aftale mellem disse. Aftalen skal være i overensstemmelse med de regler, som kan udstedes i medfør af den foreslåede § 32 a, stk. 6, om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

En subsidiær ansvarlig deltager vil kunne have behov for information om den tilladelse, som ansvaret udspringer fra bl.a. i forbindelse med løbende vurderinger af størrelsen af ansvaret i forbindelse med udarbejdelse af regnskab. Adgang til sådan information vil kunne sikres i den overdragelsesaftale, som indgås med den overdragende deltager, og vil forudsætte samtykke fra de øvrige deltagere med andele i tilladelsen. Både de tilbageværende deltagere og den subsidiært ansvarlige deltager vil have interesse i, at der foreligger et korrekt grundlag for den løbende vurdering af omfanget af det subsidiære ansvar.

Det fremgår af sidste punktum, at den overdragende deltager også er subsidiært ansvarlig overfor staten, hvis de i første punktum nævnte udgifter ikke dækkes af en anden deltager. Det kan blive tilfældet, hvis rettighedshaveren til en tilladelse kun består af en enkelt deltager. Næsten alle tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter har i dag flere deltagere. Det er også tilfældet for nye kulbrintetilladelser, som tildeles en eller flere deltagere sammen med statsdeltageren, Nordsøfonden. Nogle tilladelser til rørledninger, geotermi og indvinding af salt har kun en deltager. Hvis afviklingsforpligtelserne ikke opfyldes, vil staten skulle forestå disse og dermed få behov for at gøre et subsidiært økonomisk ansvar gældende overfor eventuelle tidligere deltagere med andel i tilladelsen. Til sikring af midler i forbindelse med subsidiært ansvar for gennemførelse af en afviklingsplan kan der ved godkendelsen af overdragelsen efter § 29 fastsættes vilkår. Det er ikke en forudsætning for at gøre subsidiært ansvar gældende, at staten har afholdt udgifter til afvikling. Ansvar vil kunne gøres gældende, når det er afdækket, at rettighedshaveren ikke vil kunne afholde udgifter til den afvikling, som skal udføres.

Af forslaget § 29 a, *stk. 2*, følger, at såfremt staten på grundlag af vilkår i en tilladelse har foretaget afvikling af anlæg, er en overdragende deltager ligeledes subsidiært ansvarlig overfor staten for udgifterne til fjernelsen.

Efter forslaget § 29 a, *stk. 3* skal det subsidiære økonomiske ansvar beregnes på grundlag af størrelsen af den over-

dragede andels del af omkostningerne til gennemførelsen af afviklingen. Omfanget af det subsidiære ansvar vil ikke påvirkes af baggrunden for overdragelsen. Ansvar vil endvidere være begrænset til det pro rata-ansvaret i forbindelse med overdragne andel. Det subsidiære ansvar omfatter således ikke et eventuelt senere opstået solidarisk ansvar i henhold til den samarbejdsaftale, der måtte være indgået mellem deltagerne med andele i tilladelsen til regulering af deres indbyrdes forhold. Det subsidiære ansvar vil også gøre sig gældende ved overdragelse af andele mellem deltagere internt i en tilladelse.

I forslaget § 29 a, stk. 4 fastslås, at den overdragende deltagers forpligtelse opretholdes også i tilfælde af, at andelen eller en del af denne senere overdrages videre. Gennem overdragelser af andele i en tilladelse vil der opstå en række af deltagere eller tidligere deltagere med afhændede andele, som de tilbageværende deltagere i tilladelsen vil kunne rejse krav overfor. Der henvises til det vedrørende stk. 1 anførte om rækkefølge m.v. for at søge dækning.

Hvis der ansøges om indirekte overdragelse af andele i en tilladelse, kan der ved godkendelsen efter forslaget § 29, stk. 2, stilles vilkår om subsidiært økonomisk ansvar hos det selskab eller lignende, som helt eller delvis ejer deltageren med andel i tilladelsen. Deltagere med andel i en dansk tilladelse er ofte danske selskaber, som er ejet af udenlandske selskaber. Det kan derfor tænkes, at et økonomisk solidt udenlandsk selskab overdrager et dansk datterselskab til et andet mindre økonomisk solidt selskab. I et sådant tilfælde vil der ved godkendelsen af denne indirekte overdragelse af tilladelsen kunne stilles vilkår om, at det overdragende selskab skal være økonomisk ansvarlig overfor eventuelle andre selskaber med andel i tilladelsen og overfor den danske stat for omkostninger ved gennemførelse af en afviklingsplan.

Efter forslaget § 29 a, stk. 5, er det en forudsætning for klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af en overdragelse efter § 29, at der foreligger en erklæring fra den udtrædende deltager om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4. Erklæringen afgives overfor de deltagere, som til enhver tid i forening udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og overfor staten. Erklæringen vil kunne gøres gældende overfor den udtrædende, hvis en deltager med andel i tilladelsen, som direkte eller efter mellemliggende handler har erhvervet den pågældende andel i tilladelsen, ikke kan opfylde sine økonomiske forpligtelser i forbindelse med afviklingsplanen. En sådan erklæring vil om nødvendigt kunne gøres gældende ved en dansk eller en udenlandsk domstol.

Efter forslaget § 29 a, stk. 6, godkender klima-, energi- og bygningsministeren erklæring efter stk. 6 og kan fastsætte vilkår herfor med henblik på at sikre, at afviklingsplanerne lever op til kravene i forslaget § 29 a.

Til nr. 22

Der er i dag etableret et betydeligt antal anlæg i Nordsøen til indvinding og transport af olie og gas. Danmark har i henhold til Convention for the Protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic (OSPAR-konventio-

nen) forpligtet sig til at sørge for fjernelse af hovedparten af disse anlæg. I forhold til visse større anlæg kan der søges om dispensation for fra forpligtelsen til at fjerne anlægget. Fjernelse af anlæg sker blandt andet med henblik på at undgå udsivning af kulbrinter og kemikalier til det omgivende miljø fra udtjente anlæg.

Der er til dato ikke foretaget fjernelse af anlæg m.v. fra indvinding og transport af olie og gas i Danmark, men enkelte felter har ikke produceret i en række år, hvorfor anlægene må forventes at skulle fjernes i de nærmeste år. Energistyrelsen har estimeret, at fjernelse af de eksisterende platforme og lukning af borer m.v. vil koste i størrelsesordenen 41 mia. kr. Dette beløb omfatter afvikling af nuværende anlæg og godkendte anlæg, som endnu ikke er etableret. Da der kun er afviklet et begrænset antal anlæg i Nordsøen i øvrigt, er usikkerheden ved opgørelsen af disse omkostninger betydelig.

De nuværende tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter giver mulighed for at kræve, at rettighedshaveren fjerner anlæg, når virksomheden indstilles. I nogle tilladelser indgår vilkår om, at staten kan overtage anlæg ved tilladelsens udløb. Vilkårene for dette er fastsat i de enkelte tilladelser. Statens stillingtagen til udnyttelse af denne ret vil ske i overensstemmelse med vilkårene i den enkelte tilladelse. I nyere tilladelser indgår vilkår om indsendelse af planer for fjernelse af anlæg, når tidspunktet for dette nærmer sig. Der indgår imidlertid ikke vilkår om, at der skal stilles sikkerhed for, at de fornødne midler til fjernelsen er til rådighed. Det er sædvanligt, at der kræves en moderselskabsgaranti, hvis en deltager med andel i en tilladelse, har et moderselskab. Det er imidlertid ikke altid tilfældet, ligesom en moderselskabsgaranti ikke sikrer, at der er de fornødne midler i moderselskabet. Tilladelserne meddelt efter den nuværende undergrundslov fra 1981 har vilkår om, at deltagere med andel i en tilladelse hæfter solidarisk for blandt andet forpligtelser overfor staten. Den solidariske hæftelse reducerer risikoen for, at staten - for at efterleve den ovenfor nævnte konvention - vil komme til at afholde udgifter til fjernelse af anlæg, hvis selskaberne ikke økonomisk er i stand til dette. I nyere tilladelser varetager den statslige Nordsøfonden statsdeltagelsen, jf. undergrundslovens § 8, mens DONG E&P A/S tidligere udøvede statsdeltagelsen i tilladelserne. Den solidariske hæftelse kan indebære, at også statsdeltageren kommer til at betale for andre deltageres forpligtelser til blandt andet fjernelse af anlæg, hvis de andre deltagere ikke selv er i stand til dette.

Der foretages normalt hensættelser til fjernelsesomkostninger i de deltagende selskabers regnskaber i takt med, at reserveerne i et felt produceres. Det giver imidlertid ikke sikkerhed for hverken staten eller de øvrige deltagere i tilladelsen for, at midlerne er til rådighed, når udgifterne skal afholdes.

Efter den nuværende model for samarbejdsaftale til regulering af forholdet mellem deltagerne i en tilladelse, som er udarbejdet af Energistyrelsen, skal deltagere med andel i en tilladelse indbyrdes indgå en aftale om fjernelse af anlæg m.v. og sikkerhedsstillelse, inden en ansøgning om godken-

delse af en udbygningsplan indsendes til myndighederne. I praksis er dette ikke altid sket.

Tilladelser efter §§ 3 og 24 er ikke omfattet af forslaget til § 32 a. Forundersøgelsestilladelser efter undergrundslovens § 3 giver mulighed for udførelse af borerer til dybere liggende geologiske formationer. Disse borerer skal der foretages permanent lukning af ligesom for borerer i forbindelse med indvinding af olie og gas. Der etableres normalt ikke anlæg i forbindelse med forundersøgelsestilladelser, jf. § 3, og videnskabelige undersøgelser, jf. § 24. En enkelt boring er dog udført på grundlag af en forundersøgelsestilladelse.

Med henblik på at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets krav i artikel 4, nr. 2, om sikring af den fornødne finansielle kapacitet i den relevante fase af olie og gasaktiviteterne og for at reducere risikoen for, at en deltager i en tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kommer til at betale for andre deltagers andel af fjernelsesomkostningerne, hvis de andre deltagere ikke selv er i stand til det, er der behov for at modernisere de gældende regler. I dag er der i Danmark kun iværksat indvinding på havområdet (i Nordsøen), men tilsvarende forhold vil gøre sig gældende ved iværksættelse af produktion på land. Af de nuværende tilladelser fremgår, at de er undergivet de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, herunder blandt andet ændringer af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og forpligtelser som følge af Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union. Eneretsbevillingen, som er meddelt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er reguleret af lov om anvendelse af Danmarks undergrund med de undtagelser, som fremgår af § 40. En ændring af undergrundsloven vil således være gældende for de eksisterende tilladelser.

De anlæg, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 32 a vil være anlæg til indvinding og transport af olie og gas, dvs. borerer, brøndplatforme, undersøiske brøndinstallationer, procesanlæg og anlæg til beboelse i forbindelse med disse anlæg samt rørledninger internt på felter, mellem flere felter og til land. Kun rørledninger til brug for indvinding af kulbrinter fra dansk område samt rørledninger og behandlingsanlæg på dansk kontinentsokkel til brug for indvinding af udenlandske felter er omfattet. Transit-rørledninger for transport af gas over dansk sokkel er ikke omfattet. For så vidt angår rørledninger til transport af olie og gas til land er de omfattet indtil den første terminal i Danmark eller til grænsen mellem dansk kontinentsokkel og en udenlandsk. For de to eksisterende gaslagre i Stenlille og Lille Torup skal afviklingsplanerne omfatte de underjordiske anlæg og anlæg på overfladen til brug for virksomheden.

Bestemmelsen i den foreslåede § 32 a omfatter endvidere anlæg etableret til indvinding af salt og udnyttelse af geotermisk energi. Reglerne for hensættelse af midler til afviklingsplanen for rørledninger, der indehaves af en rettighedshaver, som ikke selv anvender disse til transport, samt for salt og udnyttelse af geotermisk energi vil på grund af karakteren af denne virksomhed afvige fra de, som vil blive udformet for anlæg, der er etableret til indvinding af et specifikt felt.

Det foreslås i § 32 a, stk. 1, at en ansøgning om godkendelse af anlæg i forbindelse med godkendelse af en plan for indvindingsvirksomheden (indvindingsforanstaltninger m.m.), herunder etablering af rørledninger, jf. §§ 10 og 17, tilladelse til lagring eller anden anvendelse af undergrunden, jf. § 23 og godkendelse af arbejder efter § 28 skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. i forbindelse med den tilladelse ansøgningen vedrører.

Hvis udbygningen omfatter udbygning af tidligere godkendte anlæg og installationer, skal disse anlæg og installationer indgå i planen for afvikling, som ledsager ansøgningen om tilladelse eller godkendelse af nye anlæg og installationer. Hensigten at sikre, at der foreligger en samlet koordineret plan for afvikling af alle anlæg og installationer, som den ansøgte udbygning er en del af.

Af det foreslåede § 32 a, stk. 2 fremgår, at der i planen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen. I afviklingsplanen skal endvidere indgå, hvordan der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse, jf. det foreslåede stk. 7. Sådanne planer vil skulle indsendes til godkendelse hos klima-, energi- og bygningsministeren, der vil kunne fastsætte vilkår for godkendelsen. Vilkårene vil f.eks. kunne omfatte sikring af midler til gennemførelse af afviklingsplanen og varigheden af afviklingen.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er allerede i planlægningen af udbygningen at sikre indarbejdelse af hensyn vedrørende fjernelse af anlæg og installationer m.v.

I tilfælde af en videreudbygning af en forekomst vil afviklingsplanen skulle omfatte både nye anlæg og alle tidligere godkendte anlæg, sådan at der findes en samlet koordineret plan for alle anlæg.

Hvis en indvindingsplan er baseret på, at en forekomst indvindes ved hjælp af anlæg ejet af andre, f.eks. behandling og transport i eksisterende anlæg, som eventuelt modificeres, vil afviklingsplanen for disse anlæg skulle være udarbejdet i samarbejde med rettighedshaveren til anlæggene, sådan at planen for eksisterende anlæg omfatter disse anlæg med modifikationer som følge af udbygningen.

Det foreslås endvidere med § 32 a, stk. 2, at klima-, energi- og bygningsministeren skal kunne fastsætte vilkår for godkendelse af afviklingsplaner både med hensyn til udformning af planen, opgørelsen af omkostningerne og art og størrelse af sikkerhedsstillelse.

I visse tilfælde er det blevet godkendt, at efterforsknings- og vurderingsboringer efterlades uden at være permanent lukket, sådan at der er mulighed for at komme tilbage til brønden og eventuelt anvende den i forbindelse med produktion af kulbrinter. Godkendelse af lukning af en boring sker efter bestemmelserne i lovens § 28. Det foreslås med § 32 a, stk. 3, at det kun kan godkendes at efterlade en boring uden permanent lukning, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning. Der er ikke behov for ajourføring af en plan for permanent lukning, men

da de forventede udgifter til permanent lukning kan ændre sig over tid, kan klima-, energi- og bygningsministeren forlange sikkerheden ændret eller suppleret over tid.

De eksisterende anlæg er etableret fra 1971 og frem og godkendt efter forskellige love. Enkelte af anlæggene er ikke ejet af rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Endvidere er der godkendt planer for indvinding af olie og gas, som omfatter etablering af nye anlæg eller videreudbygning af eksisterende anlæg til indvinding og transport af olie og gas, som endnu ikke er etableret eller er under etablering. Det foreslås, at rettighedshavere og rettighedshavere til disse anlæg skal indsende afviklingsplaner for deres anlæg inden den 19. juli 2018 til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Under visse omstændigheder skal afviklingsplaner dog fremsendes tidligere. Afviklingsplaner skal således fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål.

Ved begrebet rettighedshavere i forslaget § 32 a, stk. 4 forstås rettighedshavere til tilladelser meddelt efter undergrundslovens §§ 3, 5, 17 og 23, Bevillingshaverne til Enerechtsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund med senere ændringer samt rettighedshavere til tilladelser til nedlæggelse af rørledninger meddelt efter kontinentalsokkelovens bestemmelser. Ved lov nr. 1276 af 20. december 2000 om ændring af lov om kontinentalsoklen blev det præciseret, at kontinentalsokkeloven kun regulerer transitrørledninger, der ikke står i forbindelse med kulbrinteindvinding på dansk sokkelområde, idet disse er omfattet af undergrundsloven. Tilladelser til etablering og drift af rørledninger meddelt efter kontinentalsokkelovens bestemmelser før undergrundslovens tilblivelse er således også omfattet af bestemmelsen af § 32 a. Hvis en tilladelse er meddelt til flere selskaber, er rettighedshaveren selskaberne i forening, jf. forslaget til § 1 a, nr. 3, i lovforslaget § 1, nr. 6. Afviklingsplanerne vil skulle omfatte de samme dele som for nye anlæg.

Ifølge den foreslåede § 32 a, stk. 5, vil rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, ligeledes skulle fremsende afviklingsplaner vedrørende anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Det foreslås, at afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, der vil kunne fastsætte vilkår for godkendelsen.

Der skal, jf. den foreslåede § 32 a, stk. 6, stilles sikkerhed i takt med, at fjernelsesomkostningerne overstiger værdien af reserverne efter afholdelse af omkostninger til produktion. Denne type aftaler findes allerede i forbindelse med en række anlæg, men med betydelig variation i indhold og dermed sikkerhed for midlerne.

Normalt vil anlæg til indvinding og transport af olie og gas samt til lagring af gas blive taget i brug, sådan at der skabes indtægter gennem produktionen. I enkelte sjældne tilfælde fører udbygningen til, at der ikke opnås den forventede

produktion og dermed de forventede indtægter. Der vil derfor skulle være etableret sikkerhed for midler til afvikling allerede fra påbegyndelsen af udbygningen. Efter 6 måneders kontinuert produktion vil behovet for sikkerhedsstillelsen kunne revurderes. Såfremt produktionen forløber som forventet, vil sikkerhedsstillelsen kunne ske efter reglerne i foregående afsnit.

I den foreslåede § 32 a, stk. 7, gives klima-, energi- og bygningsministeren en adgang til at fastsætte regler for indholdet af en afviklingsplan. Sådanne regler vil kunne foreskrive, at estimater for omkostningerne til gennemførelse af afviklingsplanerne skal ajourføres, så det sikres, at de nyeste foreliggende oplysninger om anlæg, nye erfaringer fra gennemførelse af andre fjernelsesplaner og om omkostningerne hertil indgår i grundlaget. Reglerne vil desuden kunne omfatte en model for en aftale mellem selskaberne med andel i en tilladelse efter undergrundslovens § 5 for hvornår, hvordan og hvor stor sikkerhedsstillelsen overfor de andre deltagere i tilladelsen skal tilvejebringes. Regler for etablering af sikkerhed vil have virkning for både rettighedshavere og selskaber med ansvar efter § 29 a.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for indholdet af en afviklingsplan, herunder om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg m.v., opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Da der i dag reelt kun er fjernet et mindre antal anlæg i Nordsøen, er usikkerheden ved opgørelse af omkostningerne meget betydelig. Dette vil indgå ved fastlæggelse af krav til opgørelse af omkostningerne.

I Storbritannien har sådanne krav til afviklingsplaner og sikkerhedsstillelse været gældende i en årrække, og det er hensigten at inddrage erfaringerne herfra ved udarbejdelse af regler.

Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse af ajourførte afviklingsplaner både med hensyn til udformning af planen, opgørelsen af omkostningerne og tidspunkt, art og størrelse af sikkerhedsstillelse.

Til nr. 23

Forslaget til § 34 b er nyt og indfører en generel hjemmel til digital kommunikation til og fra tilsynsmyndigheden. Det er klima-, energi- og bygningsministeren, som fører tilsyn med at undergrundsloven og regler og vilkår udfærdiget i medfør af loven overholdes, jf. lovens § 25. Store dele af tilsynsbeføjelsen er delegeret til Energistyrelsen. Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der indføres hjemmel til obligatorisk digital kommunikation, således at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler for obligatorisk digital kommunikation, for at gennemføre regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal forgå digitalt inden udgangen af 2015.

Den foreslåede § 34 b, stk. 1, er møntet på tilsynsmyndighedens kommunikation til og fra virksomheder, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Kravet om digital kommunikation vil således gælde for såvel operatører og rettighedshavere som andre, der indsender oplysninger på

deres vegne, f.eks. en konsulent eller advokat. Bemyndigelsen forventes udnyttet til at udstede bekendtgørelser om, at kommunikation mellem Energistyrelsen og virksomhederne skal foregå digitalt, når det er hensigtsmæssigt og den fornødne teknologi er til stede.

Energistyrelsen anvender allerede i vid udstrækning almindelig e-mail-kommunikation med virksomheder til udveksling af oplysninger, som ikke er fortrolige eller følsomme personoplysninger.

Retsvirkningen af at undlade at indsende oplysningerne via det digitale system vil være, at oplysningerne ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af myndigheden. Modtages oplysninger på anden måde end den forskrevne digitale måde, anses indsendelse af oplysningerne for mangelfuld og Energistyrelsen har en forpligtigelse til at vejlede om, hvorledes manglen kan afhjælpes, dvs. om pligten til at kommunikere digitalt, jf. forvaltningslovens § 7. Kun hvis indsender af oplysningerne, for eksempel inden for en fastsat frist, ikke har rettet op på de mangler, den pågældende ved vejledning er gjort opmærksom på, kan oplysningerne anses for ikke at være modtaget. Det er lagt til grund, at en afvisning af at tage en sag under realitetsbehandling på grund af manglende anvendelse af den obligatorisk digitale selvbetjeningsløsning er en afgørelse og indebærer en sagsbehandling, der følger de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om eksempelvis partshøring og begrundelse. En sådan afgørelse om afvisning vil normalt ikke hindre, at sagen senere genoptages, når en fyldestgørende ansøgning er indsendt. Det er ikke hensigten med indførelse af krav om digital kommunikation at ændre på, hvordan den offentlige myndighed håndterer situationer, hvor en eventuel frist overskrides. Der vil således i samme omfang som hidtil kunne tages hensyn til årsagen til, at en frist ikke er overholdt, herunder hensynet til en smidig håndtering af sagen.

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Persondataloven omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. De offentlige myndigheder vil, som det også er tilfældet i dag, skulle iagttage persondataloven ved deres virke og håndtering af oplysninger samt ved udvikling og implementering af digitale selvbetjeningsløsninger.

Efter persondatalovens § 41, stk. 3, skal den dataansvarlige og databehandleren træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at personoplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at personoplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

I medfør af persondatalovens § 41, stk. 5, har Justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles af den offentlige forvaltning. Personda-

talovens sikkerhedskrav er uddybet i bekendtgørelsen. Efter bekendtgørelsens § 14 må eksterne kommunikationsforbindelser kun etableres, hvis der træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at uvedkommende ikke gennem disse forbindelser kan få adgang til personoplysninger. Sikkerhedsbekendtgørelsen gælder imidlertid alene for offentlige myndigheder. Bekendtgørelsens regler vil således ikke gælde for privates digitale kommunikation til tilsynsmyndigheden. Datatilsynet anbefaler imidlertid generelt, at private dataansvarlige i videst muligt omfang tilrettelægger sikkerhedsforanstaltningerne i overensstemmelse med sikkerhedsbekendtgørelsen.

Ifølge Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til ovennævnte bekendtgørelse gælder bekendtgørelsens § 14 enhver form for telekommunikation i forbindelse med behandling af personoplysninger, for eksempel forsendelse af oplysninger med telefax eller ekstern e-post, etablering af terminaladgang ved opkaldsmodem, adgang til oplysninger via myndighedens hjemmeside og etablering af internetadgang fra arbejdspladser på myndighedens interne net.

De særlige sikkerhedsforanstaltninger skal træffes efter myndighedens vurdering af sikkerhedsrisici i det konkrete tilfælde, herunder med hensyntagen til karakteren af de omhandlede oplysninger. Ved digital kommunikation til og fra de myndigheder, som er omfattet af dette lovforslag, vil reglerne i persondataloven kunne indebære, at der skal ske kryptering eller lignende af meddelelser, der indeholder personoplysninger, så uvedkommende ikke kan læse indholdet af meddelelsen.

Endvidere skal der ved brug af eksempelvis NemID, digital signatur eller lignende gives sikkerhed for afsenders og modtagers identitet (autenticitet) og for, at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs (integritet).

Lovforslaget ændrer ikke herved.

Endvidere skal det bemærkes, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Forslagets § 34 b, stk. 2, er en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren om at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer og digitale formater, samt om brug af digital signatur eller lignende, som tjener som en sikring af, at anmeldelsen kommer fra rette afsender. Dette indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. til Energistyrelsen ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Klima-, energi- og bygningsministeren kan også efter det foreslåede stk. 2 fastsætte regler, hvorefter der kan ske fritagelse af fysiske og juridiske personer for digital kommunikation. En fysisk person kan fritages hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke at personen er hindret i at modtage sin post digitalt. Sådanne særlige omstændigheder foreligger, hvis en person ikke har adgang til computer i eget hjem, har kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, hvor funktionsnedsættelsen hindrer digital postmodta-

gelse. Sprogbarrierer kan ligeledes være en særlig omstændighed, der hindrer en person i digital postmodtagelse. Endvidere kan praktiske vanskeligheder ved at skaffe sig den offentlige digitale signatur NemID. Der kan ligeledes ske fritagelse for fysiske personer, for så vidt angår kommunikation om personers erhvervsaktiviteter samt juridiske personer. Kommunikation om personers erhvervsaktiviteter bør som altovervejende hovedregel foregå digitalt, ligesom det er tilfældet for erhvervsvirksomheder. Kriterierne for fritagelse, når det drejer sig om kommunikation om personers private forhold beskrevet ovenfor, finder derfor ikke anvendelse på kommunikation om personers erhvervsaktiviteter. Fritagelse for digital kommunikation for fysiske personers erhvervsaktiviteter og juridiske personer kan kun komme på tale, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, ligesom fritagelsen kan gøres tidsbegrænset. Udenlandske virksomheder vil som udgangspunkt også være omfattet af pligten til obligatorisk digital kommunikation, i det omfang pligten ikke strider mod EU-retten. I den forbindelse er det bl.a. afgørende om det er teknisk muligt for virksomhederne at kommunikere digitalt med myndigheden. F.eks. hvis der stilles krav om NemID og har den udenlandske virksomhed ikke mulighed for at opnå en NemID er det ikke teknisk muligt for virksomheden at kommunikere med myndigheden og der må tilbydes alternative løsninger.

Det følger af det foreslåede § 34 b, stk. 3, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i postløsningen offentligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postbesørgede breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med tilsynsmyndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme virksomheden til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos Energistyrelsen.

Til nr. 24

Forslaget til ændringen af § 37 a, stk. 3, er en præcisering af, at afgørelser i medfør af undergrundslovens §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, blot skal være omfattet af enten § 28 a eller §

28 b, og ikke nødvendigvis begge bestemmelser, for at foreninger eller organisationer, som nævnt i § 37 a, stk. 3, bliver klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i en afgørelse.

Forslaget til ændringen af § 37 a, stk. 5, er en præcisering af, at tilladelser i medfør af undergrundslovens §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 blot skal være omfattet af § 28 a eller § 28 b for at forbuddet mod at udnytte en tilladelse før klagefristens udløb er gældende.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 19. juli 2015 samtidig med fristen for implementering af offshoresikkerhedsdirektivet i dansk ret.

Til § 3

I stk. 1, der vedrører lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås, at § 28, stk. 2 og 3, om arbejder i borer på havområdet i medfør af tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter skal finde anvendelse for arbejder i borer, som er under udførelse eller påbegyndes den 19. juli 2016 eller senere. For så vidt angår godkendelse af og tilsyn med arbejder i borer på havområdet vil undergrundslovens § 28, stk. 1, og § 25, stk. 1, være gældende indtil 19. juli 2016. Bestemmelsen gennemfører overgangsbestemmelsen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 42, stk. 1, hvoraf fremgår, at de bestemmelser i den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet, finder anvendelse for ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter senest den 19. juli 2016.

I stk. 2, der vedrører lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås, at § 28 d, stk. 1, ikke finder anvendelse på efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt før den 18. juli 2013. Bestemmelsen i stk. 2 gennemfører artikel 5, stk. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet. Det fremgår heraf, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på områder, der var omfattet af en tilladelse, inden den 18. juli 2013, som er direktivets ikrafttrædelsesdato. Høringsforpligtelsen i forbindelse med efterforskningsboringer er således kun gældende for nye godkendelser eller tilladelser udstedt den 18. juli 2013 eller senere, som gives i områder, hvor der ikke er foretaget en SMV, og efterforskningsboringen ikke er omfattet af en VVM.

I stk. 3, der vedrører lovforslagets § 1, nr. 21, bemærkes, at såfremt godkendelsen af overdragelsen er sket efter lovens ikrafttræden, finder bestemmelsen i § 29 a anvendelse.

Lovforslagets øvrige bestemmelser vil finde anvendelse fra lovens ikrafttræden den 19. juli 2015.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994, (EF-Tidende 1994 nr. L 164, side 3), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008, (EU-Tidende 2008 nr. L 328, side 28), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009, (EU-Tidende 2009 nr. L 140, side 16), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, (EU-Tidende 2009 nr. L 140, side 114) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009, (EU-Tidende 2010 nr. L 20, side 7)

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, foretages følgen- de ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om straffet- retlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, si- de 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tiden- de 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parla- mentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvend-elsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Re- publikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldi- oxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ænd- ret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og pri- vate projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og pri- vate projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direk- tiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direk- tiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 1....

Stk. 2. Loven finder anvendelse på

- 1) forundersøgelse, efterforskning og indvinding af råstoffer
  - 2) fer i undergrunden, som ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet før den 23. februar 1932, anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding af råstoffer og videnskabelige undersøgelser af undergrunden af betydning for den under nr. 1 og 2 nævnte virksomhed.
  - 3) videnskabelige undersøgelser af undergrunden af betydning for den under nr. 1 og 2 nævnte virksomhed.
- Stk. 3.* Loven gælder også i dansk eksklusiv økonomisk zone og på dansk kontinentalsokkelområde.

§ 5. Klima- og energiministeren kan for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer. Tilladelse kan meddeles særskilt for henholdsvis efterforskning og indvinding. I tilladelse til efterforskning kan der tillægges rettighedshaveren fortrinsret til indvindingstilladelse.

Stk. 2....

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte tilladelser kan kun meddeles til ansøgere, der skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan afslå at behandle en ansøgning om tilladelse efter stk. 1, hvis efterforskning eller indvinding af det pågældende råstof ikke kan forventes at være forenelig med anden igangværende eller planlagt anvendelse af undergrunden eller med en hensigtsmæssig udnyttelse af undergrunden i øvrigt.

Stk. 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for ansøgninger om meddelelse af tilladelser som nævnt i stk. 1.

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »råstoffer og« til: »råstoffer,«.

3. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »virksomhed.« til: »virksomhed og«.

4. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) beredskab vedrørende tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie til sikring af samfundets forsyning af kulbrinter.«

5. I § 1, stk. 3, indsættes efter »gælder også i«: »dansk territorialfarvand,«.

6. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) Operatør: Den, som i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov udfører aktiviteter på vegne af rettighedshaveren eller sole risk-aktiviteter på vegne af nogle af deltagerne i en tilladelse.
- 2) Havområdet: Dansk territorialfarvand, dansk eksklusiv økonomisk zone eller dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forende Nationers Havretskonvention.
- 3) Rettighedshaver: Den eller de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bi-standingere.«

7. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 12 a. De i § 12, stk. 1, nævnte tilladelser meddeles på grundlag af udvælgelseskriterier vedrørende:

- a) ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund og
- b) ...

§ 17. Etablering og drift af rørledningsanlæg til brug ved virksomhed, der er omfattet af denne lov, må kun finde sted med klima- og energiministerens tilladelse.

Stk. 2. En tilladelse kan meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v.

Stk. 3....

8. I § 12 a, stk. 1, litra a, ændres »ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet«.

9. I § 17, stk. 2, indsættes efter »dimensioner,«: »transportkapacitet,«.

10. Efter § 17 indsættes:

»**§ 17 a.** Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen. Rettighedshavere og ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

Stk. 2. Hvis rettighedshaveren eller ejeren består af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, gælder stk. 1 for hver enkelt af disse.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om varetagelse af de opgaver, som er anført i stk. 1, herunder om fremsendelse af oplysninger af relevans for dette arbejde til ministeren, og nærmere regler om gennemførelse af EU-regler.«

§ 18 b. Tilladelser til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles på grundlag af udvælgelseskriterier vedrørende

- a) ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund og
- b) ...

11. I § 18 b, stk. 1, litra a, ændres »ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgernes tekniske og finansielle kapacitet«.

§ 18 c. Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år.

Stk. 2. Når vilkårene i en tilladelse efter stk. 1 er opfyldt, har rettighedshaveren ret til forlængelse af tilladelsen med henblik på indvinding. Klima- og energiministeren kan i særlige tilfælde forlænge tilladelsen, selv om vilkårene herfor ikke er opfyldt. Tilladelsen kan dog kun forlænges for de dele af området, hvorfra der agtes indvundet geotermisk energi, og højst for et tidsrum af 30 år. Klima- og energiministeren kan som vilkår for forlængelsen bestemme, at der inden for en nærmere fastsat frist skal indsendes ansøgning om godkendelse af en plan for indvindingsvirksomheden i henhold til § 10.

12. § 18 c, stk. 1, affattes således:

»Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan kun undtagelsesvis overstige 10 år.«

13. I § 18 c indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det tidsrum for indvinding, der er fastsat i medfør af stk. 2 eller i den pågældende tilladelse, kan forlænges, når særlige omstændigheder taler herfor. Såfremt det samlede tidsrum for tilladelsen dermed vil overstige 50 år, finder reglerne i § 6 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan, såfremt særlige forhold gør det påkrævet, meddele tilladelser for tidsrum, der er længere end nævnt i stk. 1 og 2.

§ 23 c. De i § 23 b, stk. 1, nævnte tilladelser meddeles på grundlag af udvælgelseskriterier vedrørende

- a) ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund og
- b) ...

14. I § 23 c, stk. 1, *litra a*, ændres »ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund« til: »ansøgernes tekniske og finansielle kapacitet«.

15. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Krav til teknisk og finansiel kapacitet, udpegning og godkendelse af operatører, forsikring, sikkerhedsstillelse og opdeling af tilladelser m.v.

§ 24 a. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal have fornøden teknisk og finansiel kapacitet og kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

Stk. 2. Den tekniske kapacitet hos rettighedshaveren, jf. stk. 1, skal være tilstrækkelig til, at virksomheden kan drives på en resourcemæssigt forsvarlig måde, og til at uforudsete hændelser kan håndteres på sikker og betryggende vis. Rettighedshaveren skal herved bl.a. have den fornødne tekniske kapacitet til at kunne sikre en forsvarlig forberedelse, øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Stk. 3. Den finansielle kapacitet hos rettighedshaveren, jf. stk. 1, skal være tilstrækkelig til, at rettighedshaveren kan udføre alle aktiviteter, som indgår i den forestående fase af virksomheden i henhold til tilladelsen, herunder med en reserve til uforudsete udgifter og finansiel sikkerhedsstillelse til at dække et muligt erstatningsansvar som følge af aktiviteterne. Den finansielle kapacitet skal herved bl.a. omfatte midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning, herunder fjernelse af anlæg, når produktionen er tilendebragt.

§ 24 b. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal, hvis virksomheden i henhold til tilladelsen er opdelt i faser, forud for overgang til en ny fase i et program for arbejdsforpligtelserne, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornøden teknisk og finansiel kapacitet til at kunne udføre den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen.

Stk. 2. Såfremt en rettighedshaver til en tilladelse ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, jf. stk. 1, kan forundersøgelser-, efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteter i henhold til tilladelsen ikke videreføres, og godkendelser og tilladelser efter § 10, stk. 2 og 3, §§ 17 og 28 ikke meddeles. Rettighedshaveren kan i et sådant tilfælde efter ansøgning få fastsat en frist på op til 3 måneder med henblik på afhjælpning af forholdet. Under særlige omstændigheder kan pe-

rioden yderligere forlænges. Kan forholdet ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, tilbagekaldes tilladelsen, jf. § 30.

Stk. 3. Såfremt rettighedshaveren meddeles frist for indhentelse af fornøden dokumentation efter stk. 2, kan klima-, energi- og bygningsministeren tillade udførelse af visse aktiviteter. Der kan fastsættes vilkår herfor.

§ 24 c. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 om at dokumentere, at denne er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, jf. § 24 a.

Stk. 2. Kan en eller flere af de deltagere, der i forening udgør en rettighedshaver til en tilladelse, jf. stk. 1, ikke dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og bygningsministeren give påbud om, at forholdet afhjælpes inden en nærmere fastsat frist. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvist at indstille virksomheden.

§ 24 d. Klima-, energi- og bygningsministeren udpeger en operatør i forbindelse med meddelelse af tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24. Alene operatører, der vurderes at besidde den nødvendige tekniske og finansielle kapacitet, kan udpeges som operatører. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for udpegning. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der udpeges en operatør.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender en efterfølgende udskiftning af operatøren. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der godkendes en operatør.

Stk. 3. Rettighedshaveren skal løbende sikre, at operatøren udpeget eller godkendt efter stk. 1 eller 2 har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for rammerne af tilladelsen, herunder tage alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser.

Stk. 4. Træffer tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, underretter den klima-, energi- og bygningsministeren herom. Klima-, energi- og bygningsministeren underretter rettighedshaveren til den pågældende tilladelse om afgørelsen.

Stk. 5. I situationer, hvor der er truffet afgørelse om, at en operatør ikke har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for rammerne af en tilladelse, jf. stk. 4, 1. pkt., overtager rettighedshaveren til den pågældende tilladelse ansvaret for operatørens forpligtelser fra det tidspunkt, hvor underretningen efter stk. 4, 2. pkt., er kommet frem. Rettighedshaveren skal straks foreslå en anden operatør til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Rettighedshaveren til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, hvor der ikke er udpeget en operatør af klima-, energi- og bygningsministeren, skal inden 6 måneder efter lovens ikrafttræ-

den indsende ansøgning om godkendelse af en operatør til klima-, energi- og bygningsministeren. Operatøren skal opfylde kravene til teknisk og finansiel kapacitet, jf. stk. 1. Kan klima-, energi- og bygningsministeren ikke godkende den operatør, der er indstillet af rettighedshaveren, skal rettighedshaveren inden en nærmere angivet frist foreslå klima-, energi- og bygningsministeren en anden operatør til ministerens godkendelse. Klima-, energi- og bygningsministeren hører tilsynsmyndigheden i henhold til offshoresikkerhedsloven, inden der godkendes en operatør. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

§ 24 e. En rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov skal være dækket af forsikring. Forsikringen skal give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse og præmieomkostningerne.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan stille krav om, at yderligere forsikringer tegnes. Klima-, energi- og bygningsministeren kan godkende, at der i stedet for forsikring stilles sikkerhed.

Stk. 3. En rettighedshaver til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal etablere en procedure til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Stk. 4. Proceduren efter stk. 3 skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshaveren skal bekendtgøre proceduren efter stk. 3 for offentligheden.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om forsikring og sikkerhedsstillelse af den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen, procedurer og bekendtgørelse heraf samt meddelelse af oplysninger om gældende forsikringer til brug for ministerens tilsyn med virksomheden.

§ 24 f. I tilladelser efter denne lov kan der fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed til opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen. Sikkerheden kan kræves ændret eller suppleret med et varsel. Sikkerhedsstillelsen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

§ 24 g. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter ansøgning fra en rettighedshaver godkende, at en tilladelse meddelt i henhold til §§ 5 eller 23 opdeles i to eller flere tilladelser omfattende områder inden for den oprindelige tilladelses areal. Tilladelsens vilkår og betingelser vil uændret være gældende for de enkelte områder efter opdelingen.

Stk. 2. Opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 må ikke føre til deling af en forekomst eller til deling af en geologisk struktur, der kan benyttes eller benyttes til lagring eller til andre formål end indvinding af råstoffer, hvis opdelingen vanskeliggør en hensigtsmæssig udnyttelse af den pågældende forekomst eller anvendelse af den pågældende geologiske struktur.«

Stk. 2. Det kan i en tilladelse efter § 5 bestemmes, at en repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaveres besluttende organer.

§ 28. Arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov, herunder boringer, nedsænkning af skakter og indsættelse af stoller, må kun iværksættes, såfremt klima- og energiministerens godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

§ 29. En tilladelse kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre klima- og energiministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene for denne.

Stk. 2. En tilladelse i henhold til denne lov er undtaget fra retsforfølgning.

»*Stk. 2.* Det kan i tilladelser efter denne lov bestemmes, at repræsentanter for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaverens besluttende organer og andre samarbejdsorganer, der oprettes i forbindelse med virksomhed, der er omfattet af tilladelsen. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.«

17. I § 28 indsættes efter »tilfælde«: », jf. dog stk. 2 og 3«.

18. I § 28 indsættes som stk. 2-4:

»*Stk. 2.* Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 er ikke omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 må kun iværksættes, såfremt klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 1 og 3.«

19. Efter § 28 c indsættes:

»**§ 28 d.** Udførelse af en efterforskningsboring på havområdet, hvor efterforskningsmålet er kulbrinter, fra anlæg, som ikke benyttes til indvinding, må kun iværksættes, hvis der forinden har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte aktiviteter på miljøet i henhold til regler, som gennemfører andre EU-regler end direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planer og programmets indvirkning på miljøet eller 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Stk. 2. Er der ikke iværksat foranstaltninger som anført i stk. 1, sikrer klima-, energi- og bygningsministeren, at der sker offentlig inddragelse. Ministeren fastsætter regler om underretning og høring af offentligheden, de berørte myndigheder og organisationer, herunder om tidsrammer herfor.«

20. I § 29 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan alene godkende overdragelser som nævnt i stk. 1, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

21. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig over for de øvrige deltagere med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Den overdragende deltager er subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten, hvis de udgifter, der er nævnt i første punktum, ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen.

Stk. 2. En overdragende deltager er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten for de i stk. 1 omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Stk. 3. Det økonomiske ansvar efter stk. 1 og 2 beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andels del af omkostningerne til gennemførelse af afviklingen.

Stk. 4. Den overdragende deltagers økonomiske ansvar gælder uanset, om andelen eller dele heraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest overdrog andelen.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende erklæringer efter stk. 5 og kan fastsætte vilkår herfor.«

22. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10, 17, 23 eller 28 skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. omfattet af ansøgningen samt alle eventuelt tidligere godkendte anlæg og installationer m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som ansøgningen vedrører.

Stk. 2. I afviklingsplanen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen, samt hvorledes der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed. Afviklingsplanen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 3. Godkendelse efter § 28, stk. 1 eller 3, af et program for midlertidigt at efterlade en efterforsknings- eller vurderingsboring kan kun meddeles, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning.

Stk. 4. Rettighedshavere til tilladelser omfattende anlæg og installationer m.v. til brug for virksomhed omfattet af loven, som er etableret inden den 19. juli 2015, og anlæg og installationer m.v., som er godkendt efter §§ 10, 17 eller 23, men som endnu ikke er etableret på dette tidspunkt, skal inden den 19. juli 2018 fremsende afviklingsplaner for deres anlæg til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Afviklingsplaner skal dog fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål. Afviklingsplanerne skal godkendes af kli-

ma-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 6. Afviklingsplaner efter stk. 1 og 3 skal omfatte afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. og en opgørelse af forventede udgifter til gennemførelse af planen. I afviklingsplanen skal indgå, hvordan og på hvilke tidspunkter der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanerne er til rådighed.

Stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af en afviklingsplan, herunder om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg og installationer m.v., opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om opgørelse af udgifter og krav til etablering af sikkerhed for midler til permanent lukning af efterforsknings- og vurderingsboringer.«

23. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministeren om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

24. I § 37 a, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, ændres »§§ 28 a og 28 b« til: »§§ 28 a eller 28 b«.

§ 37 a....

Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 28 a og 28 b. Disse foreninger eller organisationer fremsender senest samtidig med klagen deres vedtægter til Energiklagenævnet som dokumentation for, at de er lokale eller landsdækkende, og at deres formål opfylder de angivne krav.

Stk. 4 ...

Stk. 5. En tilladelse i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, hvor tilladelsen tillige er omfattet af §§ 28 a og 28 b, må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. ...

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015.

§ 3

Stk. 1. § 28, stk. 2 og 3, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, finder anvendelse for arbejder, som er under udførelse eller påbegyndes den 19. juli 2016 eller senere.

Stk. 2. § 28 d, stk. 1, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder ikke anvendelse på efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt inden den 18. juli 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 21, finder anvendelse på overdragelser godkendt efter § 29, stk. 1, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, hvis godkendelsen er givet efter lovens ikrafttræden.

Bilag 2**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾ efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter mål bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Artiklen fastsætter, at Unionens indsats skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og på principperne om, at en forebyggende indsats er nødvendig, at der skal gribes ind over for miljøskader fortrinsvis ved kilden, og at forureneren skal betale.

(2) Målet med dette direktiv er så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld.

(3) Dette direktiv bør ikke alene gælde for kommende offshore olie- og gasanlæg og -aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

(4) Større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter vil med stor sandsynlighed have ødelæggende og uoprettelige følger for hav- og kystmiljøet samt alvorlige negative indvirkninger på kystsamfundenes økonomi.

(5) Uheldene i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, navnlig uheldet i Den Mexicanske Golf i 2010, har vakt offentlighedens interesse for de risici, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, og har givet anledning til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at disse aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang af offshore olie- og gasaktiviteter og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden i forbindelse hermed i meddelelsen »Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore« den 13. oktober 2010. Europa-

Parlamentet vedtog beslutninger om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets konklusioner af 3. december 2010.

(6) De risici, der knytter sig til større offshore olie- og gasuheld, er betydelige. Ved at mindske risikoen for en forurening af offshore farvande bør dette direktiv derfor bidrage til at sikre beskyttelse af havmiljøet og især til at opnå eller bevare en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, et mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)³⁾

(7) Direktiv 2008/56/EF sigter som et af sine vigtigste formål mod at tage hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet og er hjørnестenen i den integrerede havpolitik. Den politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål om at sikre en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder og med målsætningen om at udvikle en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene.

(8) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i medlemsstaternes offshore farvande med en teknologisk udvikling, der giver mulighed for at bore i mere udfordrende omgivelser. Offshore produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder Unionens energiforsyningsikkerhed.

(9) De nuværende uoverensstemmende og fragmenterede reguleringsrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en fuldt ud tilstrækkelig garanti for, at risikoen for offshore uheld mindskes mest muligt i hele Unionen, og for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker et uheld i medlemsstaternes offshore farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt. Den ansvarlige part bør altid klart kunne identificeres, inden offshore olie- og gasaktiviteter påbegyndes.

(10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter⁴⁾ kan offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen udføres såfremt der først opnås en tilladelse. Den koncessionsgivende myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den koncessionsgivende myndighed, når den undersøger koncessionshaverens tekniske og finansielle kapacitet, også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold. Når medlemsstaterne vurderer den finansielle kapacitet hos enheder, der anmoder om tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF, skal de efterprøve, at sådanne enheder har fremlagt relevante beviser for, at der er blevet eller vil blive truffet passende forholdsregler til at dække erstatningsansvar, som opstår som følge af større uheld.

(11) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁵⁾ og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.

(12) Generelle tilladelser i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer koncessionshavere eneret til at efterforske eller producere olie eller gas inden for et givet koncessionsområde, men offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsyningsikkerheden.

(13) Offshore olie- og gasaktiviteter bør kun udføres af operatører, der er udpeget af koncessionshaverne eller de koncessionsgivende myndigheder. Operatøren kan være en tredjepart eller koncessionshaveren eller en af koncessionshaverne afhængigt af kommercielle ordninger eller nationale administrative krav. Operatøren bør altid være enheden med det primære ansvar for aktiviteterets sikkerhed og bør til enhver tid være kompetent til at handle i den forbindelse. Denne rolle er forskellig afhængigt af, hvilken fase af aktiviteterne koncessionen omfatter. Operatørens rolle er derfor at drive en brønd i efterforskningsfasen og drive et produktionsanlæg i produktionsfasen. Det bør være muligt for operatøren af en brønd i efterforskningsfasen og operatøren af et produktionsanlæg at være samme enhed i et givet koncessionsområde.

(14) Operatører bør bringe risikoen for større uheld så langt ned som praktisk muligt indtil det punkt, hvor omkostningerne ved yderligere nedbringelse af risikoen ville stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Den praktiske mulighed for risikonedbringelsesforanstaltninger bør overvåges i lyset af ny viden og den teknologiske udvikling. Når det vurderes, om tid, omkostninger og indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, bør der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med de aktiviteter, der udføres.

(15) Det er vigtigt at sikre, at offentligheden tidligt får en effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende aktiviteter, der potentielt kan få betydelige indvirkninger på miljøet i Unionen. Denne politik er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser som f.eks. FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁶⁾ (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. Artikel 7 i Århuskonventionen kræver offentlig deltagelse i planer og programmer vedrørende miljøet.

(16) Der findes relevante krav i EU-retsakter vedrørende udviklingen af planer og projekter, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj

2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer¹⁰⁾. Dog er ikke alle efterforskningsmæssige offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af eksisterende EU-krav om offentlig deltagelse. Dette gælder navnlig for beslutningsprocesser, der sigter mod eller kan føre til, at efterforskningsaktiviteter påbegyndes fra et ikke-produktionsanlæg. Sådanne efterforskningsaktiviteter kan dog under visse omstændigheder potentielt have betydelig indvirkning på miljøet, og beslutningsprocessen bør derfor omfattes af offentlig deltagelse som påkrævet i henhold til Århuskonventionen.

(17) I Unionen findes der allerede eksempler på gode standarder i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Disse anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstat, som har indarbejdet den samlede bedste reguleringspraksis i sin lovgivning om forebyggelse af større uheld eller begrænsning af følgerne for menneskers liv og sundhed og for miljøet. Bedste reguleringspraksis er nødvendig for at levere en effektiv regulering, der sikrer de højeste sikkerhedsstandarder og beskytter miljøet; dette kan opnås bl.a. ved at integrere indbyrdes forbundne funktioner i en kompetent myndighed, som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.

(18) I overensstemmelse med Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)¹¹⁾ bør arbejdstagere og/eller deres repræsentanter høres om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og kunne tage del i drøftelser af alle spørgsmål om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet. Derudover er bedste praksis i Unionen, at medlemsstaterne formelt indfører høringsmekanismer på et trepartsgrundlag, der omfatter den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter. Et eksempel på en sådan formel høring er ILO-konventionen af 1976 om tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder (nr. 144).

(19) Medlemsstaterne bør sikre, at den kompetente myndighed har retlige beføjelser og passende ressourcer til at kunne træffe effektive, forholdsmæssige og gennemsigtige håndhævelsesforanstaltninger, herunder, når det er hensigtsmæssigt, standsning af aktiviteterne i tilfælde af operatørers og ejeres utilfredsstillende sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelse.

(20) Den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet bør sikres. I den forbindelse viser erfaringerne fra større uheld tydeligt, at tilrettelæggelsen af administrative beføjelser i en medlemsstat kan forebygge interessekonflikter ved hjælp af en klar adskillelse mellem myndighedsfunktioner og dertil knyttede afgørelser vedrørende offshore sikkerhed og miljø og myndighedsfunktioner vedrørende den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer, herunder udstedelse af koncessioner og forvaltning af indtægter. Sådanne interessekonflikter forebygges bedst ved en fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra de funktioner, der vedrører den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer.

(21) Fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer kan dog være uforholdsmæssig, hvis niveauet for offshore olie- og gasaktiviteter i en med-

lemsstat er lavt. I et sådant tilfælde forventes den pågældende medlemsstat at indføre de bedst mulige alternative ordninger for at sikre den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet.

22) Der er brug for særlovgivning til at tage højde for de større farer i forbindelse med den offshore olie- og gasindustri, navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og redning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet.

(23) Dette direktiv bør gælde med forbehold af kravene i andre EU-retsakter, især vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet¹²⁾ og direktiv 92/91/EØF.

(24) En regulering af offshore aktiviteter må nødvendigvis gælde både for aktiviteter, som udføres på faste anlæg og for dem på mobile anlæg, og for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlæggelse.

(25) Den bedste aktuelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på en målsætningsorienteret tilgang og på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.

(26) I henhold til bedste praksis i Unionen tilskyndes operatører og ejere til at indføre en effektiv sikkerheds- og miljøpolitik for selskabet og til at sætte den i værk inden for rammerne af et omfattende sikkerheds- og miljøledelsessystem og i en beredskabsplan. Med henblik på at indføre egnede ordninger for forebyggelse af større uheld bør operatører og ejere foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større uheldsscenarier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg, herunder indvirkninger på miljøet som følge af et større uheld. Denne bedste praksis kræver også vurdering af sandsynligheden og konsekvenserne og derfor risikoen for større uheld og også de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge dem, samt de nødvendige foranstaltninger i en beredskabssituation, skulle et større uheld alligevel ske. Risikovurderingerne og ordningerne for forebyggelse af større uheld bør beskrives klart og samles i rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EØF. Arbejdstagerne bør høres i de relevante faser af udarbejdelsen af rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør skulle vurderes grundigt og accepteres af den kompetente myndighed

(27) Med sigte på at bevare effektiviteten af farebegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større uheld i medlemsstaternes offshore farvande bør rapporten om større farer udarbejdes og om nødvendigt ændres under hensyntagen til alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, flytning af et sådant anlæg inden for den pågældende medlemsstats offshore farvande, større ændringer og endelig nedlæggelse. På samme måde bør rapporten om større farer også udarbejdes under hensyntagen til ikke-produktionsanlæg og ændres om nødvendigt for at tage højde for væsentlige ændringer af anlægget. Intet anlæg bør sættes i drift i

medlemsstaternes offshore farvande, medmindre den kompetente myndighed har accepteret den rapport om større farer, operatøren eller ejeren har forelagt den. Den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer bør ikke medføre nogen overdragelse af ansvar for kontrol med større farer fra operatøren eller ejeren til den kompetente myndighed.

(28) Brøndaktiviteter bør kun foretages med et anlæg, som teknisk er i stand til at kontrollere alle forudsigelige farer på stedet, hvor brønden er placeret, og med hensyn til hvilket der foreligger en accepteret rapport om større farer.

(29) Ud over at benytte et egnet anlæg bør operatøren udarbejde en detaljeret udformningsplan og en driftsplan tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver brøndaktivitet. Operatøren bør i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen lade foretage en undersøgelse af brøndudformningen udført af en uafhængig sagkyndig. Operatøren bør fremsende en anmeldelse af planerne for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte brøndaktivitet. I denne forbindelse kan medlemsstaterne indføre strengere nationale krav inden påbegyndelsen af en brøndaktivitet.

(30) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet.

(31) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes og ejernes gennemførelse af bedste praksis være omfattet af en ordning med uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkrisiske elementer i hele anlæggets livscyklus, herunder i tilfælde af produktionsanlæg i udformningsfasen.

(32) I det omfang, mobile offshore boreenheder befinder sig i transit og skal betragtes som skibe, er de underlagt internationale maritime konventioner, navnlig Solas, Marpol eller de tilsvarende standarder i den gældende version af kodeksen for bygning og udstyring af mobile offshore boreenheder (MODU-koden). Når de befinder sig i transit i offshore farvande, er sådanne mobile offshore boreenheder også underlagt EU-retten vedrørende havnestatskontrol og overholdelse af flagstatens bestemmelser. Dette direktiv er rettet mod sådanne enheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

(33) Rapporten om større farer bør bl.a. tage højde for miljørisici, herunder også virkningen af klimatiske forhold og klimaforandringer på anlæggenes langsigtede robusthed. Eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med FN-ECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne udfærdiget i Espoo (Finland) den 25. fe-

bruar 1991. Medlemsstater med offshore farvande, der er inaktive med hensyn til offshore olie- og gasaktiviteter, bør udpege kontaktpunkter for at lette et effektivt samarbejde i den forbindelse.

(34) Operatører bør øjeblikkeligt underrette medlemsstaterne, såfremt der sker et større uheld, eller at det måske er ved at ske, således at medlemsstaten kan iværksætte en indsats efter omstændighederne. Derfor bør operatører i anmeldelsen medtage egnede og tilstrækkelige oplysninger om, hvor det aktuelle eller umiddelbart forestående uheld er beliggende, hvilket omfang det har, og af hvilken art det er, deres egen indsats og det værste tænkelige scenario for eskalering, herunder grænseoverskridende potentiale.

(35) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatørerne udarbejde interne beredskabsplaner, der er lokalitetsspecifikke og baseret på de risiko- og farescenarier, der er identificeret i rapporten om større farer, forelægge dem for deres kompetente myndighed og opretholde de ressourcer, der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne, når der er behov for dem. For så vidt angår mobile offshore borenheder skal operatørerne sikre, at ejernes interne beredskabsplaner for anlægget om nødvendigt ændres for at kunne finde anvendelse i forhold til den specifikke placering og brøndaktivitetsfarer. Sådanne ændringer bør medtages i anmeldelsen af brøndaktiviteter. Det bør vurderes, om adgangen til beredskabsressourcer er passende i forhold til kapaciteten til at indsætte dem på uheldsstedet. Beredskabsressourcernes parathed og effektivitet bør sikres og testes regelmæssigt af operatørerne. I behørigt begrundede tilfælde kan beredskabsindsatsen baseres på, at beredskabsudstyr, såsom afspærringsanordninger og andre ressourcer, hurtigt transporteres fra fjerntliggende placeringer.

(36) Bedste globale praksis kræver, at koncessionshaverne, operatørerne og ejerne tager det primære ansvar for at kontrollere de risici, de skaber med deres aktiviteter, herunder aktiviteter, der udføres af entreprenøren på deres vegne, og derfor som led i en selskabspolitik for forebyggelse af større uheld indfører mekanismer og det højeste niveau for selskabsejerskab for at gennemføre denne politik på en konsekvent måde gennem hele organisationen i Unionen og uden for Unionen.

(37) Ansvarlige operatører og ejere bør forventes at udføre deres aktiviteter i hele verden i overensstemmelse med bedste praksis og standarder. Konsekvent anvendelse af sådan bedste praksis og sådanne standarder bør være obligatorisk i Unionen, og det ville være ønskeligt, at operatører og ejere registreret på en medlemsstats område anvender selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, når de udfører aktiviteter uden for medlemsstaternes offshore farvande i videst muligt omfang inden for rammerne af gældende national lovgivning.

(38) Selvom det må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at operatører og ejere medtager deres offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i deres dokumenter vedrørende selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

(39) Oplysninger om større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen kan hjælpe til en yderligere forståelse af deres potentielle årsager ved bedre at drage lære af centrale erfaringer og ved yderligere at udvikle reguleringsrammerne. Derfor bør alle medlemsstater, herunder indlands-

medlemsstater og medlemsstater med offshore farvande, som ikke har offshore olie- og gasaktiviteter eller koncessionsgivende aktiviteter, kræve rapporter om større uheld, der finder sted uden for Unionen og som involverer selskaber, der er registreret på deres område, og de bør udveksle disse oplysninger på EU-plan. Rapporteringskravene bør ikke hæmme beredskabsindsatsen eller berøre retsforfølgning i tilknytning til et uheld. I stedet bør de fokusere på uheldets relevans for yderligere udvikling af sikkerheden ved offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen.

(40) Medlemsstaterne bør forvente, at operatører og ejere, når de følger bedste praksis, opbygger et effektivt samarbejde med den kompetente myndighed til støtte for dennes bedste reguleringspraksis og proaktivt sikrer det højeste sikkerhedsniveau, og herunder, når det er nødvendigt, suspenderer aktiviteter, uden at den kompetente myndighed behøver at gribe ind.

(41) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af midler for fortrolig indberetning af denne type problemer og at beskytte informanter («whistleblowers»). Skønt medlemsstaterne ingen mulighed har for at håndhæve regler uden for Unionen, bør disse midler gøre det muligt for personer, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, at indberette forhold, der vækker bekymring.

(42) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles format for operatørers og ejeres indberetning af data til medlemsstaterne ville gøre operatørernes og ejernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om offshore olie- og gasaktiviteters sikkerhed og ville lette formidlingen af de indvundne erfaringer i forbindelse med større uheld og næsten-uheld.

(43) For at sikre ensartede betingelser for informationsdeling og for at fremme gennemsigtigheden i offshore olie- og gassektorens virke bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til formatet og de nærmere vilkår for de oplysninger, der skal udveksles og gøres offentligt tilgængelige. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹³⁾

(44) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter eftersom disse retsakter hovedsagelig er af en rent praktisk art. Derfor vil anvendelsen af undersøgelsesproceduren ikke være berettiget.

(45) Med henblik på at fremme offentlighedens tillid til autoriteten og integriteten af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen bør medlemsstaterne jævnlige forelægge Kommissionen rapporter om aktiviteter og hændelser. Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenser inden for offshore olie- og gassektorens sikkerheds- og miljøresultater. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og alle andre medlemsstater, hvis områder eller farvande er berørt, samt den berørte offentlighed, om et større uheld.

(46) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren og ejeren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem operatører og ejere og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale retsinstrumenter og EU-retten om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.

(47) Værdien af et samarbejde mellem offshore myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Lignende samarbejdstiltag er blevet oprettet i hele Unionen i en ekspertgruppe, Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter¹⁴⁾, hvis opgave er at fremme effektivt samarbejde mellem nationale repræsentanter og Kommissionen, herunder formidling af bedste praksis og operationel erfaring, fastlæggelse af prioriteter for højnelse af standarder og for rådgivning af Kommissionen om reguleringsreformer.

(48) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større uheld bør gøres mere effektiv ved hjælp af systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og olie- og gasindustrien og ved at dele kompatible beredskabsindsatsmidler, herunder også ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, bør sådanne indsatser og planlægninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed («agenturet») nedsat ved forordning (EF) nr. 1406/2002¹⁵⁾ og Unionens civilbeskyttelsesordning nedsat ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom¹⁶⁾. Medlemsstaterne bør også have lov til at anmode om yderligere bistand fra agenturet via Unionens civilbeskyttelsesordning.

(49) I henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002 blev agenturet oprettet med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Unionen samt sikre bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg.

(50) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af dette direktiv bør der tages højde for det forhold, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion udgør en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Derfor bør det være en prioritet for Unionen at styrke samordning med tredjelande, som har overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 3, punkt 10, i direktiv 2008/56/EF.

(51) For så vidt angår Middelhavet blev der sideløbende med dette direktiv iværksat de nødvendige foranstaltninger for at Unionen kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden¹⁷⁾ («offshore protokollen») til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet («Barcelonakonventionen»), som blev indgået ved Rådets afgørelse 77/585/EØF¹⁸⁾

(52) De arktiske farvande er et særlig vigtigt nabohavmiljø for Unionen og spiller en vigtig rolle for at modvirke klimaforandringer. På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, idet der tages hensyn til risikoen for større uheld og behovet for en effektiv beredskabsindsats. Medlemsstater, der er medlem af Det Arktiske Råd, opfordres til aktivt at arbejde for de højeste standarder med hensyn til miljø sikkerhed i dette sårbare og enestående økosystem, f.eks. ved hjælp af internationale instrumenter vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med olieforurening af havet i det arktiske område, og ved hjælp af arbejdet i bl.a. den taskforce, som er oprettet af Det Arktiske Råd, og Det Arktiske Råds eksisterende retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter.

(53) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på risikovurdering og tage hensyn til rapporterne om større farer for de anlæg, der er placeret i de berørte offshore farvande. Medlemsstaterne bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehåndtering som forberedt af Kommissionen.

(54) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og ejeren og et tæt samarbejde med medlemsstaternes beredskabsorganisationer, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. En sådan indsats omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes straks, så der går mindst mulig information og færrest mulige beviser tabt. Efter en nødsituation bør medlemsstaterne drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.

(55) Det er meget vigtigt, at alle relevante oplysninger, herunder de tekniske data og parametre, er tilgængelige for den senere undersøgelse. Medlemsstaterne bør sikre, at relevante oplysninger indsamles under olie- og gasaktiviteterne, og at relevante oplysninger i tilfælde af et større uheld sikres, og at indsamlingen af oplysninger intensiveres hensigtsmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af passende tekniske hjælpemidler for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

(56) Dette direktiv bør omfatte virksomme, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for krænkelser for at sikre en effektiv gennemførelse af kravene i direktivet.

(57) For at tilpasse visse bilag til at omfatte supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af de tekniske fremskridt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af kravene i visse bilag til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(58) Definitionen af skade på vandmiljøet i direktiv 2004/35/EF bør ændres for at sikre, at koncessionshaveres ansvar i henhold til nævnte direktiv gælder for medlemsstaternes havområder som defineret i direktiv 2008/56/EF.

(59) Mange bestemmelser i dette direktiv er ikke relevante for indlandsmedlemsstater, dvs. Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet. Det er ikke desto mindre ønskeligt, at disse medlemsstater støtter principperne og de høje standarder, der findes i EU-retten for sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, i deres bilaterale kontakter med tredjelande og med relevante internationale organisationer.

(60) Ikke alle medlemsstater med offshore farvande tillader offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Disse medlemsstater giver ikke tilladelser til eller forebygger større uheld i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil derfor være en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis disse medlemsstater skulle gennemføre og implementere alle bestemmelser i dette direktiv. Uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kan imidlertid påvirke deres kyster. Derfor bør disse medlemsstater bl.a. være parate til at reagere på og efterforske i tilfælde af større uheld og bør samarbejde gennem kontaktpunkter med andre berørte medlemsstater og med relevante tredjelande.

(61) I kraft af deres geografiske placering er indlandsmedlemsstater hverken involveret i at koncessionere eller forebygge større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, eller potentielt berørt af sådanne uheld i andre medlemsstaters offshore farvande. De bør derfor ikke forpligtes til at gennemføre størstedelen af bestemmelserne i dette direktiv. Beskæftiger et selskab, som er registreret i en indlandsmedlemsstat, sig selv eller via datterselskaber med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, bør den pågældende medlemsstat anmode selskabet om at udarbejde en rapport om uheld, der forekommer ved sådanne aktiviteter, som kan udveksles på EU-plan, for at alle interesserede parter i Unionen kan drage nytte af erfaringerne fra sådanne uheld.

(62) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed større uheld kan forebygges og deres virkninger begrænses.

(63) Operatørerne bør sikre, at de har adgang til tilstrækkelige fysiske, menneskelige og finansielle midler til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld. Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopuljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af større uheld, bør Kommissionen imidlertid foretage yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger. Dette kan omfatte en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at indføre en gensidig erstatningsordning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater, om nødvendigt ledsaget af forslag.

(64) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, og at sådanne standarder gælder for offshore anlæg i medlemsstaternes offshore farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør derfor foretage yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter.

(65) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af minimumskrav for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.
2. Dette direktiv berører ikke EU-lovgivning vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.
3. Dette direktiv berører ikke direktiv 94/22/EF, 2001/42/EF, 2003/4/EF¹⁹⁾ 2003/35/EF, 2010/75/EU²⁰⁾ og 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »større uheld«: i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur:

a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade

c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller

d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemanded

2) »offshore«: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention

3) »offshore olie- og gasaktiviteter«: alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden

4) »risiko«: kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse

5) »operatør«: den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner

6) »egnet«: rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien

7) »enhed«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer

8) »acceptabel« i forbindelse med en risiko: et risikoniveau, for hvilket tid, omkostninger eller indsats i forbindelse med en nedbringelse heraf vil stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Når det vurderes, om tid, omkostninger eller indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, skal der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med virksomheden

9) »koncession«: en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF

- 10) »koncessionsområde«: det geografiske område, der er omfattet af koncessionen
- 11) »koncessionshaver«: indehaveren eller fælles indehavere af en koncession
- 12) »entreprenør«: enhver enhed, der har indgået kontrakt med operatøren eller ejeren om at udføre specifikke opgaver på operatørens eller ejerens vegne
- 13) »koncessionsgivende myndighed«: den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF
- 14) »kompetent myndighed«: den offentlige myndighed, der er udnævnt i henhold til dette direktiv, og som er ansvarlig for de opgaver, der er pålagt den i dette direktiv. Den kompetente myndighed kan bestå af et eller flere offentlige organer
- 15) »efterforskning«: boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter
- 16) »produktion«: offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur
- 17) »ikke-produktionsanlæg«: andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas
- 18) »offentligheden«: en eller flere enheder og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
- 19) »anlæg«: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore borenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.
- 20) »produktionsanlæg«: anlæg, der anvendes til produktion
- 21) »tilsluttede infrastruktur«: inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn:

- a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget
- b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget
- c) ethvert tilsluttet rørledningssystem

22) »accept« i forbindelse med rapporten om større farer: den kompetente myndigheds skriftlige fremsendelse til operatøren eller ejeren af meddelelse om, at rapporten, hvis den gennemføres som beskrevet deri, opfylder kravene i dette direktiv. Accept medfører ingen overførsel af ansvar for styring af større farer til den kompetente myndighed

23) »større fare«: en situation, der har potentiale til at føre til et større uheld

24) »brøndaktivitet«: enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd

25) »kombineret drift«: en aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører det eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerhedsrisikoen for personer eller beskyttelsen af miljøet på et, flere eller alle anlæg

26) »sikkerhedszone«: et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, som medlemsstaten har udpeget

27) »ejer«: en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg

28) »intern beredskabsplan«: en plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til kravene i dette direktiv, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter

29) »uafhængig verifikation«: en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en enhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den enhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer

30) »væsentlig ændring«:

a) i tilfælde af en rapport om større farer en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige rapport blev accepteret, herunder bl.a. fysiske forandringer, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i driftsledelsen

b) tilfælde af anmeldelse af brøndaktiviteter eller kombineret drift en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige anmeldelse blev indgivet, herunder bl.a. fysiske forandringer, udskiftning af et anlæg med et andet, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i ledelsen af driften

31) »påbegyndelse af aktiviteterne«: det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til

32) »beredskabseffektivitet ved olieudslip«: effektiviteten af beredskabssystemer for udslip, når der reageres på et olieudslip på grundlag af en analyse af frekvensen, varigheden og tidsbestemmelsen af miljøforhold, som kan forhindre en indsats. Vurderingen af beredskabseffektivitet ved olieudslip udtrykkes som en procentdel af den tid, hvor sådanne forhold ikke er til stede, og omfatter en beskrivelse af drifts begrænsningerne på de berørte anlæg som et resultat af denne vurdering

33) »sikkerheds- og miljøkritiske elementer«: dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af et større uheld, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til et større uheld

34) »trepartshøring«: en formel ordning for at muliggøre dialog og samarbejde mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter

35) »industri«: enheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af dette direktiv, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter

36) »ekstern beredskabsplan«: en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som medlemsstaterne stiller til rådighed

37) »større miljøhændelse«: en hændelse, som får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 2004/35/EF.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 3

Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører sikrer, at alle egnede foranstaltninger træffes for at forebygge større uheld som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at det var entreprenørers handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større uheld, ikke fritager operatørerne fra deres opgaver i medfør af dette direktiv.
3. I tilfælde af et større uheld, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne træffer alle egnede foranstaltninger for at begrænse dets virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.
4. Medlemsstaterne kræver, at operatørerne sikrer, at offshore olie- og gasaktiviteter udføres på grundlag af systematisk risikostyring, således at de resterende risici ved større uheld for mennesker, miljøet og offshore anlæg er acceptable.

Artikel 4

Sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig dette direktiv.
2. I særdeleshed, når der foretages en vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet, tages behørigt hensyn til følgende:
  - a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF
  - b) den relevante fase af de offshore olie- og gasaktiviteter
  - c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret.
  - d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere på passende vis forelægger dokumentation for teknisk og finansiel kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Medlemsstaterne vurderer, hvorvidt de i første afsnit omhandlede bestemmelser er fyldestgørende med henblik på at fastslå, hvorvidt ansøgeren råder over tilstrækkelige finansielle midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet i henhold til første afsnit.

Medlemsstaterne indfører som et minimum procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren opretholder en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren udpeger operatøren. Når operatøren skal udpeges af koncessionshaveren, underrettes den koncessionsgivende myndighed om udpegelsen på forhånd. I sådanne tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelse mod udpegelsen af operatøren. Når der gøres en sådan indsigelse, kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren udpeger en egnet alternativ operatør eller påtager sig operatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv.

5. Koncessionsprocedurerne for offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med et givent koncessionsområde tilrettelægges på en sådan måde, at medlemsstaten kan tage hensyn til de oplysninger, der er indsamlet som resultat af efterforskningen, inden produktionen går i gang.

6. Når der foretages en vurdering af de tekniske og finansielle kapaciteter, som en ansøger om en koncession har, lægges der særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter²¹⁾ særlige beskyttede områder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om be-

skyttelse af vilde fugle²²⁾ og beskyttede havområder som aftalt af Unionen eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af de internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

Artikel 5

Offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet

1. Boringen af en efterforskningsbrønd fra et ikke-produktionsanlæg påbegyndes kun, hvis medlemsstatens relevante myndigheder forinden har sikret, at der er iværksat tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU alt efter omstændighederne.

2. Når der ikke er iværksat offentlig deltagelse i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der træffes følgende foranstaltninger:

a) offentligheden informeres ved offentlige meddelelser eller andre egnede midler såsom elektroniske medier om, hvor det planlægges at tillade efterforskningsaktiviteter

b) den berørte offentlighed identificeres, herunder den del af offentligheden, som er berørt af eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i afgørelsen om at tillade efterforskningsaktiviteter, herunder relevante ikke-statslige organisationer, f.eks. de organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og andre relevante organisationer

c) relevante oplysninger om sådanne planlagte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningstagningen og om, hvem kommentarer eller spørgsmål kan rettes til

d) offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig står åbne, inden der træffes afgørelser om at tillade efterforskning

e) når de i litra d) omhandlede afgørelser træffes, tages der behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse, og

f) den berørte medlemsstat oplyser omgående offentligheden, efter at have behandlet dens kommentarer og udtalelser, om de afgørelser, der er truffet, og om begrundelserne herfor og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.

Der fastsættes rimelige tidsrammer, således at der er tilstrækkelig tid til hver af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på områder, der var omfattet af en koncession, inden den 18. juli 2013.

Artikel 6

Offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4.
2. Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren sikrer, at operatøren har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for koncessionens rammer.
3. Under alle olie- og gasaktiviteter kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
4. Beslutter den kompetente myndighed, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til dette direktiv, underrettes den koncessionsgivende myndighed herom. Den koncessionsgivende myndighed underretter herefter koncessionshaveren herom, og koncessionshaveren skal tage ansvaret for udførelsen af de pågældende forpligtelser og straks foreslå den koncessionsgivende myndighed en anden operatør.
5. Medlemsstaterne sikrer, at aktiviteter, der knytter sig til produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg, ikke påbegyndes eller fortsættes, før den kompetente myndighed har accepteret rapporten om større farer i overensstemmelse med dette direktiv.
6. Medlemsstaterne sikrer, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før rapporten om større farer for de involverede anlæg er blevet accepteret i overensstemmelse med dette direktiv. Derudover må sådanne aktiviteter ikke påbegyndes eller fortsættes, hvis der ikke er indgivet en anmeldelse af brøndaktiviteter eller en anmeldelse af kombineret drift i henhold til henholdsvis artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod en anmeldelses indhold.
7. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone.
Dette forbud finder dog ikke anvendelse på et fartøj, der sejler ind eller opholder sig i sikkerhedszonen:
  - i. i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen
  - ii. for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra ethvert anlæg i sikkerhedszonen
  - iii. for at inspicere ethvert anlæg eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til medlemsstatens bemyndigelse

iv. i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom

v. på grund af uvejr

vi. fordi det er i havsnød, eller

vii. hvis operatøren, ejeren eller medlemsstaten, hvori sikkerhedszonen befinder sig, har givet sit samtykke.

8. Medlemsstaterne udarbejder en mekanisme til effektiv deltagelse i trepartskonsultationer mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter om formuleringen af standarder og politikker vedrørende forebyggelse af større uheld.

Artikel 7

Erstatningsansvar for miljøskader

Uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til direktiv 2004/35/EF, sikrer medlemsstaterne, at koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i nævnte direktiv forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Artikel 8

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for følgende myndighedsfunktioner:

- a) at vurdere og acceptere rapporter om større farer, vurdere designanmeldelser og vurdere anmeldelser af brøndaktiviteter eller kombineret drift samt øvrige lignende dokumenter, som indgives til den
- b) at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger
- c) at rådgive andre myndigheder eller organer, herunder den koncessionsgivende myndighed
- d) at udarbejde årlige planer i overensstemmelse med artikel 21
- e) at udarbejde rapporter
- f) at samarbejde med de kompetente myndigheder eller kontaktpunkter i henhold til artikel 27.

2. Medlemsstaterne sikrer til enhver tid, at den kompetente myndighed er uafhængig og objektiv, når den udfører sine myndighedsfunktioner, og navnlig med hensyn til stk. 1, litra a), b) og c). I overensstemmelse hermed forebygges interessekonflikter mellem på den ene side den kompetente myndigheds myndig-

hedsfunktioner og på den anden side myndighedsfunktionerne vedrørende den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

3. For at opfylde målene i stk. 2 kræver medlemsstaterne, at den kompetente myndighedsfunktioner udføres inden for en myndighed, der er uafhængig af alle medlemsstatens opgaver i forbindelse med den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

Er det samlede antal normalt bemandede anlæg på under seks, kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at anvende stk. 3, første afsnit. En sådan beslutning træffes med forbehold af dens forpligtelser i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne stiller en beskrivelse af, hvordan den kompetente myndighed er organiseret, til rådighed for offentligheden, herunder hvorfor de har etableret den kompetente myndighed på en sådan måde, og hvordan de har sikret, at myndighedsfunktionerne i stk. 1 udføres, og forpligtelserne i stk. 2 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Disse ressourcer skal svare til medlemsstaternes omfang af offshore olie- og gasaktiviteter.

6. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med hensigtsmæssige EU-agenturer eller andre egnede organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for den kompetente myndighed, når den udfører sine myndighedsfunktioner. For så vidt angår dette stykke anses et organ for uegnet, hvis dets objektivitet kan blive bragt i fare på grund af interessekonflikter.

7. Medlemsstaterne kan indføre mekanismer, i henhold til hvilke de finansielle omkostninger for den kompetente myndighed ved udførelsen af sine opgaver i henhold til dette direktiv kan dækkes af koncessionshavere, operatører eller ejere.

8. Når den kompetente myndighed består af mere end et organ, gør medlemsstaterne alt, hvad de kan, for at undgå duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem. Medlemsstaterne kan udpege et af organerne til at være det ledende organ med ansvar for at koordinere de myndighedsfunktioner, der er pålagt i henhold til dette direktiv, og for at aflægge rapport til Kommissionen.

9. Medlemsstaterne gennemgår den kompetente myndigheds aktiviteter og træffer alle nødvendige foranstaltninger til forbedring af dens effektivitet i forbindelse med udførelse af myndighedsfunktionerne i stk. 1.

Artikel 9

Den kompetente myndigheds funktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) handler uafhængigt af politikker, myndighedsafgørelser eller andre overvejelser, der ikke vedrører dens opgaver i henhold til dette direktiv
- b) præciserer omfanget af sine ansvarsområder og operatørens og ejerens ansvar for kontrollen med risikoen for større uheld i henhold til dette direktiv
- c) udarbejder en politik, en proces og procedurer for grundig vurdering af rapporter om større farer og anmeldelser, som indgives i henhold til artikel 11 samt tilsyn med overholdelse af dette direktiv i medlemsstatens jurisdiktion, herunder inspektion, undersøgelse og håndhævelsesforanstaltninger
- d) gør politikken, processen og procedurerne i henhold til litra c) tilgængelige for operatører og ejere og gør sammenfatninger heraf tilgængelige for offentligheden
- e) hvor det er nødvendigt, forbereder og gennemfører koordinerede eller fælles procedurer med andre myndigheder i medlemsstaten for at påtage sig opgaverne i henhold til dette direktiv, og
- f) baserer sin politik, organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 10

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds opgaver

1. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA, herefter »agenturet«) yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig bistand i overensstemmelse med sit mandat i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002.

2. Inden for rammerne af dets mandat skal agenturet:

- a) bistå Kommissionen og den berørte medlemsstat, når den anmoder herom, med at påvise og overvåge omfanget af et olie- eller gasudslip
- b) bistå medlemsstaterne, når de anmoder herom, med at forberede og gennemføre eksterne beredskabsplaner, især når der forekommer grænseoverskridende virkninger inden for og uden for medlemsstaternes offshore farvande
- c) sammen med medlemsstaterne og operatørerne udarbejde et katalog over tilgængelige beredskabsudstyr og -tjenester på grundlag af medlemsstaternes eksterne og interne beredskabsplaner.

3. Agenturet kan, hvis det anmodes om det:

- a) bistå Kommissionen med at vurdere medlemsstaternes eksterne beredskabsplaner for at kontrollere, hvorvidt planerne er i overensstemmelse med dette direktiv
- b) evaluere øvelser, der har det at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænser og på EU-plan som fokus.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG UDFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 11

Dokumenter, der skal forelægges vedrørende udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren forelægger følgende dokumenter for den kompetente myndighed:

- a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 og 5
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der gælder for anlægget, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 5
- c) hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg, en designanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 1
- d) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning i overensstemmelse med artikel 17
- e) en rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- f) i tilfælde af en væsentlig ændring eller demontering af et anlæg, en ændret rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- g) den interne beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 14 og 28
- h) i tilfælde af en brøndaktivitet en anmeldelse af den pågældende brøndaktivitet og oplysninger om den pågældende brøndaktivitet i overensstemmelse med artikel 15
- i) i tilfælde af en kombineret aktivitet en anmeldelse af kombineret drift i overensstemmelse med artikel 16
- j) i tilfælde af et eksisterende produktionsanlæg, som skal flyttes til en ny driftsplacering, en flytningsanmeldelse i overensstemmelse bilag I, del 1
- k) ethvert andet relevant dokument, som den kompetente myndighed anmoder om.

2. De dokumenter, der skal forelægges i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og g), indgår i den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer. Brøndoperatørens selskabspolitik for forebyggelse af større uheld skal, hvis ikke tidligere indgivet, indgå sammen med anmeldelsen af brøndaktiviteter, der skal indgives i henhold til stk. 1, litra h).
3. Den designanmeldelse, der er påkrævet i henhold til stk. 1, litra c), indgives til den kompetente myndighed inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, inden den påtænkte forelæggelse af rapporten om større farer for den planlagte aktivitet. Den kompetente myndighed skal reagere på designanmeldelsen med bemærkninger, der skal tages i betragtning i rapporten om større farer.
4. Skal et eksisterende produktionsanlæg bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, underretter operatøren den kompetente myndighed skriftligt herom inden den dato, hvor produktionsanlægget planlægges ført ind i eller ud af medlemsstatens offshore farvand.
5. Den flytningsanmeldelse, der kræves i henhold til stk. 1, litra j), indgives til den kompetente myndighed på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan til, at operatøren kan tage hensyn til forhold, som den kompetente myndighed måtte fremføre under udarbejdelsen af rapporten om større farer.
6. Sker der en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen inden forelæggelsen af rapporten om større farer, underrettes den kompetente myndighed om den ændring så hurtigt som muligt.
7. Den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer forelægges for den kompetente myndighed inden for en frist, der fastlægges af den kompetente myndighed, og som er inden den planlagte påbegyndelse af aktiviteterne.

Artikel 12

Rapport om større farer for et produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren udarbejder en rapport om større farer for et produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal indeholde de i bilag I, del 2 og 5, omhandlede oplysninger og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.
2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser af forberedelsen af rapporten om større farer for et produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 2, punkt 3.

3. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.
4. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer kan accepteres, sikrer medlemsstaterne, at operatøren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.
5. Skal der foretages ændringer af et produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast produktionsanlæg, udarbejder operatøren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for produktionsanlægget.
7. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 13

Rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren udarbejder en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag I, del 3 og 5, og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.
2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 3, punkt 2.
3. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg kan accepteres, kræver medlemsstaterne, at ejeren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

4. Skal der foretages ændringer af et ikke-produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast ikke-produktionsanlæg, udarbejder ejeren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6, punkt 1, 2 og 3.

5. For så vidt angår et fast ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det stationære ikke-produktionsanlæg.

6. For så vidt angår et mobilt ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det mobile ikke-produktionsanlæg.

7. Rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af ejeren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 14

Interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne eller, i givet fald, ejere udarbejder interne beredskabsplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g). Planerne udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28 under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større uheld, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste rapport om større farer. Planen omfatter en analyse af beredskabs-effektiviteten ved olieudslip.

2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den anmeldelse af brøndaktiviteterne, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h). Skal den interne beredskabsplan ændres på grund af særlige forhold for eller placeringen af brønden, sikrer medlemsstaterne, at brøndoperatøren forelægger den ændrede interne beredskabsplan, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf, for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af brøndaktiviteterne.

3. Skal et ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre kombineret drift, ændres den interne beredskabsplan til at omfatte den kombinerede drift og forelægges for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af den kombinerede drift.

Artikel 15

Anmeldelse af og oplysninger om brøndaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forbereder anmeldelsen, der skal indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra h). Den skal forelægges inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, der ligger forud for påbegyndelsen af brøndaktiviteten. Denne anmeldelse af brøndaktiviteter skal indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter i overensstemmelse med bilag I, del 4. Dette omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.
2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger, før brøndaktiviteterne påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at aktiviteterne påbegyndes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren inddrager den uafhængige verifikator i planlægningen og udarbejdelsen af en væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne i henhold til artikel 17, stk. 4, litra b), og at denne straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.
4. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forelægger rapporter om brøndaktiviteter for den kompetente myndighed i overensstemmelse med kravene i bilag II. Rapporterne forelægges med ugentlige intervaller begyndende på den dag, hvor brøndaktiviteterne påbegyndes, eller med intervaller, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Artikel 16

Anmeldelse af kombineret drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab udarbejder anmeldelsen, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i). Anmeldelsen skal indeholde de i bilag I, del 7, omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at en af de berørte operatører indgiver anmeldelsen af den kombinerede drift til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, inden den kombinerede drift påbegyndes.
2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, passende foranstaltninger, før den kombinerede drift påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at driften påbegyndes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den operatør, der indgav anmeldelsen, straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse. Den kompetente myndighed gen-

nemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

Artikel 17

Uafhængig verifikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere fastsætter ordninger for uafhængig verifikation, og at de udarbejder en beskrivelse af sådanne ordninger, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), og som skal indgå i det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Beskrivelsen skal indeholde de i bilag I, del 5, omhandlede oplysninger.

2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

3. Udvælgelsen af en uafhængig verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation skal opfylde kriterierne i bilag V.

4. Ordningerne for uafhængig verifikation indføres:

a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljø-kritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, som beskrevet i rapporten om større farer, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten

b) i forbindelse med anmeldelser af brøndaktiviteter for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

5. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere reagerer på og træffer passende foranstaltninger på grundlag af den uafhængige verifikators rådgivning.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at rådgivning fra den uafhængige verifikator i henhold til stk. 4, litra a), og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag af sådan rådgivning, stilles til rådighed for den kompetente myndighed og opbevares af operatøren eller ejeren i en periode på seks måneder efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

7. Medlemsstaterne kræver, at brøndoperatører sikrer, at den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b), og at deres foranstaltninger som reaktion på

disse resultater og bemærkninger fremgår af anmeldelsen af brøndaktiviteterne udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15.

8. For et produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden designet færdiggøres. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes i medlemsstaternes offshore farvande.

Artikel 18

Den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

a) forbyder drift af eller påbegyndelse af aktiviteter på ethvert anlæg eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis de foreslåede foranstaltninger i rapporten om større farer til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af større uheld eller anmeldelserne af brøndaktiviteter eller kombineret drift forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), henholdsvis anses for at være utilstrækkelige til at opfylde kravene fastsat i dette direktiv

b) i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerhed og miljøbeskyttelse bringes i fare, afkorter det tidsinterval, der er påkrævet mellem indgivelsen af rapporten om større farer eller andre dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 11, og påbegyndelsen af aktiviteterne

c) kræver, at operatøren træffer sådanne hensigtsmæssige foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, stk. 1

d) når artikel 6, stk. 4, finder anvendelse, træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed

e) har beføjelser til at kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en beslutning, jf. artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), eller af ændringer i anmeldelser indgivet i henhold til artikel 11, at dette direktivs krav ikke opfyldes, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktivitetens eller anlægs sikkerhed.

KAPITEL IV

POLITIK FOR FOREBYGGELSE

Artikel 19

Operatørers og ejeres forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som beskriver deres selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og sikrer, at den implementeres for alle deres offshore olie- og gasaktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer, at politikken fungerer effektivt. Dokumentet skal indeholde de i bilag I, del 8, omhandlede oplysninger.

2. I selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld tages der højde for operatørens primære ansvar for bl.a. at begrænse risiciene for et større uheld som følge af operatørens aktiviteter og for hele tiden at forbedre kontrollen med disse risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som fastlægger deres sikkerheds- og miljøledelsessystemer, og som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Dokumentet skal indeholde en beskrivelse af de:

a) organisatoriske procedurer for kontrol med større farer

b) procedurer for udarbejdelse og forelæggelse af rapporter om større farer, og i givet fald andre dokumenter i henhold til dette direktiv, og

c) ordninger for uafhængig verifikation fastsat i henhold til artikel 17.

4. Medlemsstaterne skaber mulighed for, at operatører og ejere kan bidrage til mekanismer for effektive trepartskonsultationer som fastsat i henhold til artikel 6, stk. 8. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der redegøres for en operatørs og en ejers tilsagn om sådanne mekanismer i selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

5. Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld og sikkerheds- og miljøledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 8 og 9, og bilag IV. Følgende betingelser finder anvendelse:

a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld skal foreligge skriftligt og fastlægge de overordnede mål for og procedurer til at kontrollere risikoen for et større uheld og klarlægge, hvordan disse mål opnås og procedurer får virkning på selskabsniveau

b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet skal indgå i operatørens eller ejerens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder og ajourfører en fuldstændig opgørelse over udstyr til beredskabsindsats, der er relevant for deres offshore olie- og gasaktiviteter.

7. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere i samråd med den kompetente myndighed og ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, jf. artikel 27, stk. 1, udarbejder og reviderer standarder og retningslinjer for bedste praksis inden for kontrol af større farer gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter, og at de som minimum følger retningslinjerne i bilag VI.

8. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at deres dokument om selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, jf. stk. 1, også omfatter deres produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for Unionen.

9. Medfører en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller øger risikoen for et større uheld væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren træffer egnede foranstaltninger, som, hvis det skønnes nødvendigt, kan omfatte en suspension af den relevante aktivitet, indtil faren eller risikoen er bragt under tilstrækkelig kontrol. Træffes sådanne foranstaltninger, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren underretter den kompetente myndighed herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.

10. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne, når det er hensigtsmæssigt, træffer egnede foranstaltninger til at anvende passende tekniske midler eller procedurer for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

Artikel 20

Offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der er registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til dem i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i.

2. På anmodning om en rapport, jf. nærværende artikels stk. 1, præciserer den relevante medlemsstat de krævede oplysninger nærmere. Sådanne rapporter udveksles i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1. Medlemsstater, der hverken har en kompetent myndighed eller et kontaktpunkt, forelægger Kommissionen de rapporter, der modtages.

Artikel 21

Sikring af overholdelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne overholder de foranstaltninger, der er fastsat i rapporten om større farer og i de planer, der er omhandlet i anmeldelsen af brøndaktiviteter og anmeldelsen af kombineret drift, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), h) og i) henholdsvis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for effektivt tilsyn, herunder inspektioner af større farer på grundlag af risikostyring og med særlig vægt på overholdelse af rapporten om større farer og andre dokumenter, der forelægges i henhold til artikel 11. Planernes effektivitet gennemgås med regelmæssige mellemrum, og den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger til forbedring heraf.

Artikel 22

Fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer:

a) for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder, og

b) for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.

2. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere informerer deres egne ansatte og entreprenører tilknyttet aktiviteten og deres ansatte om de nærmere detaljer af de nationale procedurer for den i stk. 1 omhandlede mekanisme, og sørger for, at der findes en henvisning til fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere som minimum forelægger de oplysninger, der er beskrevet i bilag IX, for den kompetente myndighed.

2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2.

Artikel 24

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i bilag IX.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne data på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2. Det fælles offentliggørelsesformat gør det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes praksis i henhold til nærværende artikel og artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, omhandlede oplysninger.

2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 23 og for offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 24.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Undersøgelse efter et større uheld

1. Medlemsstaterne indleder grundige undersøgelser af større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion.

2. En sammenfatning af resultaterne i henhold til stk. 1 stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, efter de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, gennemfører alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

KAPITEL VI

SAMARBEJDE

Artikel 27

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed jævnligt udveksler viden, oplysninger og erfaringer med andre kompetente myndigheder bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG), og at den deltager i høringer om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

For medlemsstater uden olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion modtages de i første afsnit omhandlede oplysninger af de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 1.

2. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større uheld, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant.

3. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed deltager i fastsættelsen af klare fælles prioriteter for udarbejdelse og ajourføring af standarder og retningslinjer med henblik på at identificere og fremme gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af bedste praksis inden for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Senest den 19. juli 2014 forelægger Kommissionen medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, hvilket om nødvendigt omfatter forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer.

5. Senest den 19. juli 2016 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet, vedrørende adgang til viden, aktiver og ekspertressourcer, herunder formelle aftaler i henhold til artikel 8, stk. 6.

KAPITEL VII

BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED UHELD

Artikel 28

Krav til interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g):

- a) iværksættes straks for at reagere på ethvert større uheld eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for et større uheld, og
- b) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, jf. artikel 29.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejeren råder over det udstyr og den ekspertise, der indgår i den interne beredskabsplan, således at det pågældende udstyr og den pågældende ekspertise er til rådighed til hver en tid og efter behov står til rådighed for myndighederne, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, i den medlemsstat, hvor den interne beredskabsplan finder anvendelse.

3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 10, og ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer eller anmeldelserne, som er indgivet i henhold til artikel 11. Alle ajourføringer forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), og meddeles den eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.

4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre foranstaltninger vedrørende beskyttelse og redning af personale fra det uheldsramte anlæg, således at der sikres gode chancer for personlig sikkerhed og overlevelse.

Artikel 29

Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med uheld

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. Medlemsstaterne præciserer koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan.

2. De eksterne beredskabsplaner udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de relevante operatører og ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og den kompetente myndighed og tager hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner for eksisterende eller planlagte anlæg og tilsluttet infrastruktur i det område, der er omfattet af den eksterne beredskabsplan.

3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bilag VII og stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. Medlemsstaterne sørger for, når de stiller deres eksterne beredskabsplaner til rådighed, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller medlemsstaternes embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i et geografisk område og i givet fald uden for dette. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle beredskabsudstyr og kontraherede tjenester, der er kompatible og interoperable i hele det geografiske område.

5. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over beredskabsudstyr og -tjenester i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1. Fortegnelserne stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabolandene.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller, i givet fald, kontaktpunkterne udvikler samarbejdsscenerier for nødsituationer. Sådanne scenarier vurderes og ajourføres regelmæssigt efter behov.

Artikel 30

Beredskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller i givet fald ejeren straks underretter de relevante myndigheder om et større uheld eller om en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for et større uheld. Un-

derretning skal beskrive omstændighederne, herunder om muligt oprindelsen, mulige indvirkninger på miljøet og de potentielle alvorlige konsekvenser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren i tilfælde af et større uheld træffer alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dets virkninger. Medlemsstaternes relevante myndigheder kan bistå operatøren eller ejeren, herunder med at stille supplerende ressourcer til rådighed.

3. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig undersøgelse i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

KAPITEL VIII

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER

Artikel 31

Beredskab og indsats på tværs af grænserne i medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Mener en medlemsstat, at en alvorlig fare i forbindelse med offshore olie- eller gasaktiviteter, som skal finde sted under dens jurisdiktion, kan tænkes at have betydelige virkninger på miljøet i en anden medlemsstat, fremsender den, forud for påbegyndelsen af aktiviteten, de relevante oplysninger til den potentielt berørte medlemsstat og tilstræber sammen med den pågældende medlemsstat, at der vedtages foranstaltninger for at forebygge skade.

Medlemsstater, der vurderer, at de selv er potentielt berørte, kan anmode den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den offshore olie- og gasaktivitet skal finde sted, om at fremsende dem alle relevante oplysninger. Disse medlemsstater kan i fællesskab vurdere foranstaltningernes effektivitet, uden at det berører myndighedsfunktionerne for den kompetente myndighed, der har jurisdiktion over den berørte aktivitet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c).

2. I de interne og eksterne beredskabsplaner tages der hensyn til de større farer, der er identificeret i henhold til stk. 1, med henblik på at lette en fælles effektiv beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

3. Hvor der er en risiko for, at de forudsigelige grænseoverskridende virkninger i forbindelse med større uheld påvirker tredjelande, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for tredjelandene på gensidig basis.

4. Medlemsstaterne samordner indbyrdes foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, med henblik på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

5. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv beredskabsindsats i forbindelse med større uheld i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-agenturer og på gensidig basis potentielt berørte tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne.

6. I tilfælde af et større uheld eller overhængende fare for et større uheld, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, under hvis jurisdiktion situationen opstår, straks Kommissionen og de medlemsstater eller tredjelande, som kan tænkes at blive berørt af situationen, og stiller løbende de oplysninger til rådighed, der er relevante med henblik på en effektiv beredskabsindsats.

Artikel 32

Grænseoverskridende beredskab og indsats i medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger et kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger med relevante nabomedlemsstater.

2. I medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion finder artikel 29, stk. 4 og 7, anvendelse, så det sikres, at der findes en passende beredskabskapacitet, såfremt de berøres af et større uheld.

3. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion samordner deres nationale beredskabsplanlægning for havmiljøet med andre relevante medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at sikre den mest effektive beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

4. Såfremt en medlemsstat uden offshore olie- og gasaktiviteter under sin jurisdiktion er berørt af et større uheld:

a) træffer den de egnede foranstaltninger i overensstemmelse med den i stk. 3 omhandlede nationale beredskabsplanlægning

b) sikrer den, at enhver oplysning, som er under dens kontrol og tilgængelig inden for dens jurisdiktion, og som kan være relevant for en fuldstændig undersøgelse af det større uheld, på anmodning gives til eller stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører undersøgelsen i henhold til artikel 26.

Artikel 33

Samordnet tilgang til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter internationalt

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne, og med forehold af relevante internationale aftaler, samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne.
2. Kommissionen fremmer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter og tilgrænsende tredjelande med lignende aktiviteter med henblik på fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.
3. Kommissionen fremmer høje sikkerhedsstandarder for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også fora vedrørende arktiske farvande.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 19. juli 2015 og meddeler straks senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 35

Beføjelser delegeret til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på tilpasning af bilag I, II, VI og VII, så de omfatter supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af tekniske fremskridt. Disse tilpasninger må ikke føre til væsentlige ændringer i kravene i dette direktiv.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 35, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 35 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Ændring af direktiv 2004/35/EF

1. Artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/35/EF affattes således:

»b) »skade på vandmiljøet«, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af:

i) de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller

ii). de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF«.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme stk. 1 senest den 19. juli 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 39

Rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af instrumenter for finansiel sikkerhedsstillelse og om behandling af erstatningskrav, eventuelt ledsaget af forslag.

2. Kommissionen forelægger senest den 19. juli 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af effektiviteten af erstatningsansvarsordningerne i Unionen med hensyn til de skader, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter. Denne rapport skal omfatte en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide bestemmelserne om erstatningsansvar. Rapporten ledsages eventuelt af forslag.

3. Kommissionen undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at adfærd, der forårsager et større uheld, underlægges anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet²³⁾ Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, med forbehold af, at medlemsstaterne stiller relevante oplysninger til rådighed.

Artikel 40

Rapportering og revision

1. Senest den 19. juli 2019 vurderer Kommissionen, under behørig hensynstagen til de kompetente myndigheders bestræbelser og erfaringer, erfaringen med gennemførelsen af dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Rapporten omfatter relevante forslag om ændring af dette direktiv.

Artikel 41

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, underretter medlemsstater med offshore farvande, der ikke har offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion, og som ikke har planer om at koncessionere sådanne aktiviteter, Kommissionen herom og er kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, 32 og 34. Sådanne medlemsstater må ikke koncessionere sådanne aktiviteter, før de har gennemført de resterende bestemmelser i dette direktiv og har underrettet Kommissionen herom.

4. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, er indlandsmedlemsstater kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20.

5. Er der ikke den 18. juli 2013 registreret noget selskab, der udfører aktiviteter omfattet af artikel 20, i en medlemsstat, som er omfattet af stk. 3 eller 4, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, fra 12 måneder efter en eventuel senere registrering af et sådant selskab i den pågældende medlemsstat eller senest den 19. juli 2015, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 42

Overgangsbestemmelser

1. Med hensyn til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, senest den 19. juli 2016.

2. Med hensyn til eksisterende anlæg anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest den 19. juli 2018.

Artikel 43

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 44

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG I

Oplysninger, der skal medtages i dokumenter, der forelægges for den kompetente myndighed i henhold til artikel 11

1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN DESIGN- ELLER FLYTNINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

Designanmeldelsen og flytningsanmeldelsen for et produktionsanlæg, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c) og j), henholdsvis, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på anlægsoperatøren

- 2) en beskrivelse af designprocessen for produktionsaktiviteterne fra det første koncept til det indsendte design eller valget af eksisterende anlæg, relevante anvendte standarder og processens designkoncepter
- 3) en beskrivelse af det valgte designkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet bidrager til at nedsætte risikoen for større fare til et acceptabelt niveau
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på det sted, hvor det tænkes placeret
- 6) en beskrivelse af alle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 7) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 8) en generel beskrivelse af det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større uheld fungerer efter hensigten
- 9) en beskrivelse af de uafhængige verificeringsordninger og en foreløbig liste over sikkerheds- og miljø-kritiske elementer og disses påkrævede ydeevne
- 10) hvor et eksisterende produktionsanlæg skal flyttes til en ny placering for at udøve en anden produktionsaktivitet, en påvisning af, at anlægget er egnet til den foreslåede produktionsaktivitet
- 11) hvor et ikke-produktionsanlæg skal konverteres til brug som et produktionsanlæg, en begrundelse, der påviser, at anlægget er egnet til en sådan konvertering.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR DRIFT AF ET PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på designmeldelsen
- 2) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 3) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 4) en beskrivelse af anlægget og eventuelle forbindelser med andre anlæg eller tilsluttede infrastrukturer, herunder borer
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 7) en beskrivelse af udstyr og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et begyndende større uheld
- 8) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 9) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 10) oplysninger om operatørens sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er relevante for produktionsanlægget
- 11) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf

12) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning

13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle

14) alle oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF

15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU

16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et ikke-produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 13 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på ejeren

2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer

3) en beskrivelse af anlægget og — for mobile anlæg — en beskrivelse af, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem

4) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang

5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip

6) en beskrivelse af anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et større uheld

7) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret

8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget

9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen i forbindelse med et større uheld er nedbragt til et acceptabelt niveau

10) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg

11) oplysninger om sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der er relevante for ikke-produktionsanlægget

12) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf

13) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning

14) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle

15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger indhentet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til nærværende direktiv

16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BRØNDAKTIVITETER

Anmeldelser af brøndaktiviteter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 15 og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, samt navn og adresse på ejeren, eller, i tilfælde af et produktionsanlæg, på entreprenøren som udfører boreaktiviteter
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer brønden og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) oplysninger om arbejdsprogram for brønden, herunder aktivitetsperiode, nærmere enkeltheder og verifikation af barrierer, der hindrer tab af brøndkontrol (udstyr, borevæsker og cement osv.), styring af boreretningen og grænser for sikker drift i overensstemmelse med risikostyringen
- 5) for en eksisterende brønd: oplysninger om dens historie og tilstand
- 6) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle rapport om større farer for anlægget
- 7) en risikovurdering med beskrivelse af:
  - a) de særlige farer, der er forbundet med brøndaktiviteten, herunder om hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene eventuelt sætter for sikker drift
  - b) farer under havoverfladen
  - c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare
  - d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger
- 8) en beskrivelse af brøndens tilstand efter aktiviteternes afslutning, dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og om produktionsudstyret er blevet placeret i brønden til fremtidig anvendelse
- 9) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af brøndaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen

10) i tilfælde, hvor en boring skal opbygges, ændres eller vedligeholdes ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:

a) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg

b) en beskrivelse af miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan

c) en beskrivelse af beredskabsindsatsens forholdsregler, herunder forholdsregler i tilfælde af miljøhændelser, som ikke er beskrevet i rapporten om større farer, og

d) en beskrivelse af, hvordan brøndens operatørs og ejers ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt

11) en rapport med resultaterne af den uafhængige brøndundersøgelse og en erklæring fra operatøren, om, efter at denne har gennemgået rapporten og resultaterne af den uafhængige verifikators uafhængige brøndundersøgelse, at risikostyringen vedrørende udformningen af brønden og de barrierer, der skal hindre tab af brøndkontrol, er egnet til alle forudsete forhold og omstændigheder

12) alle oplysninger, der er relevante for dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF

13) med hensyn til de brøndaktiviteter, der skal udføres, oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader.

5. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VERIFIKATIONSORDNING

Beskrivelser, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forbindelse med uafhængige verifikationsordninger, der fastsættes i henhold til artikel 17, stk. 1, skal indeholde:

a) en erklæring fra operatøren eller fra ejeren afgivet efter at have gennemgået den uafhængige verifikators rapport, om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i rapporten om større farer, er eller vil blive egnede

b) en beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige verifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand

c) en beskrivelse af midlerne til verifikation, jf. litra b), som skal omfatte oplysninger om de principper, der vil blive anvendt ved udførelsen af funktionerne under ordningen, og for at

føre tilsyn med ordningen i hele anlæggets levetid, herunder:

- i) undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente verifikatorer
- ii) verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse
- iii) undersøgelse af igangværende arbejder
- iv) indberetning af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse
- v) afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren eller ejeren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4, skal den ændrede rapport om større farer, hvori indgår de væsentlige ændringer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den reviderede rapport om større farer
- 3) oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere rapport om større farer og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:
  - a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er borer forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borerne og anlægget og miljøet
  - b) en beskrivelse af de risici for større fare for arbejdstagere og miljø, der er forbundet med demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger
  - c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres og reddes på betryggende vis, og at der opretholdes kontrolsystemer, så et større miljøuheld forebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINERET DRIFT

Anmeldelser af kombineret drift, som skal udarbejdes i henhold til artikel 16, og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i), skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på den operatør, der indgiver anmeldelsen
- 2) når andre operatører eller ejere er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold
- 3) en beskrivelse i form af et samordningsdokument, som er godkendt af alle underskrivende parter, af hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen for et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) en beskrivelse af alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede drift, men som ikke er beskrevet i den eksisterende rapport om større farer for nogen af de anlæg, der er involveret i den kombinerede drift
- 5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører og ejere, der er involveret i den kombinerede drift, herunder:
  - a) en beskrivelse af alle aktiviteter i den kombinerede drift, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage et større uheld på eller i forbindelse med anlægget
  - b) en beskrivelse af alle risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen
- 6) en beskrivelse af den kombinerede drift og et arbejdsprogram.

8. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN SELSKABSPOLITIK FOR FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD

Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 1, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), skal mindst omfatte:

- 1) ansvaret på bestyrelsesniveau for konstant sikring af, at selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld er egnet, gennemføres og fungerer efter hensigten

- 2) foranstaltninger til opbygning og opretholdelse af en stærk sikkerhedskultur med høj sandsynlighed for fortsatte sikre aktiviteter
- 3) omfanget og intensiteten af procesrevision
- 4) foranstaltninger til belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
- 5) evalueringen af selskabets evner og mål
- 6) foranstaltninger til opretholdelse af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesstandarder som en central værdi for selskabet
- 7) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse
- 8) tilgangen til en kvalificeret indsats på alle niveauer i selskabet
- 9) omfanget af anvendelsen af punkt 1-8 i selskabets offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen.

9. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM ET SIKKERHEDS- OG MILJØLEDELSESSYSTEM

Sikkerheds- og miljøledelsessystemet, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 3, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), skal mindst omfatte:

- 1) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
- 2) identifikation og bedømmelse af større farer — såvel som deres sandsynlighed og eventuelle følger
- 3) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større risici for uheld i rapporten om større farer
- 4) begrænsning af større farer under normal drift
- 5) håndtering af ændringer

6) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats

7) begrænsning af skader på miljøet

8) resultatovervågning

9) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang og

10) de foranstaltninger, der er indført med henblik på deltagelse i trepartshøringer og hvorledes foranstaltninger, der er et resultat af disse høringer, gennemføres.

10. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN INTERN BEREDSKABSPLAN

Interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes i henhold til artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), skal mindst omfatte:

1) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab

2) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed eller de myndigheder, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører

3) en beskrivelse af alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til et større uheld, som beskrevet i den rapport om større farer, som planen er et bilag til

4) en beskrivelse af de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at holde forhold eller hændelser, der kunne forårsage et større uheld, under kontrol og for at begrænse deres følger

5) en beskrivelse af udstyret og de til rådighed stående ressourcer, herunder til begrænsning af et eventuelt udslip

6) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget og i miljøet, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal foretages sig, hvis der slås alarm

7) i tilfælde af kombineret drift, foranstaltninger til at koordinere flugt, evakuerings og redning mellem de berørte anlæg, og som har til formål at give tilstedeværende på anlæggene gode overlevelseschancer under et større uheld

8) et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip. Miljøforhold, som skal medtages i denne beredskabsanalyse, skal omfatte:

i) vejr, herunder vind, sigt, nedbør og temperatur

ii) havforhold, tidevand og strøm

iii) tilstedeværelse af is og fremmedlegemer

iv) dagtimer, og

v) andre kendte miljøforhold, som kan påvirke beredskabsudstyrets effektivitet

eller en beredskabsindsats' generelle effektivitet

9) foranstaltninger til udsendelse af tidlig varsling om et større uheld til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en tidlig varsling skal indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger

10) foranstaltninger til uddannelse af personale i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer

11) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats

12) dokumentation for tidligere vurderinger af eventuelle kemikalier, der anvendes som dispergeringsmidler, og som er udført for at minimere indvirkningen på den offentlige sundhed og eventuel yderligere miljøskade.

BILAG II

Rapporter om brøndaktiviteter, der skal forelægges i henhold til artikel 15, stk. 4

De rapporter, der skal forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 4, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på brøndoperatøren

- 2) navnet på anlægget samt navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) en oversigt over de aktiviteter, der er gennemført siden aktiviteterne gik i gang eller siden den seneste rapport
- 5) diameter og den reelle lodrette og målte dybde af:
  - a) alle borede huller og
  - b) alle monterede foringsrør
- 6) borevæskens densitet på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten og
- 7) den aktuelle driftstilstand, når der er tale om aktiviteter vedrørende en eksisterende brønd.

BILAG III

Bestemmelser om udpegelse af den kompetente myndighed og dennes funktionsmåde i henhold til artikel 8 og 9

1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE MEDLEMSSTATERNE

1) Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at løse opgaverne i artikel 8, skal de som et minimum foretage følgende:

a) indføre organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv løsning af de opgaver, som den kompetente myndighed har fået i henhold til dette direktiv, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse

b) udarbejde en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og den kompetente myndigheds pligter til at sikre gennemskuelighed, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen

af offshore olie- og gasaktiviteter

2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sætte arrangementerne i punkt 1 i kraft, herunder:

- a) finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, således at den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser
- b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: finansiering af udarbejdelsen af skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang til, at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til dette direktiv
- c) finansiering af nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, og rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personale til udførelsen af deres opgaver, og for at fremme et aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27
- d) krav om, at operatørerne eller ejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af dette direktiv
- e) finansiering og fremme af forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til dette direktiv
- f) tilvejebringelse af midler til den kompetente myndigheds rapporter.

2. BESTEMMELSER OM DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS FUNKTIONSMÅDE

1) Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 9 effektivt udarbejder den kompetente myndighed:

a) en skriftlig strategi, som beskriver dens opgaver, handlingsprioriteter, dvs.

inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskab og beredskabsindsats, og hvordan den er organiseret

b) arbejdsprocedurer, der beskriver, hvordan den vil gennemføre inspektioner hos

operatører og ejere, der er omfattet af dette direktiv, og sikre, at de opfylder deres forpligtelser, herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende rapporter om større farer, behandle anmeldelser af brøndaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor

hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at begrænse risici for større fare, herunder for miljøet

c) procedurer for udførelsen af dens opgaver, uden at det går ud over andre opgaver, f.eks. vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af

direktiv 92/91/EØF

d) tilfælde, hvor den kompetente myndighed omfatter mere end ét organ, en formel

aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af rapporter om større farer, fælles undersøgelser, intern kommunikation og rapporter, der i fællesskab offentliggøres eksternt.

2) De detaljerede procedurer for vurdering af rapporter om større farer skal sikre, at operatøren eller ejeren giver alle faktuelle oplysninger og andre enkeltheder, der er påkrævet i henhold til

nærværende direktiv. Som et minimum skal den kompetente myndighed sikre, at kravene i forbindelse med de følgende oplysninger er klart anført i retningslinjer for operatører og ejere:

a) alle forudsigelige farer, som potentielt kan udløse et større uheld, herunder for miljøet, er blevet identificeret, deres risici er blevet vurderet, og der er identificeret foranstaltninger, herunder beredskab, til at kontrollere risiciene

b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet er tilstrækkeligt beskrevet til at godtgøre, at dette direktiv er overholdt

c) der er beskrevet passende ordninger for uafhængig verifikation og for operatørens eller ejerens revision.

3) I forbindelse med en grundig vurdering af rapporter om større farer sikrer de kompetente myndigheder,

a) at alle nødvendige faktiske oplysninger er fremlagt

b) at operatøren eller ejeren har identificeret alle risici for større uheld, som med

rimelighed kan forudses, og som angår anlægget og dets funktioner, samt potentielle udløsende begivenheder, og at den vedtagne metode og vurderingskriterierne for risikostyringen for større uheld er tydeligt forklaret, herunder usikkerhedsfaktorer i

analysen

c) at risikostyringen har taget højde for alle relevante trin i anlæggets livscyklus og har forudset alle situationer, som kan forudses, herunder:

i) hvordan konstruktionsmæssige beslutninger i designanmeldelsen har taget højde for risikostyringen med henblik på at sikre, at der anvendes indbyggede sikkerheds- og miljøprincipper

ii) hvordan brøndaktiviteter skal udføres fra anlægget, når det er i drift

iii) hvordan brøndaktiviteter skal gennemføres og midlertidigt indstilles, før produktionen påbegynder fra et produktionsanlæg

- iv) hvordan kombineret drift skal gennemføres med andre anlæg
- v) hvordan demonteringen af anlægget skal foregå

- d) at risikobegrænsende foranstaltninger, der er udpeget som en del af risikostyringen, skal anvendes, hvis det er nødvendigt for at mindske risici til et acceptabelt niveau
- e) at operatøren eller ejeren ved fastsættelsen af de nødvendige foranstaltninger for at opnå acceptable risikoniveauer klart har påvist, hvordan der er taget højde for relevant god praksis og vurdering på grundlag af solid teknisk viden, bedste forvaltningspraksis og menneskelige og organisatoriske faktorer
- f) at foranstaltninger og ordninger til opdagelse af og hurtig og effektiv respons på en nødsituation er klart identificerede og berettigede
- g) at flugt-, evakuerings- og redningsindsatser og foranstaltninger, som skal hindre en nødsituation i at eskalere og mindske dets indvirkning på miljøet, er integreret på en logisk og systematisk måde, som tager højde for de sandsynlige nødsituationer, de skal udføres under
- h) at kravene er indarbejdet i de interne beredskabsplaner, og den interne beredskabsplan er medtaget i rapporten om større farer, og at den kompetente myndighed har fået forelagt en kopi eller en fyldestgørende beskrivelse af den interne beredskabsplan
- i) at det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er beskrevet i rapporten om større farer, er tilstrækkeligt til at sikre begrænsning af risikoen for større uheld på hvert enkelt trin i anlæggets livscyklus og sikrer overholdelse af alle relevante bestemmelser og sørger for, at systemet revideres, og at revisionsanbefalingerne gennemføres
- j) at ordningen for uafhængig verifikation er tydeligt forklaret

BILAG IV

Foranstaltninger truffet af operatører og ejere til forebyggelse af større uheld i overensstemmelse med artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere:

- a) især har opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerheds- og miljø sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygger deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå det krævede niveau af sikkerheds- og miljøintegritet.

b) træffer passende foranstaltninger til, så vidt det er praktisk muligt, at sikre, at der ikke sker noget uplanlagt udslip af farlige stoffer fra rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondret. Desuden skal alle operatører og ejere sikre, at intet enkeltsvigt i en indeslutningsbarriere kan føre til et større uheld

c) udarbejder en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget samt eventuelle enheder, som er relevante for gennemførelsen af den interne beredskabsplan.

Der skal i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand

d) sørger for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige forpligtelser til at kontrollere større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner og

e) især er opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder med hensyn til at sikre samarbejdet mellem arbejdstagere, og bl.a.

i) synligt forpligter sig på trepartshøringer og de handlinger, der følger heraf

ii) fremmer og anerkender indberetninger om uheld og næsten-uheld

iii) samarbejder effektivt med valgte sikkerhedsrepræsentanter

iv) beskytter informanter (»whistleblowers«).

2. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervet samarbejder med de kompetente myndigheder om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

BILAG V

Udvælgelse af den uafhængige verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation i henhold til artikel 17, stk. 3

1. Medlemsstaterne forpligter operatøren og ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med verifikatorens uafhængighed af operatøren og ejeren:

a) funktionen indebærer ikke, at den uafhængige verifikator skal undersøge noget aspekt af et sikkerheds- og miljøkritisk element eller nogen anlægs- eller brønddel eller en brøndudformning, hvor verifikatoren har været involveret forud for verifikationen, eller hvor hans eller hendes objektivitet kunne blive bragt i fare

b) den uafhængige verifikator skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent omfattet af ordningen for uafhængig verifikation eller brøndundersøgelse, således at han eller hun udfører sine funktioner i henhold til ordningen med objektivitet.

2. Medlemsstaterne forpligter operatøren eller ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår ordningen for uafhængig verifikation i forbindelse med et anlæg eller en brønd:

a) den uafhængige verifikator har passende teknisk kompetence, herunder, hvor nødvendigt, et tilstrækkeligt kvalificeret og erfarent personale i tilstrækkeligt antal, der opfylder betingelserne i nærværende bilags punkt 1

b) den uafhængige verifikator tildeler opgaverne i henhold til ordningen for uafhængig verifikation til personale, der er kvalificeret til at varetage dem

c) der er et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren eller ejeren og den uafhængige verifikator

d) den uafhængige verifikator tillægges passende beføjelser til at udføre funktionerne effektivt.

3. Væsentlige ændringer forelægges for den uafhængige verifikator med henblik på yderligere verifikation i overensstemmelse med ordningen for uafhængig verifikation, og resultaterne af denne yderligere verifikation meddeles efter anmodning den kompetente myndighed.

BILAG VI

Oplysninger om prioriteter for samarbejde mellem operatører og ejere og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 19, stk. 7

De spørgsmål, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer, skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne. Spørgsmålene skal omfatte:

a) forbedring af brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og overvågning af disses effektivitet

b) forbedring af den primære indeslutning

- c) forbedring af den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af et begyndende større uheld, herunder brøndudblæsninger
- d) pålidelige beslutningsprocesser
- e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare
- f) kompetencen hos personer i nøglestillinger
- g) effektiv risikostyring
- h) vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer
- i) centrale ydeevneindikatorer
- j) effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemerne hos operatører og ejere og andre enheder, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.

BILAG VII

Oplysninger, der skal fremlægges i eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

Eksterne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til artikel 29, skal mindst indeholde:

- a) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
- b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af tidlig varsling om større uheld samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
- c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
- d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab
- e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
- f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med det større uheld til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af det
- g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
- h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.

BILAG VIII

Oplysninger, der skal medtages ved udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

1. Den myndighed eller de myndigheder, der har ansvaret for at koordinere beredskabsindsatsen, stiller følgende til rådighed:

- a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan og med hvilke midler det skal føres frem til og sættes ind på stedet for det større uheld
- b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurene holdes i indsatsklar stand
- c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
- d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger i forbindelse med indsatsen ved større uheld, herunder oplysning om alle involverede parter kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
- e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer og et tilstrækkeligt antal uddannede arbejdstagere til enhver tid er til rådighed og ajourført
- f) dokumentation for tidligere miljø- og sundhedsvurderinger af eventuelle kemikalier, der planlægges anvendt som opløsningsmidler.

2. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld.

3. Foranstaltningerne skal omfatte forholdsregler med henblik på indsatsen ved et større uheld, der overstiger den enkelte medlemsstats formåen eller overskrider dens grænser, herunder:

- a) fremsendelse af eksterne beredskabsplaner til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
- b) udarbejdelse på grænseoverskridende plan af fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statsejede, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
- c) etablering af procedurer for alarmering af Unionens civilbeskyttelsesordning
- d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.

BILAG IX

Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Det fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger fra de kompetente myndigheder og at sammenligne oplysninger fra individuelle operatører og ejere.

2. De oplysninger, som den kompetente myndighed og operatørerne og ejerne skal udveksle, skal indeholde oplysninger om:

- a) utilsigtede udslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
- b) tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
- c) tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element
- d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet i forbindelse med et mobilt anlæg
- e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshore anlæg
- f) helikopteruheld på eller nær offshore anlæg
- g) ethvert uheld med dødelig udgang
- h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld
- i) enhver evakuering af personale
- j) en større miljøhændelse.

3. De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) anlæggenes antal, alder og placering
- b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
- c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
- d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
- e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

4. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne individuelle operatørers og ejerers præstationer inden for samme medlemsstat og præstationer inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.

5. De oplysninger, der er indsamlet og sammensat, jf. punkt 2 skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udsende tidlig varslings om en potentiel forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer og skal gøre dem i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger. Oplysningerne skal også godtgøre den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som individuelle operatører og ejere og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større uheld og minimere risikoen for miljøet.

6. Til opfyldelse af kravet i artikel 24 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af dette bilags punkt 2 og at udarbejde rapporter i medfør af artikel 25 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter grænseoverskridende sammenligning af data.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

1. Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater i medfør af artikel 41, stk. 3 og 5, er delvis fritaget for pligten til at gennemføre direktivet, og er af den opfattelse, at sådanne fritagelser af hensyn til EU-rettens integritet ikke må danne præcedens.

2. Kommissionen noterer sig, at medlemsstaterne har mulighed for ikke at gennemføre og anvende direktivets artikel 20, når der for nuværende ikke er registreret noget selskab under deres jurisdiktion, der har offshore aktiviteter uden for EU's område.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af dette direktiv skal Kommissionen understrege, at det påhviler disse medlemsstater at sikre sig, at selskaber, der allerede er registreret hos dem, ikke omgår direktivets formål ved at udvide deres forretningsformål til at omfatte offshore aktiviteter uden at underrette de kompetente nationale myndigheder om denne udvidelse, således at de kan tage de fornødne skridt til at sikre fuld anvendelse af artikel 20.

Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at imødegå enhver omgåelse, den måtte få kendskab til.

- 1) EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 21.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.
- 3) EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.
- 4) EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.
- 5) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.
- 6) EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.
- 7) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.
- 8) EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.
- 9) EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.
- 10) EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.
- 11) EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.
- 12) EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.
- 13) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 14) Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 om etablering af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUT C 18 af 21.1.2012, s. 8).
- 15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).
- 16) EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.
- 17) Rådets afgørelse af 17. december 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af undersøgelse og udnyttelse af kontinentalsoklen og af havbunden og dennes undergrund (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 13).
- 18) EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
- 21) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.
- 22) EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.
- 23) EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.